"ஜக, ஜீவ, ஈச, பர்,
ஐ....க்...கி...ய...ம்!!!
III

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

"ஜக, ஜீவ, ஈச, பர, ஐ....க்...கி....ய...ம்!!!

II

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
போன் : (04256) 229655

முதற்பதிப்பு : மூடுட்சுக்கள் யாத்திரை வெளியீடு
செப்டம்பர் (புரட்டாசி) 2010
அட்டைப்படம் : ஒகேனக்கல் அருவி
350 பிரதிகள்

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

25. உலகம் எது? உண்மை எது? 133

26. குரு யார்? ஸிஷ்யன் யார்? 144

27. நன்மை எது? தீமை எது? சுகம் எது? துக்கம் எது? 158

28. ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது? 164

29. மனதின் நிலையும் மனசாட்சியின் செயலும் 192

30. பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன? 201

31. மனம் அறிவு ஆக முடியாமல் தடையாக
இருப்பது எது? 222

32. பிரார்த்தனையில் வரும் சில வரிகளுக்கு ஒரு விளக்கம் 227

33. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது பிரணவமா
பிள்ளையார் சுழியா? 236

34. தெய்வ நியதி 251

எல்லாம் நீ!

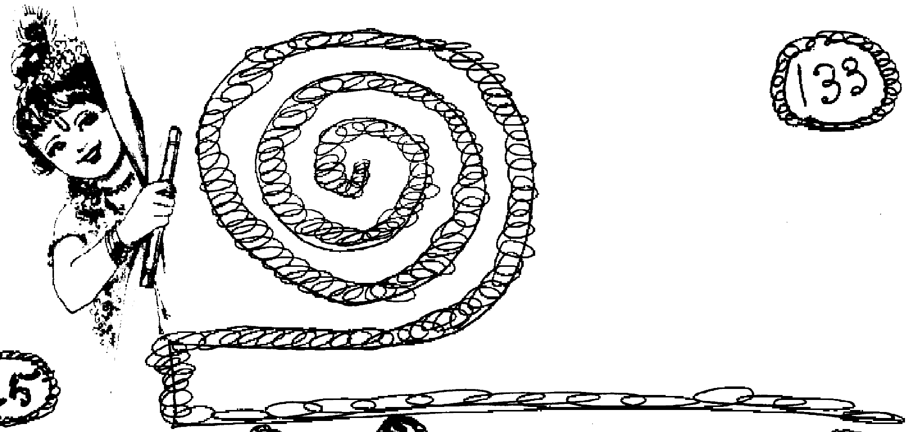

Ⓐ உலகம்ஏது? உண்மைஏது?

நாமரூப! ஜகஜீவ! தோற்றமாக! கண்பாலி

Ⓑ உ.....ல.....க.....ம்! ஆகும்.

மேலே சொன்ன அனைத்தையும்! சிற்ப சித்திரமாக! **கண்டாய்!**

அனைத்தும் Ⓒ தெய்வீகம்! ஆகும்.

மேலே சொன்ன அனைத்தையும்! (காண முடியாது) **உண்மை! உணர்ந்தாய்!**

அது பரமார்த்திக! நிலையில்! **பிரம்மம்!** ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

Ⓐ நிலை **மனம்!** ஆகும். Ⓑ நிலை **அறிவு!** ஆகும்.

Ⓒ நிலை **பேரறிவு!** ஆகும் என உணர்க.

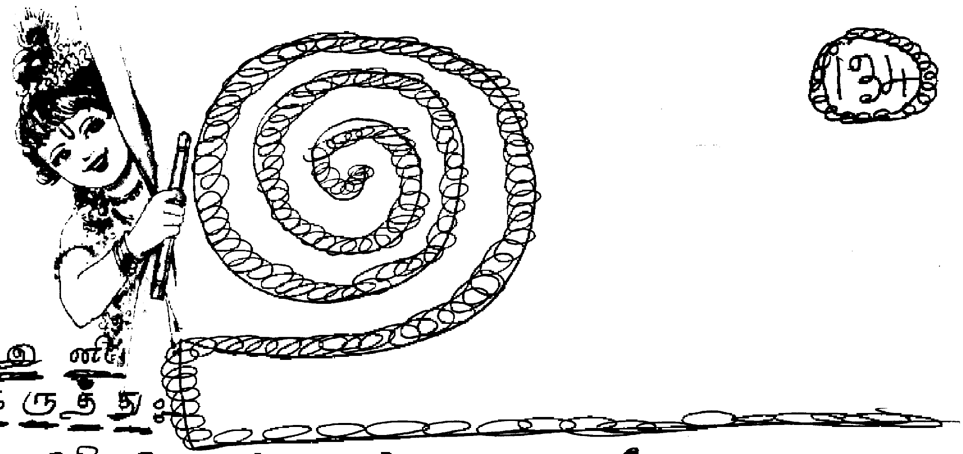

இன் கருத்து:

கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்.
நாயைக் ,, கல்லைக் ,, .
மரத்தைக் ,, யானையைக் ,, .
யானையைக் ,, மரத்தைக் ,, .

இந்த உணர்வு நிலையில், எம் ஸ்ரீ திருமூலர் தரும் ஓர் பாடல் உணர்க.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை.
மரத்தில் மறைந்தது ,, .
பரத்தை மறைத்தது பார் முதல் பூதம்.
பரத்தில் மறைந்தது ,, .
என்றார் ஸ்ரீ மஹாத்மா.

ஓர் கல்லில் நாய் வடித்த நிலையிலும்;
ஓர் மரத்தில் யானை ,, ,, ;
கல்லில் நாயைக் கண்டால், கல் தெரியாமல் மறையும்
மரத்தில் யானையைக் ,, மரம் தெரியாமல் ,, .
இதில் உள்ள உண்மையை கூர்ந்த அறிவுக் கொண்டு, உணர்ந்தால் தான் முடியும் ==========

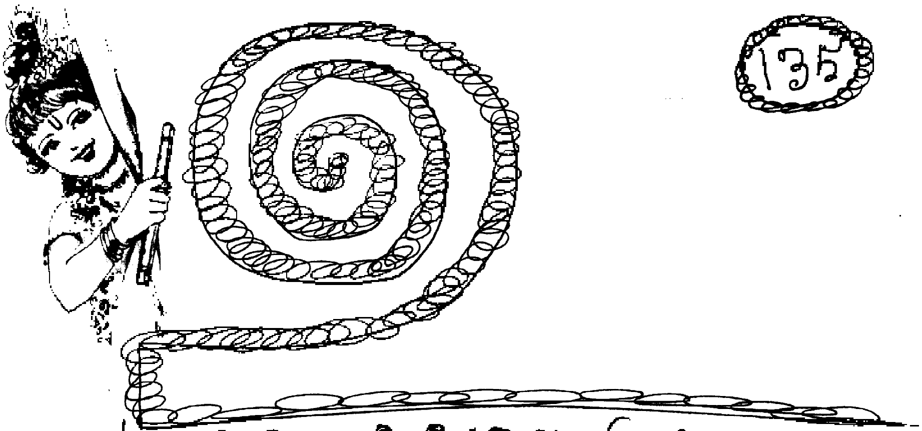

மண்! நீ கண்கள் கொண்டும் மண்! நீயென கொண்டும்.
கண்டாவோ! அறி! ஆராய்ந்தாவோ.
உண்மை! ஸ்பஸ்டமாகாது.
இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!!
கல்வாகவோ! மரமாகவோ! இருக்கும் நிலையும்.
காணும் நிலையும் இயற்கை! என்ற
இறைவன்! ஆகும் என உணர்க.
அநேகவிலில் ஓர்நாயும்! அநேகமாக்கில் ஓர் யானையும்!
உண்டாக்கியது மனமும்!
அதன் கற்பனையும்! அதன் சுய தேவையும்!
ஓர்மனமைய இன்ப! போறதையும் ஆகும்.
இப்படி மனம்! உண்டாக்கிய நிலையில், அது
செயற்கை! நிலையில் ஜீவ! அமைப்பாகும்.
இம்மனதின்! ஓர் கஷ்ட நிலை என்ன வென்றால்,
கண் முன்னால் ஓர் தோற்றமாக தோற்றுவித்தான்

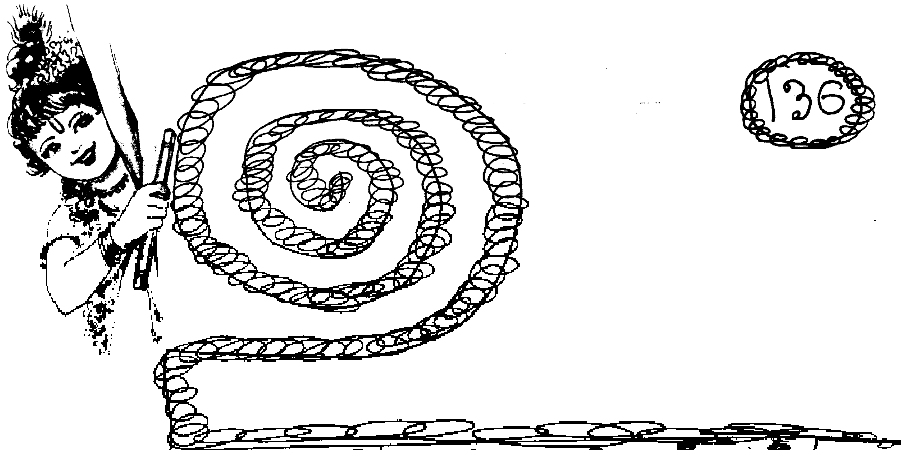

136

இம் மனம் நம்பும்! இம் மனம் ஏற்கும்!
சமாதானம் அடையும். கண்ணால் காணவில்லை
யானால், இம் மனம் நம்பவே நம்பாது.
கல்லையும்! மரத்தையும்! முதலில் கண்டது
இதே மனமே! அதே கல்லிலும்! மரத்திலும்!
நாயையும்! யானையையும்!
உண்டாக்கியதும் இம் மனமே ஆகும்
இதில் என்ன ரகஸ்யம் மறைந்திருக்கிறது என்றால்?
கல்லும்! மரமும்! இயற்கையாம்!
அதாவது மாயாவை! உடைய ஸ்ரீ பகவானின்!
சிருஷ்டி ஆகும். எனமட்டும் உணர்க
இப்போது மாயாவின் மகுடம் மனம், அவ்
விரண்டையும் பார்த்தது.
தேவை & ஆசை! ஆசை தேவை! என இரு
மோஹம் தவிர்க்க முடியாத ஆசை
கொண்டது.

[illegible]

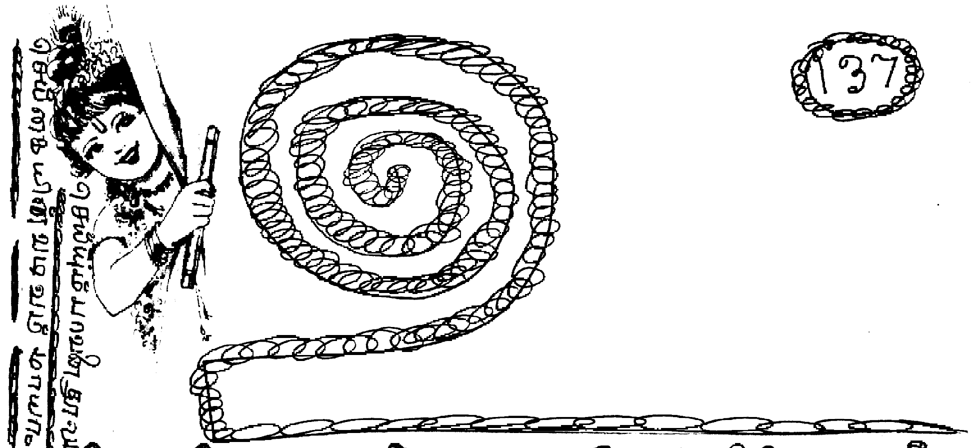

(மனம்) மக்களின் மோகத்தை (மயா) அம்மா புரிந்து கொண்டாள்

என்ன வேண்டும் கொடுத்தேன், என்றாள் மாயா?

நாயும், யானையும், வேண்டும் அம்மா என்றது மனம்.

செய்யும் கற்பனையை மனதுக்கு கொடுத்தாள்.

செய்யும் திறமையை தாவத்திற்கு கொடுத்தாள்.

இங்கு மனகற்பனையின் எண்ணமே **கர்மா** ஆகும்.

அதை செய்யும் தாவமே **கலி** ஆகும்.

தேவை & ஆசையின் கற்பனையில் விளைவித்த

கர்மாவே மனமாகும்.

அக் கற்பனையின்படி, நாம ரூபத்தை

செய்து (சிருஷ்டித்து) கொடுத்தது மாயா ஆகும்.

அக் கர்மாவின் பாரத்தை சுமப்பது

தாவம் ஆகும் என ஞானிகள் சொல்வர்.

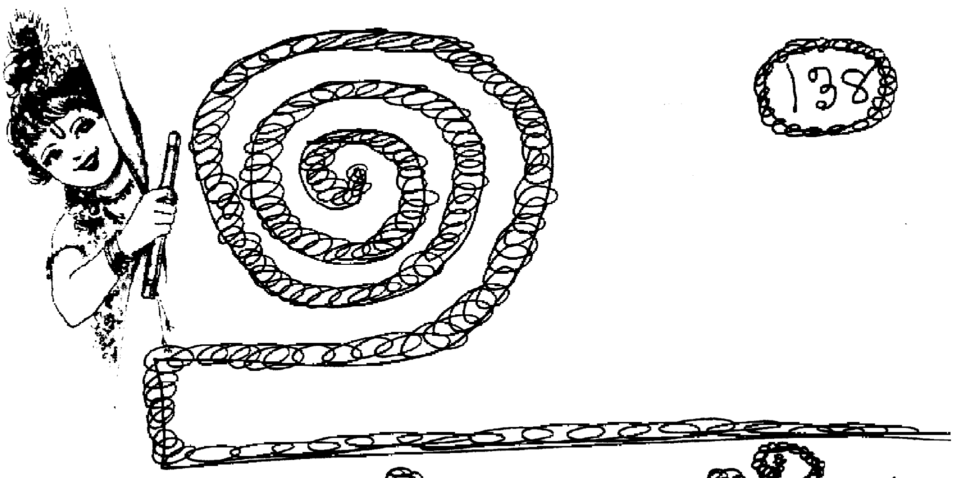

ஆகவே இது! அம்மாஷபுரீ!

மாயா & மனம் விளையாட்டாகும்.

இனி விஷயத்திற்கு வருவோம்.

உலகம் எது? உண்மை எது? என்றால்

நாமரூப ஜகஜீவ! உறவு சுற்றம் நட்பு!

பொன் பொருள்! பண்டம் பாண்டம்! இப்படி

பின்னிப் பிணைந்து, சொந்த! பந்த!

பாச! பற்றின்! சேற்றில்!

புதையுண்டு

ஜனன மரண ஸம்ஸார சுழலில் சிக்கிக்கரை யேற முடியாமல், இன்பத்தில் (துன்பம்) மூழ்குவது!

நாம்! அவர் தேவையே! ஆனந்தமாக உறவது

உலகம்! என்று ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

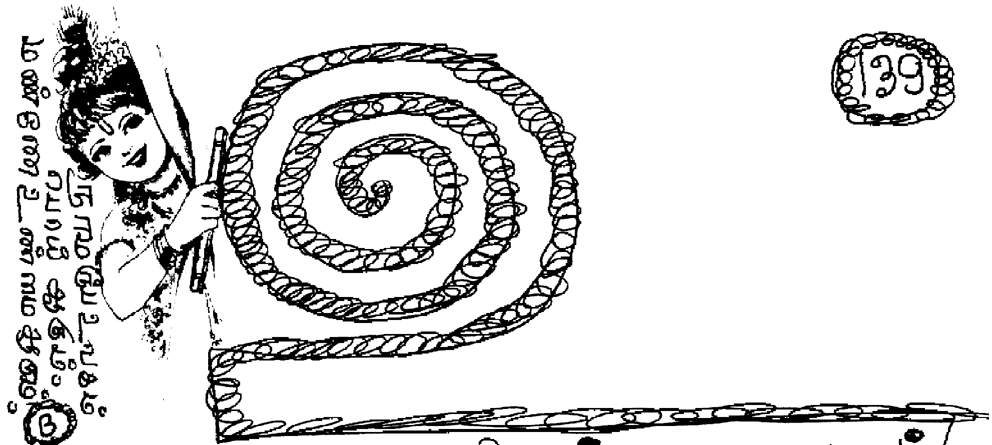

மேலே சொன்ன, அனைத்தையும்!
இது மாயா உலகின் விளையாட்டு!
என்று உணர்ந்து அறிவால், சர்வார்ப்பணத்தால்!
இன்ப துன்பத்தை நாசம் செய்து, ஸத்திய
ஞானத்தை! உற்று, எல்லாம்
பொம்மைகளாகவும்! பொம்மலாட்டமாகவும்!
அறிவாய்! பாவனை செய்து, அனுபவிப்பது
நாடக உலகம்!
அகம் என உணர்க!
மேலே சொன்ன அனைத்தையும், பதுமைகளாக
கண்டாலும்! எல்லாம் மண்ணால் ஆனதே! மண்ணால்
பாண்டம் இல்லை. மண் இல்லாமல் பாண்டம் இல்லை
என்ற பாவனை அறிவால், எல்லாம் மண்ணே!
மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய பரமே! என போற்றினால்
மெய்யாகி! மனையும் உண்மை!
அகமே.

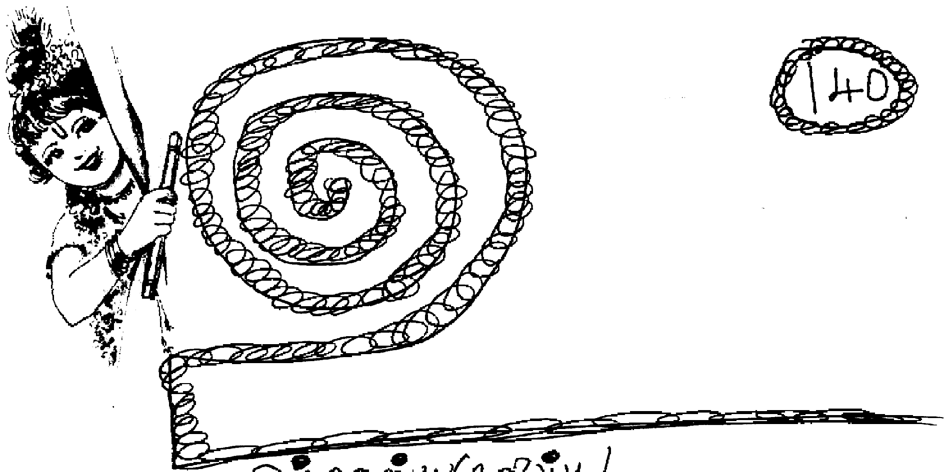

140

ஓர் ரகஸ்ய குறிப்பு!

கல்லில் வந்த நாயும்! மரத்தில் வந்த யானையும்!
கல்லால் நாய் மறைந்ததா? நாய் கல்லில் மறைந்ததா? அதேபோல், மரத்தால் யானை
,, ? யானை மரத்தில் மறைந்ததா?

அதேபோல்!

கல் நாயை மறைத்ததா? நாய் கல்லை மறைத்ததா?
மரம் யானையை ,, ? யானை மரத்தை ,, ?

ஞானதில் மறைந்தது? அல்லது ஞானதை மறைத்தது?

என அறிவாலுணர்க!

மறைந்தது உண்மையா? மறைத்தது உண்மையா?

மறைந்தது :- இயல்பாக மறைவதையே மறைந்தது என சொல்லுவாம். இது மாயாவின் காரியமாகும். இங்கு அறிவாறு நடைபெறவில்லை. பின் எப்படி நடைபெற்றது என கவனிக்கால்?

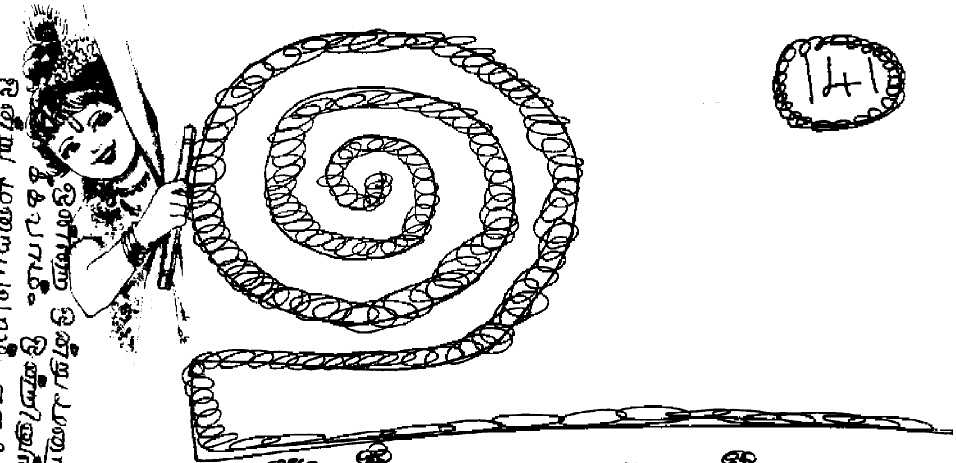

மறைந்தது:- ஒன்றை ஒன்று மறைத்தது! என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கயிற்றில் வந்த பாம்பை! வேண்டுமானால், ஒன்றில் ஒன்று மறைந்தது! எனச் சொல்லலாம்

அங்கு இருந்தது ஒன்றே! (கயிறே)

அதுதான் அதிஷ்டானம்! ஆனால் அதில் வந்த ஆரோபம்! சர்ப்பமாகும்.

அதுபோல் இங்கு கல்லும்! மரமும்! தான்தானை இருப்பு நிலையில்; ஒ ன் றே! அவை மனமய கற்பனை நிலையில்; ஓர் வடிவம்! பெற்றதால்தான்! நாயும்! யானையும்! ஆனது.

இப்போது அவ்வடிவம் மறைந்தால்தான்; க ல் லை யு ம்! ம ர த் தை யு ம்! காண முடியும். அவ்வடிவம் மறையாத நிலையில், எம் முயற்சியாலும்; கல்லும்! மரமும் தோன்றாது.

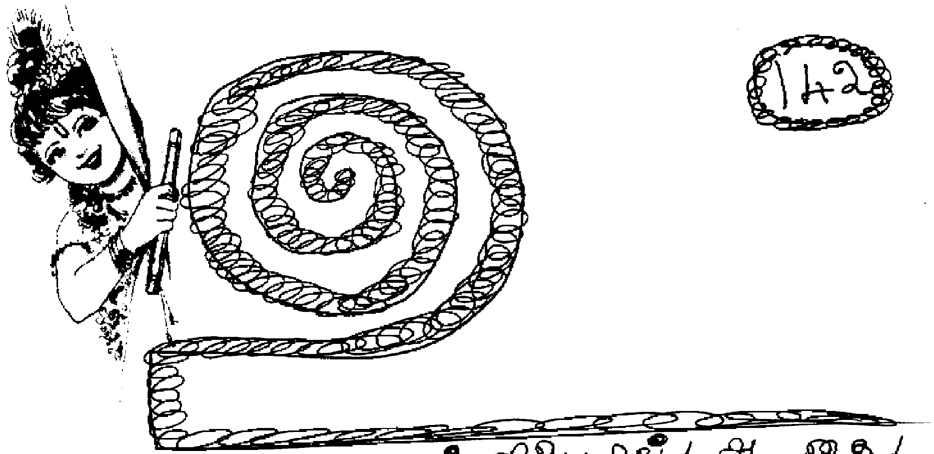

ஆகவே இங்கு, காணும் நிலையில்! அதை!
உண் பாக்கிய! மனமே!
அதை மறக்காது! மறுக்காது! மறைக்காது!
நாமஜபத்தில்! மயங்கி
மடிவதே! மனதின் குணம்.
ஆனால், அம்மனதை! சரீர பிம்பனம்!
என்ற பிரம்மாஸ்திரத்தை!
போட்டு அம் மனதை! (சாகடித்து) அழிவாக!
மாற்ற வேண்டும். அப்படி மனம்! அழிவதை நிலையில்!
எல்லாமே சன்மார்க்கபதமை!
என ஆக்க முடியும்! ஆகிவிடும்! ஆக்கிவிட்டோம்!
இந்நிலை பெற்று விட்டால், மனம்! மாயாவாய்! மறைந்து
மெய்மாகி விடும் என உணர்க அங்கு அவரவே!
பேரறிவாலயத்தில்! ஜீவன் முக்தி! பெறுவதற்கும்,
எந்தத் தடையும் இல்லை என்பதே சத்தியம் என,
ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

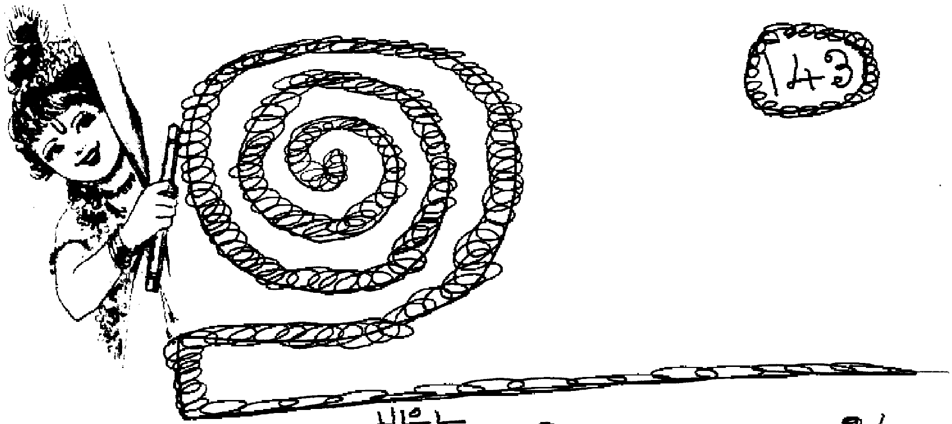

பட்ட
ஏன் ஸ்ரீமான்கள் மரத்தையும்!
குத்துக்
கல்லையும்! உதாரணம் கொடுக்கிறீர்கள்
என்றால்? முக்கிய காரணம் உண்டு.

மரம் : பட்டகட்டை என்பது.
இனி தளிர் விடாது. பலம் குன்றிப் போனது.
சொந்த பந்த பாசம் இல்லை. ஜீவன் தன்மை அழிந்து போனது.
இற்று இற்று பொடிப் பொடியாகி
நாம ரூபம் அழிந்து நாசமானது.
தூசி ஆகும் தன்மையதாகும். தூசியே
பரமாணு! ஆத்மா! பரமாத்மா! பரப்பிரம்மம்
என, மேல் நோக்கியே மாறும் தன்மையதாகும்.

கல் : குத்துக்கல் என்பது எவ்வளவு காலம்
ஜலத்தில் கிடந்தாலும்.
நீர் நிற்காது. (பாசப்பிணைப்பு இல்லை) அழுத்தாலோ விழுந்தாலோ
உடைந்து பொடிப் பொடியாகும் (நாமரூபம் கெடும்)
கல்லாகி! மண்ணாகி! தூசி ஆகும் தன்மையதாகும்.
தூசியே பரமாணு! ஆத்மா! பரமாத்மா!
பரப்பிரம்மம் என, மேல் நோக்கிய மாறும் தன்மையது.
ஆகவே இவ்விரண்டையும் பரநிலைக்கு உதாரணம் கொடுக்கலாம்.

உ

26

குருயார்? சிஷ்யன் யார்?

(பாகம்)

(1) சிற்பக் கலை. (2) சித்திரக் கலை. (3) ஆடல் கலை.
(4) சங்கீதக் கலை. (5) சமையல் கலை. (6) போர்க் கலை.
(7) காதல் கலை. (8) சிற்றின்ப கலை (9) மருத்துவக் கலை
(10) வேதம். (11) சாஸ்திரம். (12) மந்திரம்.
(13) யோகம். (14) பக்தி. (15) மஹா சக்திகளின் கலை.

என்ற இப்பதினைந்து கலைகளுடன்!

வேதாந்த அதிரகஸ்யமான

தன்னை அறியும்; அறிவான! ஆத்மவித்தை! எனச் சொல்லும்,

ஆத்மஞானம்!

பிரமாநிலை என்ற, ஜீவன் முக்தியை உணர்த்துவது என்பது 16வது! கலையாகும்!

ம-ந்

மூன்று யுகங்களிலும், தோஷ ஜோதி! தேவை & ஆசைகளும் இல்லவே இல்லை.

மேலே சொன்ன 15 கலைகளையும் முறைப்படி கற்றுணர்ந்தோர் அவரும் சக்தி குரு சாமான்ய குரு ஆவர் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும், இவர்கள் இல்லை என்றே சொல்லலாம். ஆனால் தேவையும் " !

என்பதே சத்தியமாகும்.

கிருதாயுகம், திரேதாயுகம், பாதிவரையிலும் (வாக்கு) சத்திய யுகமாகவே இருந்தது.

எந்த கர்மாவும் இல்லையென்பதே சத்தியம்.

பின் திரேதாயுகம், துவாபர யுகம், பாதிவரையிலும் சத்தியதர்ம யுகமாக மாறியது.

இங்கு சத் கர்மா உண்டு. அசத் கர்மா இல்லை.

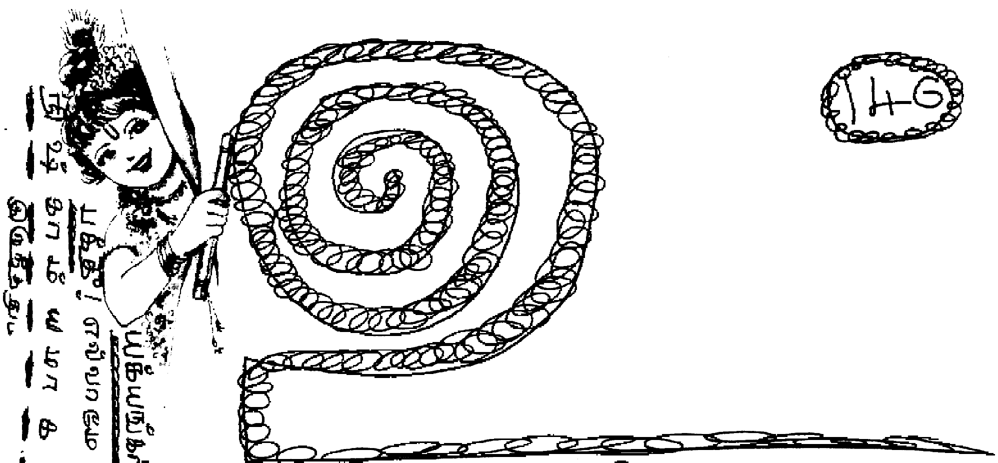

துவாபர யுகம் பிரியாதியில் குரு வம்சம்!
ஆரம்பமானது. அது பீஷ்மனின் தந்தையான
சந்தானு அரசன்! காலத்திலிருந்தே கலி!
வரவில் தேவை & ஆசை! ஆசை & தேவை!
என்ற நியதியில், தர்மம் அணு அணுவாக!
மறைந்து, மறைந்து! அதர்மம் என்ற நியதியில்
தோஷ குணங்கள் அணு அணுவாக!
தோன்ற ஆரம்பம்! ஆதலால் ஸ்ரீ ஞானிகள் சொல்வர்
பரீக்ஷித்! காலத்தில்தான் கலி புருஷன்!
ஆரம்பமானான். ஆகவே துவாபர யுக கடைசியில்
இருந்து, கலியுகம் முடியும் வரையிலும்,
புண்ணிய பாப யுகமாக மாறிவிட்டது.

(த்ரிகாலத்தையும் அறிந்த ஞானம் உள்ளவர் த்ரிகாலக்ஞராம்.)

முன் மூன்று யுகங்களிலும் கூட எல்லோரும் ஸத்தாகவே இருந்தார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். இதன் காரணம் தேஹ குணமும் அதன் ஆதாரமான மனமும் இல்லாமல், எல்லோருமே அறிவு சொரூபமாகவே இருந்தார்கள்.

ஆகவே ஸத்குரு மிகச் சிலரே இருந்தனர். (விரலால் எண்ணும் அளவில் இருந்தனர்.)

"சாமான்ய குருவோ! ஸத்குருவோ! இல்லவே இல்லை. ஆனால் யோகிகளும் ஸித்தர்களும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே உண்டு. ஆனாலும் குரு ஸ்தானம் எவரும் பெற வில்லை.

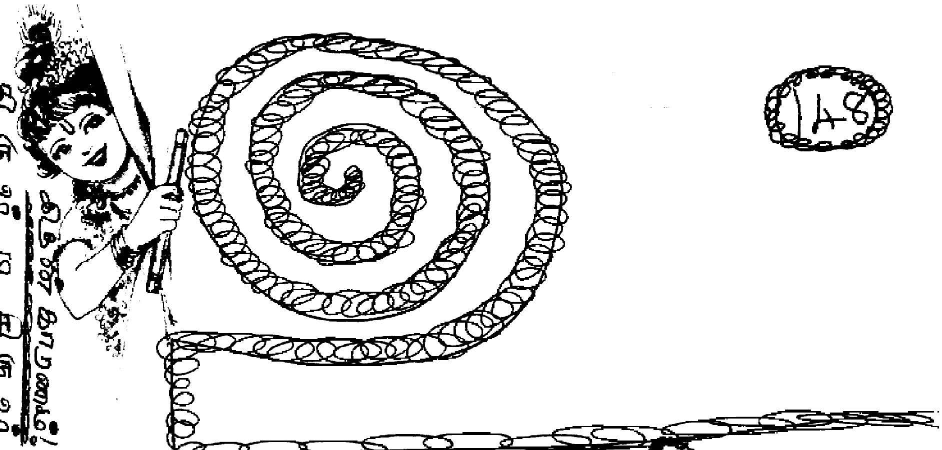

ஆனால் இக்கலியுகத்தில் சக்தி! உருவும்
சாமான்ய! உருவும் தான்!
அதிகம் தேவை! படுகிறது.
காமனை கலி தோஷ! நிவர்த்திக்கும்! ஸாந்தி
பரிஹார தோஷ! " இவர்கள்தான்!
(இவர்கள் இல்லையேல் உலகம் இயங்காது ஸ்தம்பித்து விடும்)
காரிய ஸித்தி ஆக வேண்டியதிருக்கிறது என உணர்க.
இங்கு ஓர் ஐக்கியம் என்னவென்றால் நம்
ஸ்ரீகலிபுருஷன்! ஓர் காரியம் செய்துள்ளான்.
அது யாதெனில்? அனைத்து குருமாரும்
(எல்லா குருமார்களையும்) ஸத்குரு! என்றே
அழைக்க வேண்டுமென்று கட்டளை இட்டு விட்டான்.
எனது ஸிஷ்யன்கள் வாயிலாக அறிக்கை
இவர்களாலேயே தான் இவ்வுலகம் ஜே! ஜே!!
என்று இருக்கும்.
" விளங்கும்.
" துலங்கும். இதுவே கலியுக விதி & நியதி ஆகும்.

149

கலியுக தோஷ காரியஷே நான் எனதாகும்.

(1) குரு யார்:— நான்/தனை/
சர்வநாசம் செய்தவனே ஸத்குரு!

(2) வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்!
இவைகளை முழுமையாக துறந்தவனே ஸத்குரு!

(3) சுத்த அத்வைதத்தை/ வாய்/
ஞானமில்லாமல்; அனுபவ/ ஞானமாக
உணர்ந்தவனே ஸத்குரு!

(4) பட்டம்! பதவி! புகழ்! பணம்! இவைகளின்
பிரவர்த்தியை/ விட்டவனாயி!
சுத்த/ நிவர்த்தியை/ மட்டும்
தொட்டவனே! ஸத்குரு!

(5)

ஸிவய அனுபவ! சர்வார்ப்பணமும்!

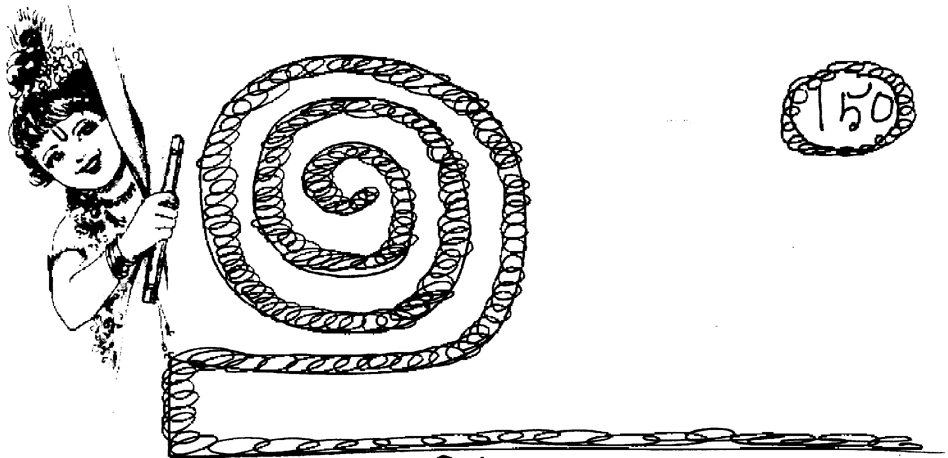

150

பரநிலையின்! பிரம்மார்ப்பணமும்! அனுபவநிலையில்,
நாம் சாதித்ததை/ போகிப்பவனே
ஸத்குரு ஆகும்

6 ஓர் ஸ்ரீபகவானின் சரணாகதியிலே! வினை/ பரியாகத்தை/ வலியுறுத்தி கூறி, பரசொரூப ஸ்திதியால், பிரம்மார்ப்பணத்திலே! மனோநாசத்தையும் வலியுறுத்தி கூறி, ஜீவன் முக்தியை/ உணர்த்துபவனே ஸத்குரு

7 எல்லோரும் நல்லவரே! நடப்பதெல்லாம் நலமே! என்றநிலையில், நாமரூபங்களின்! ஒன்றுபடுத்தியநிலையில், பதுமைகளாக உம்பின் செயலற்ற நிலையில் மனங்களும்/ உணரும் உணர்வுநிலை தருபவனே ஸத்குரு!

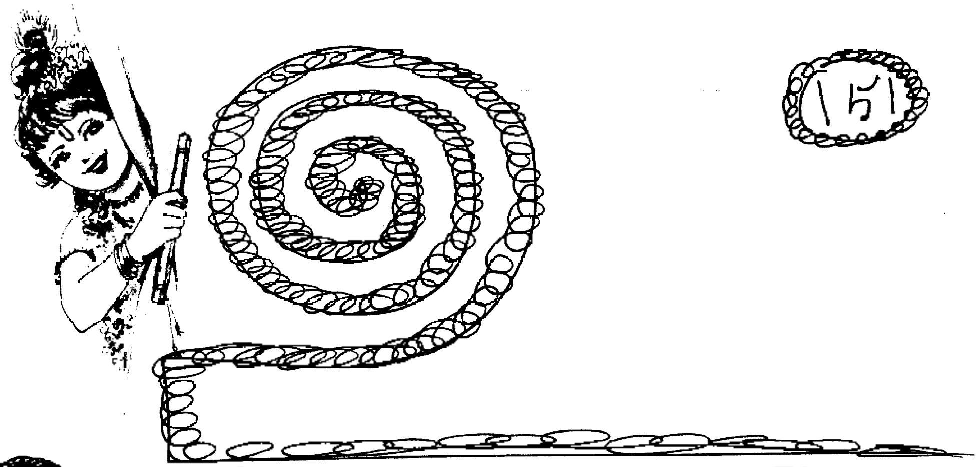

8 மனதில் **பொறுமையும்**,
உடலில் **பணிவும்**,
இவைகளுக்கு அன்பு, கருணை, கனிவு,
சாந்தி, நேர்மை, அமைதி, ஆகிய இவைகளையும்
இணைத்து சாதனையின் போதனையாக, உணர்த்துபவனே
ஸத்குரு ஆவான்.

9 பக்திநிலையில் பூஜை செயல் பக்தியை/வலியுறு
த்தாமல்; உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்!
இவைகளினால், மனதை சுத்திகரித்து, அங்கு
ஸ்ரீபகவானின், பூரண கருணை பண்ணி, அப்பகவானே
நாம் ஆன ஆகி, **நாமே**, ஸ்ரீபகவான் ஆகி,
ஸ்ரீபகவானாகிய ,, **பரமனே**!
எளிய மார்க்கத்தை; இயல்பாகவும்,
இலகுவாகவும், சுலபமாகவும், அதி அதி அதி
சுலபமாகவும், உணர்த்துபவனே ஸத்குரு ஆவான்.

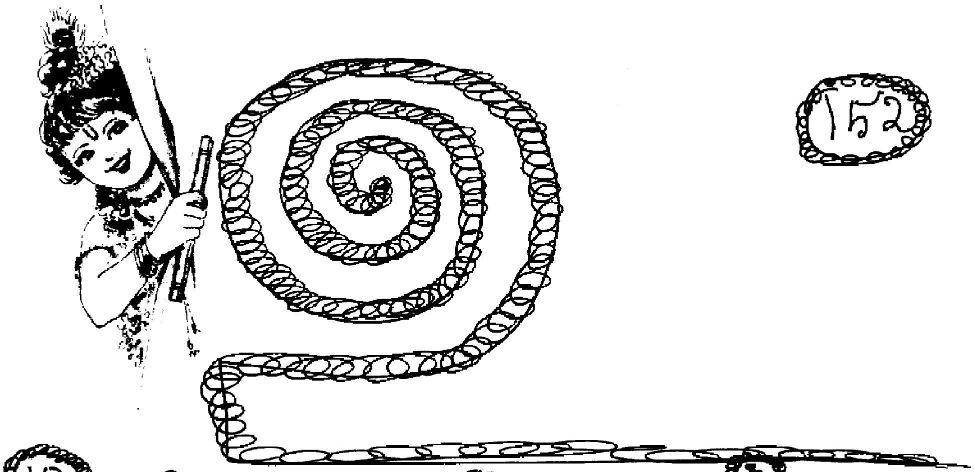

10 உத்தம அன்பர்கள்!

புற|தோற்றமாக காணமல்! அக உணர்வில்! உணர்ந்த! அவர்கள்! அறியாவண்ணம்! மனம்! அறியாவண்ணம்! பொறுமை! பணிவு! அமைதி! சாந்தியால்! உணரும் நிலையில்! அரவணைத்து செய்பவனே மெய்குருவாம்.

குறிப்பு:- மனக்கண்களால் காணும் நிலையில் செயல்புரிந்தால் அது சக்தி ஸ்வாமி யகுருவின் செயலாம். அமைதியின் அனந்தத்தில் அறியாமல் உணரும் நிலையில் செயல் நடந்தால்! அது மெய்குரு என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

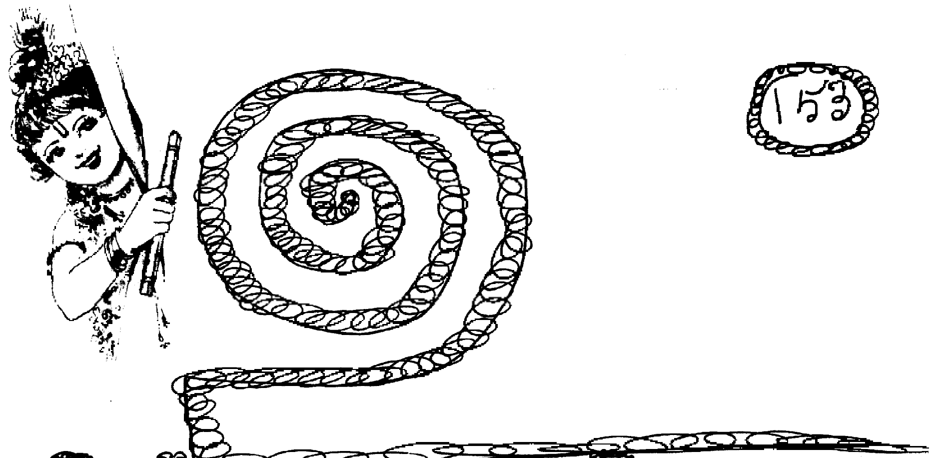

ஸிஷ்யன் யார்?

(1) காமம் & காஞ்சனம் பெண் & பணம் இவைகளை மனதால்! துறந்தவனே! ஸத்சீடனவான்.

(2) முற்கவனமும்! தற்காப்பும்! முழுமையாக விட்டவனே! ஸத்சீடனவான்.

(3) தற்கவனத்தில்! அகிசிரத்தையும்! ஸர்வார்ப்பணத்தில்! முழு நம்பிக்கையின்! வைராக்கியமும் கொண்டு தன் வ ஊழியத்தில் உறுதி! பூண்டவனே! ஸத்சீடனவான்.

குறிப்பு:- மேலே கூறிய வரிகளில் அனுஅளவேனும் சபலம்! சலனம்! சந்தேகம்! கூடாது.

இ

(4) நாமரூப/சம்பந்த/எந்த/ பிடிப்பும்/ இல்லாதவனாய்/ அந்த ஒன்றின்/ பிடிப்பு மட்டும்/ உடையவனாய்/ அதன் ஏக்கம்&துடிப்பு/ மட்டும் உடையவனே/ பக்தீடனாவான்.

(5) மேலும் மேலும்/ கற்கவேண்டும் என்ற ஆசையை/ விட்டவனாய் சுருங்கக் கல்/ என்றும் கற்றபடி நில்/ என்றும் அறிவும் குற்றம் குறை நீக்கி/ கற்பவனே/ பக்தீடன் ஆவான்.

(6) நாமரூப ஜகத்தில்/ தோஷம் நீங்கியவனாய் அதாவது ஏப்பவாம் பூஜம்/ வாரியாட்டாத

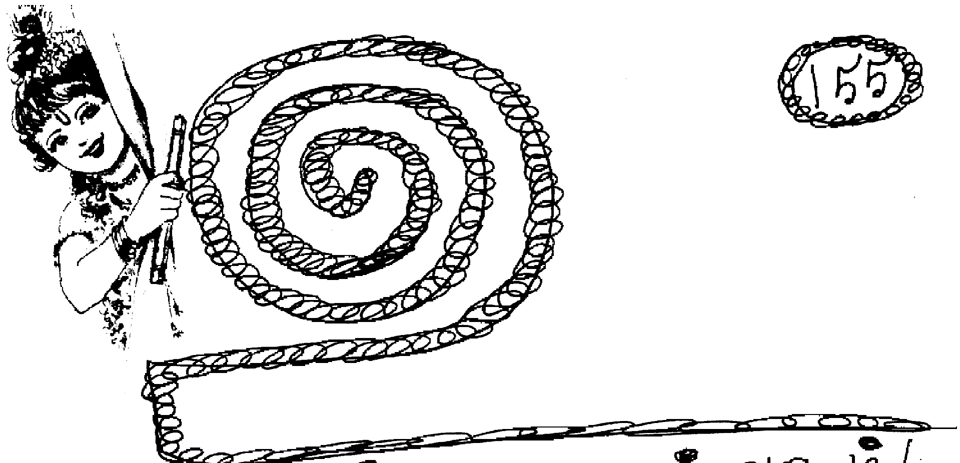

155

உணர்ந்தவனும் இவை எல்லாம்!
நானும் அல்ல! எனதும் அல்ல!
எணமனைகளில் குளிர்ந்து! அறிவாய் நிறைந்து
இருப்பவனே! ஸத்சீடன் அவன்.

7 அந்த ஒன்றே நாம் என்ற ஸத்தியத்தில்!
நிலைத்து நின்று, நாம ரூப பேதத்தில்!
கலக்க
மயக்கம் தயக்கம், பேதமற்று கருங் கல்! போலும்
பட்ட மரம்! போல அசை அற்று!
ஆசையற்று மௌனத்தில் நிறைந்தவனே! ஸத்சீடனவன்.

இ

8 அத்வைதத்தின் |

சிறப்பு | யாது எனில்

அடங்கு | அடக்காதே ||

என அனுபவ மஹான்களின் | வாக்காக இருப்பதால் அடங்கி இருப்பவனே ஸத்திடன்.

9 படித்தவனோ படியாதவனோ | சிறியவனோ பெரியவனோ | ஆணோ | பெண்ணோ | எவரிடமும் பேதம் | காணமல் இயக்கத்தில் | எல்லாம் ஒருவனே | என்றும் இயக்கமற்ற நிலையில் | எல்லாம் ஒன்றே | என்ற ஸ்வய அனுபவம் பெற்றிருப்பவனே ஸத்திடன்.

10 ஸத்குருவிடம் அசைக்க முடியாத பக்தியும் | அவர் | வாக்கிய சிரத்தையும் || கொண்டவன் எவனோ | அவனே ஸத்திடனவான்.

157

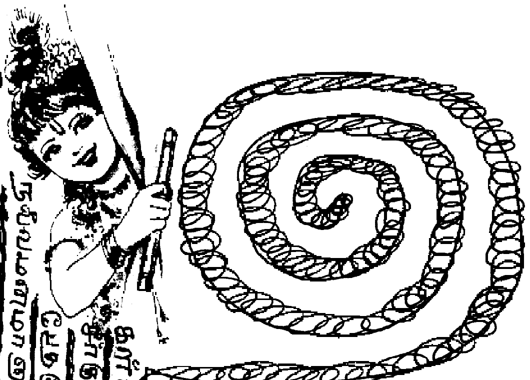

வித்யாசம்!
பேதம்!
ஸத்குரு | ஸத்சீடர்களிடம் | அபேதம் காண முடியாது.

அதைக் கடக்கின் | சிறப்பே

அ...பே...த...நிலை!

ஆத்மஞான அனுபவ ஸ்ரீமஹான்களின் தீர்ப்பாகும்.

ஆகவே

ஸத்குரு & ஸத்சீடர்கள்!

இவர்களிடம் | ஸ்வய அனுபவமும் |

ஏக! நிலையால் ஒன்றாகவே இருக்கும்.

குரு | சிஷ்ய | பேதம் | காண முடியாது | இயலாது.

அனுபவம்! ஆனால்? பெற்றுவரும்

சீடர்! மட்டும் சற்று வித்யாசம்

தோன்றுவராம். அதுவும் பார்ப்பவரின் பேதமே.

அதாவது

ம...னோ...பே...த...மே!

அ...றிவு! பே...த...ம...ல்...ல!!

என ஸ்ரீ அனுபவ மஹான்கள் சொல்வர்.

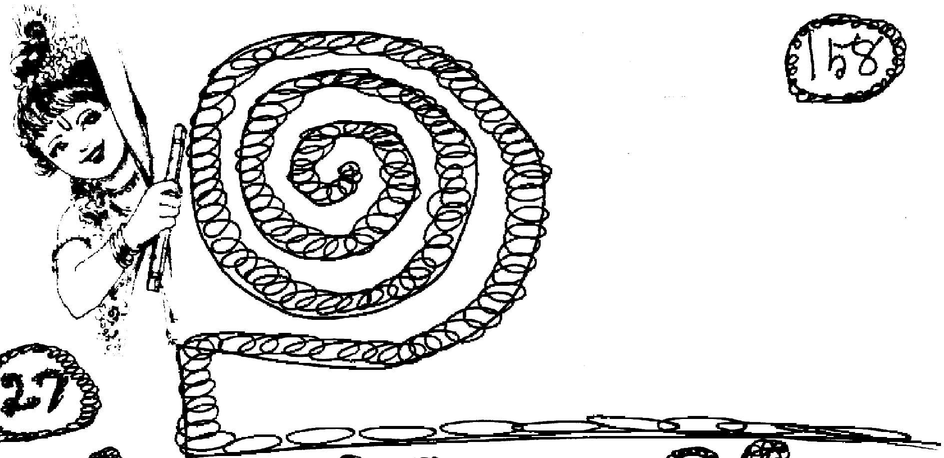

27

நன்மை (நவம்) எது? தீமை எது? சுகம் எது? துக்கம் எது?

புண்ணிய பாபம் என்பது மனதே! வடிவம்.

இதுவே இன்ப துன்பமாகும்.

இவை இரண்டும், ஓர் நாணயத்தின் இரு பக்கம் போன்றவை. ஒன்றில் வராமல், ஒன்று இல்லை என்பதே உண்மை.

நவமே நன்மையாகும். அதன் எதிர்மறை தீமை ஆகும். அதேபோல் சுகமும் துக்கமாகுமாகும்.

சிவந்தமேனான் கர் சொல்லும் போது

மனதை நவம் பெற வேண்டும் என்றும், "**ஆன்மசுகம்!**"

சொல்ல கேட்டிப்படுகிறோம். இதன் உட் கருத்தை கருத்தால் உணர்க.

நன்மை எது? தீமை எது? சுகம் எது? துக்கம் எது?

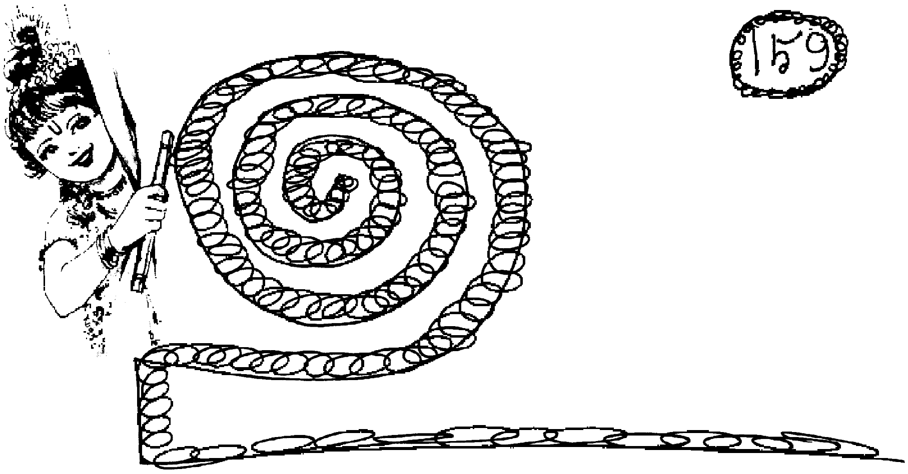

159

மனோநுபவம்! பெற வேண்டுமென்றால், மனம் மனோத்தாக! வேண்டுமென்று பொருள்கொள்க.

ஆன்மசுகம் பெற வேண்டுமென்றால், ஆன்மா! என்றால், சைதன்யம்! ஸ்வயம் ஜோதி ஆகும். அது போக்கு வரவற்றதாகும். அது சுகஹீனம் ஆகாது என்பதே ஸத்தியம்.

அப்படியானால், ஆன்ம சுகம்! என்பது ஆன்மாவை அஹங்கார மமகாரம்! என்றறியல், நான்! எனது! என்ற ஜீவத்திரை! மூடியிருப்பதுவே! ஆன்மா! சுகவீனமாக இருக்கிறது! என பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். அந்த ஜீவத்திரை! விலகிட நாசம்! ஆக வேண்டுமானால் ஜீவ! கர்த்ருத்வம்! நாசமாக வேண்டும்.

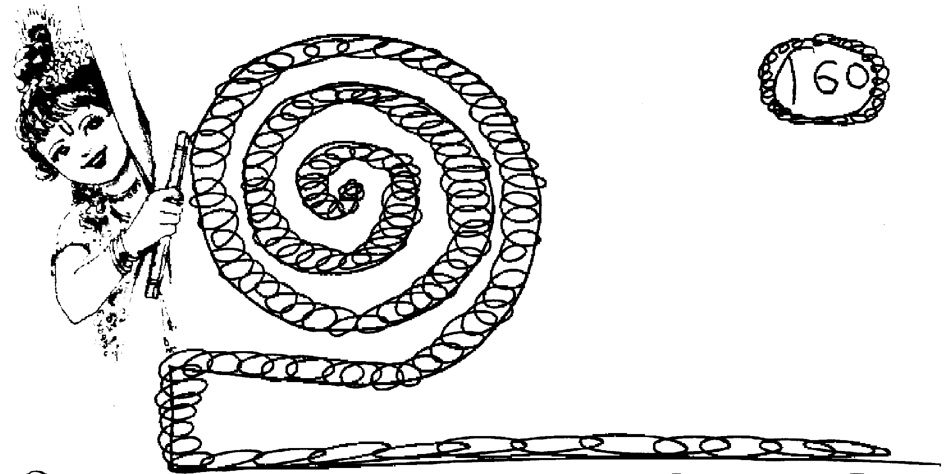

160

ஜீவ கர்த்ருத்வம் நாசமாக வேண்டுமானால்,
ஸர்வார்ப்பணம் ஒன்றே உரிய
உரிய, மார்க்கமாகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
ஜீவ கர்த்ருத்வம் நாசமாகி ஈசகர்த்ருத்வம்
நிலை பெறும் போது மனம் பக்குவத்தால்!
ஆன்மா சுகம் அடைகிறது என்று
பொருள் கொள்ள வேண்டும். அங்கு ஸ்ரீவுக்கு
அருளும் பிரம்மார்ப்பணத்தால்
(மனம் நாசமாகி) ஆன்மாவே பரசொரூபத்துடன் கலந்து,
மயமாகி அங்கு ஜீவன் முக்தி உண்டாகிறது
என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
நன்மை தீமை என்றும், சுகம் துக்கம் என்றும்,
இரு நிலைப்படும் இக்குணங்கள் ஈசகர்த்ருத்வத்தால் நாசமாகி
ஏககுணத்தால்
ஸத்வ குண நிலையில், ஆனந்தம்
என அடைகிறது.

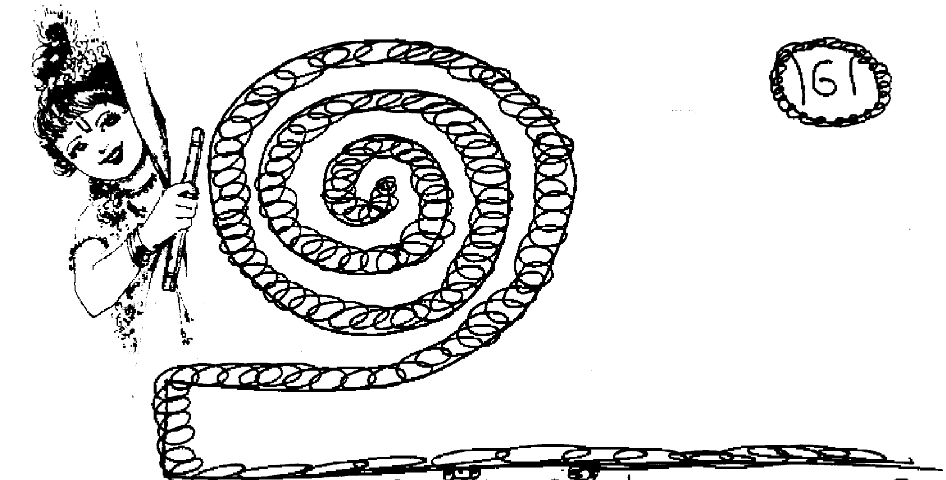

இதை **பேரானந்தம்** என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இதுவே பரசொரூபஸ்திதியை அடையும் போது, **பிரம்மானந்தம்** என ஆகிவிடுகிறது என உணர்க. இதனை உணர்வது.

புண்ணிய பாபம் என்ற இன்பதுன்பமானதை மனோவடிவம். சுகதுக்கம், நன்மைதீமை என்ற நிலையில், **அறிவின்** நிலைக்கு, இட்டுச் செல்லும் மார்க்கமாக அமைகிறது. அறிவின் ஆனந்தம் என்ற **ஏகுண** அம்சம் **ஈச** நிலையென்பதும், பிரம்மானந்தம் என்ற **குணாதீத** நிலையே முடிந்த முடிவான ஜீவன்முக்தி ஆகும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் பரிவாக அறிகிறோம்.

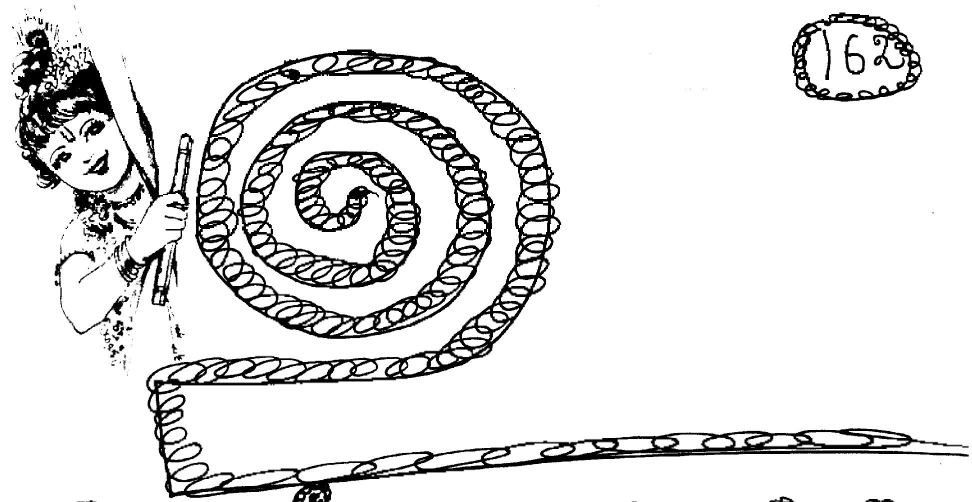

நன்மை! தீமை! சுகம்! துக்கம்!

எது? என உன் உணர்வால் உணர்க.

நன்மை :- உன் சொல்லாலும்! செயலாலும்!
எவர்க்கும்! எதுக்கும்!
கஷ்டம் கவலை! துன்பம் துயரம்! தவக்க பயம்!
கொடுக்காமல் இருப்பதே **நன்மை!** ஆகும்.

மேலே சொன்னவைகளே! உன்
வாக்காலோ! செயலாலோ! எதுக்கும்!
எவர்க்கும்! கொடுப்பதே **தீமை!** ஆகும்.

உன் சொல்லாலும்! செயலாலும்!
இறைக்கு உணர்வோடு!

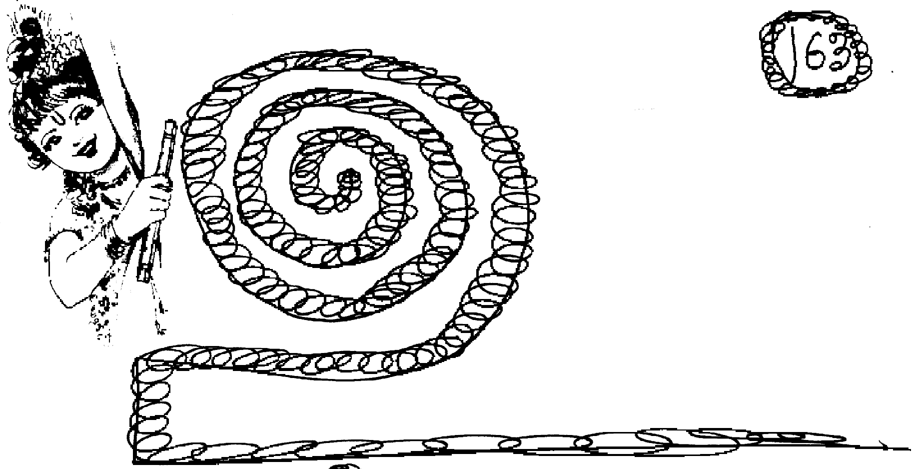

உபகாரம்! செய்தாலோ! வாக்கால்! அழகமாக! பேசினாலும், (அருள் வாக்கால்) நீயும்! சுகம் அடைகிறாய். பிறரையும்! சுகப்படுத்துகிறாய். எண்ணம்! சொல்! செயல்! இம்மூன்றும் தூய்மை! ஆனால், அதுவே சுகம் ஆகும். மாறாக எவரிடமும்! எதனிடமும்! கடும்! சுடும்! கட! வாக்கும் செயலும் மின்னப் பிரிந்து வந்தால்: அதுவே துக்கம் ஆகும். சுகமும்! நவமும்! புண்ணிய பாபத்திலிருந்து பிரிந்து ஸஞ்சித கர்மத்தின் வழிவகுத்து கொள்கிறது என உணர்க.

உ

28

1 ஆரம்பம் எது? 2 முடிவு எது? 3 முடிப்பது எது? 4 முடிவது எது? 5 மனம் எது? 6 மனசாட்சி எது?

அறிவான! ஆத்ம ஆனந்த குழந்தைகளே!
இந்த ஆறு கேள்விகளும், நங்கோத்ரி!
தேகார்நாத்! புத்ரி நாத்! அன்பின் குடில்!
ஆகிய இடங்களில், சிவ சிவ ஸ்ரீமஹான்களால்!
ஆங்காங்கு, கேட்கப் பட்ட கேள்விகளாகும்.
ஆங்காங்கு சொன்ன பதில்களோ! இ ங் கு
இ ப் போ து வெ ளி யி ட அவன்
ஆணை!
அவனே வரைகிறான். அவன் கை வேறு!
இயங்குகிறது. அவனே இயங்கும் புதுமை
காண் உ.............ள்!

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

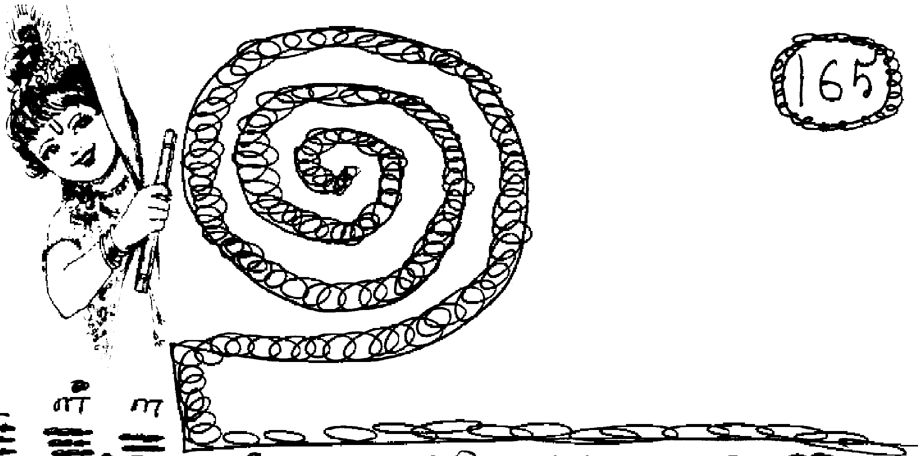

165

உள்ள அந்தர்யாமியான அ உ ந் ஸ்ரீ க ள்! வு!

உ...ண...ர...கி...ற...து!

ஆரம்பம் எது:— காலாதீத பரம்! எனச் சொல்லும் போது, அது ஆதி! அந்தம்! இல்லா ஒன்றே எனத்தான் சொல்ல முடியும். சொல்ல வேண்டும். இதை ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா! பாடும் போது, தோற்றம் ஒடுக்கமில்லான்! என்றும், உருவமில்லான்! பேருமில்லான்!! என்பார். ஆகவே அந்த ஒன்றுக்கு! ஆரம்பம் என்றும், முடிவு என்றும், சொல்வது பொருந்தாது. அதுவே தான் தானாய்! பிரிந்த நிலையிலும், சதாசிவம்! என்றும், மஹேசன்! என்றும்,

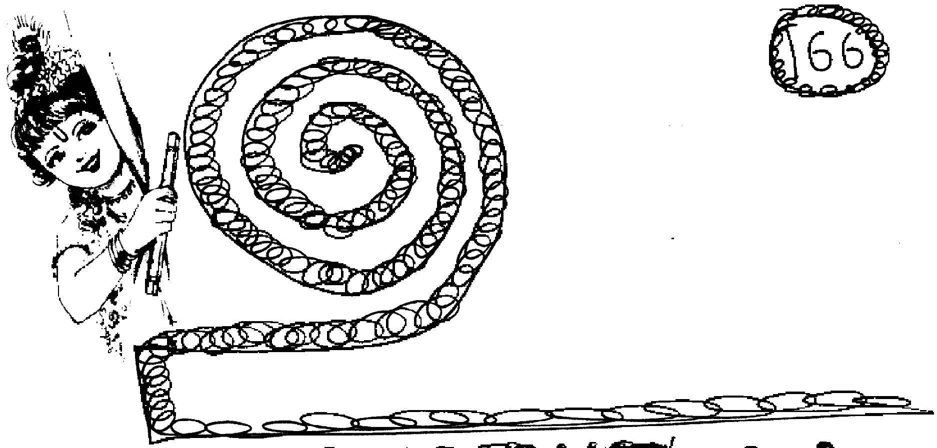

சொல்லுமிடத்து, **மாயா**! கலப்பில்லா
தன்மையிறைவீ; அ வீ வி ர ணை டை
யு ம்! ஆரம்பம்! முடிவு! என சொல்லவும்
முடியாது. சொல்லவும் கூடாது (தான்) **அவள்**!
மகேசன் **திரோதியாகிய**! (கோடானு கோடி)
அண்டங்களையும்! கோள்களையும்! சூரிய
சந்திராதிகளையும்! அழித் தோற்றிய அமைந்த (மண் & மரம்)
ஜட சொரூபங்களை வேண்டுமானால் அவை
ஆ ர ம் ப ம்! உடைய தென்றுமோன்
சொல்வர்; இங்கு யோ க மா யா!
சம்பந்தம் கொண்டதாகும், என உணர்க.
குறிப்பு :- சதாசிவமும்! மகேசனும்! யோகநிலையில்
முறையே துரியாதீதம்! துரியம்! எனசொல்ல தகும்
மாயா! கலப்பில்லாத ஒன்று! ச தா சி வ ம் (ஆகும்).

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

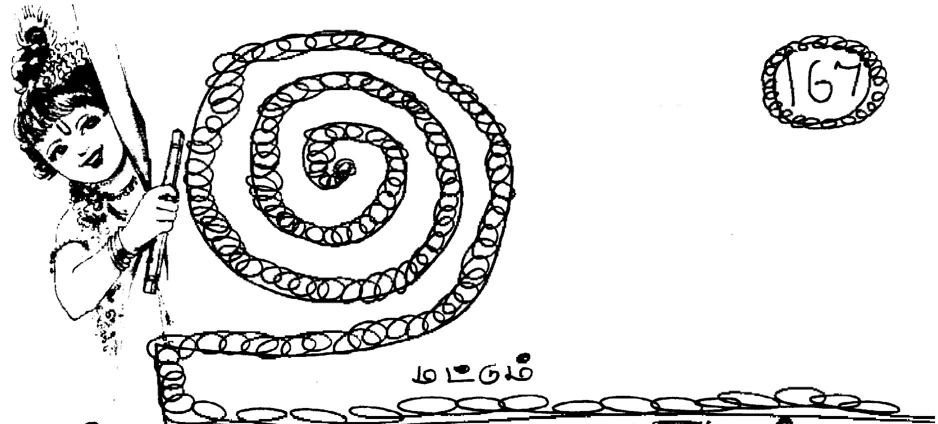

அண்ட சிருஷ்டிக்காக மாயா! கவந்தது

மகேசனைக் கும். ஆகவே இங்கு

மஹாசிருஷ்டி! யில், மாயாவை!

தள்ளி வைத்து விட்டு, மகேசன்!

மட்டும்! தனித்த நிலையில்!

இயக்க மற்ற சதாசிவத்தை!

யம், இணைந்துக் கொள்ளலாம்.

மகேசன் மட்டும், மாயா! இணைந்த நிலையில்

ஆரம்பம்! உண்டென்றும். மாயா!

இல்லாத நிலையில், ஆரம்பம்! இல்லையென்றும்

உணர்ந்தால் போதும்.

மகேசனின் (மாயாவிதல்) அண்ட சிருஷ்டி!

(மஹாசிருஷ்டி) ஆரம்பம்!

என ஸ்ரீமஹாகனின்! வாக்கால் அறிகிறோம்.

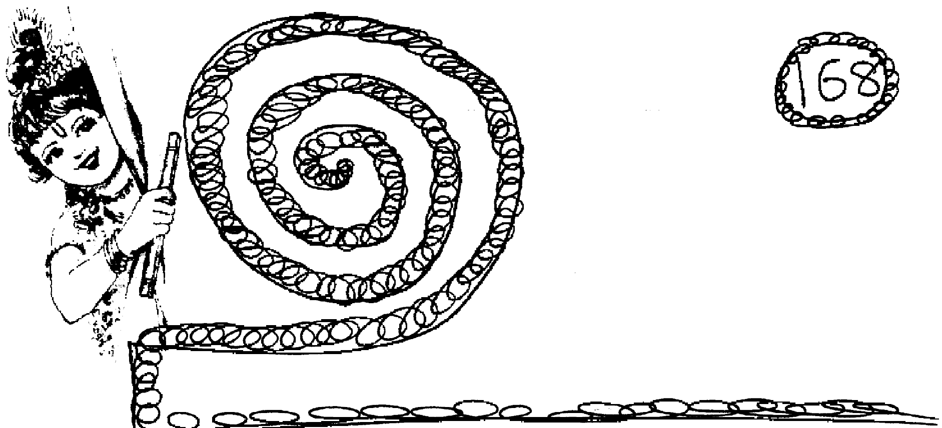

168

அண்டமாக பார்த்தால், மாயா! உண்டு.
மஹேசனாக உணர்ந்தால், " இல்லை.
ஆகவே முடிவது ஆரம்பம்! என்பதும், பிறந்தையது [?]
ஆரம்பம் இல்லை என்பதும் உணர்க.

உ முடிவுண்டு? :— ஆரம்பம் உண்டு
என்றால், முடிவும் உண்டு என பொருள்படும்.
ஆகவே அண்ட! சிருஷ்டி! ஆரம்பம் என்றும்,
பிண்ட! சிருஷ்டி! முடிவு என்றும்,
கொள்ளலாம். இப்பிண்ட சிருஷ்டி நிலையில்,
மஹேசனின்! இச்சா! நிலையாய் அமைந்து,
ஸ்வயம்ப்ரகாசன்! [?]
அம்சமாக தீர்! [?] கர்த்தாக்களின்!
மாயா! வ ண் கி ணி ம் பி வா ணு, [?]
பிண்ட சிருஷ்டியே! முடிவாகும் என உணர்க.

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

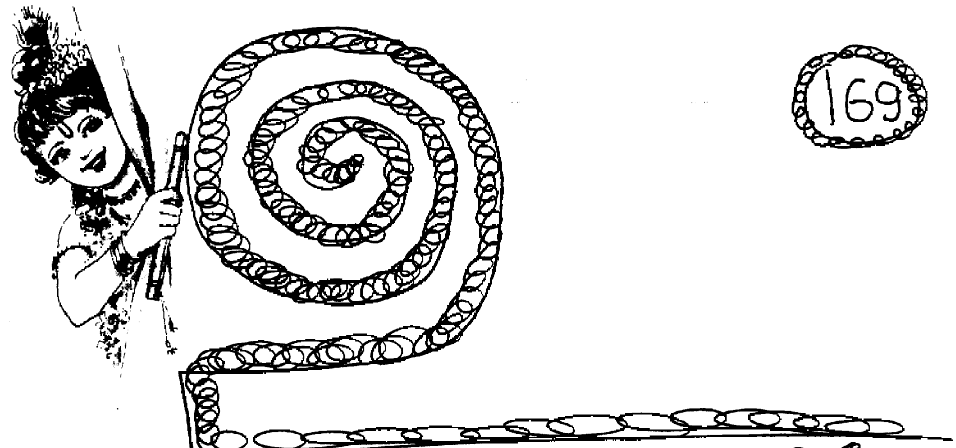

169

பிண்ட சிருஷ்டி என்பது தாவர வர்க்கங்கள், மனித இனம் உட்பட 84 லட்சம் ஜீவ கோடிகளும் அடங்கும் என அறிக.

இவை அனைத்தும் திரிகர்த்தாக்களின் நிர்மாண யோகமாயாவின் சிருஷ்டி அமைவை உணர்க.

பிண்ட சிருஷ்டியை ஜக சிருஷ்டி என சொல்வர்.

அண்ட ,, மனது ,, ,,.

இங்கு முடிவு என, எதை சொல்கிறார்கள் என்றால்?

யோகமாயாவின் மகனை மனதினை தான் முடிவு என பேசப்படுகிறது. ஆனால் அது உண்மை அல்ல.

170

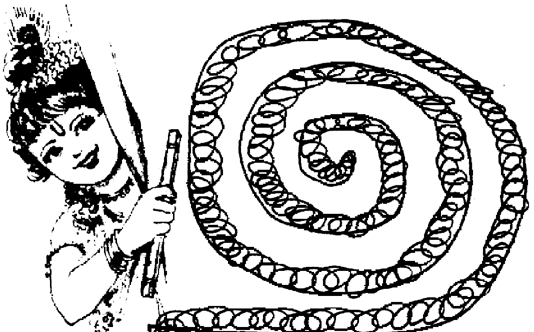

மற்றும் கோடாநு கோடி கோள்களும்
சூரிய சந்திராதிகளும் ஆகும்.

அண்டங்கள்! என சொல்லப்படுவது அனைத்தும்
மண்! கல்! மணல்! இவை அனைத்தும் காம
குதியினுள் பொடிப் பொடியாகி, தூசி ஆகி!
ஜீவ அணு! பரமாணு! ஆத்மா! பரமாத்மா! பிரம்மம்!
என பர நிலையில்! பரசொரூபத்தில் ஐக்கியமாகிவிடுகிறது
பிண்டங்கள்! என சொல்லப்படும் அனைத்து ஜீவ
சரீரங்களும்; அசைந்து தாவர வர்க்கங்களும்
தோற்றம்! இருப்பு! மாற்றம்! மறைவு!
இவைகளில் ஓர் முடிவை அடைகிறது
அதாவது மாற்றம்! மறைவையே!
முடிவு என பேசப்படுகிறது. அது உண்மையல்ல.
இருப்பு:- பழைய தேக அழிதலும்
புதியனவாக தோன்றுதலும்!

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

(61)

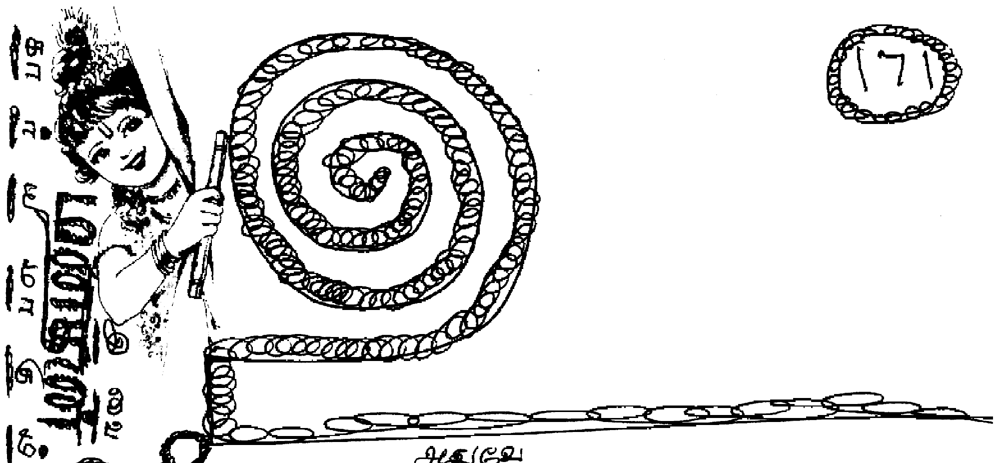

அறிவு! என்றும்; (அதுவே) முடிவு! என்றும்;

சொல்லும்படியாக, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

ஓர் அன்பர் சொல்லும்போது:- இறப்பும்! பிறப்பும்! பொருந்த எமக்கு!

எவ்வண்ணம் வந்தது? என எண்ணாயாம்! பார்க்கின் மறப்பும்! நினைப்புமாய்!

வந்த வஞ்ச மாயாமனத்தால்! வந்தது. என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்!

அதாவது எண்ணலை; ஜனனம் மறந்தால்; மரணம்! என முடிவாகும்.

சும்மா! இருந்தால் மனம்! மனதால்

தோற்றம் என உண்டானால், அது நாமரூபம்!

இயக்கம் " " " குணதோஷம்! என உணர்க.

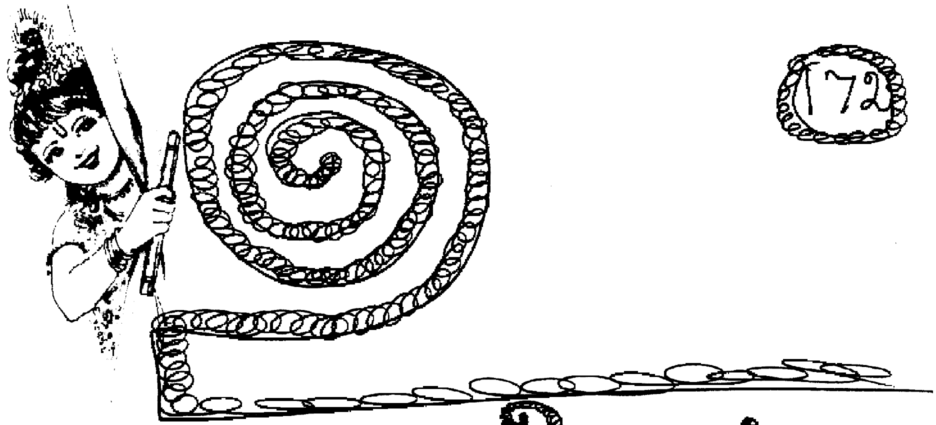

முடிப்பதாரு?:- முடிப்பது

மாயா! ஆகும். அதாவது தோற்ற

சிருஷ்டியை! செய்து முடிப்பது மாயாவாகும்.

இம்மாயாவானது பர! அம்ச நிழலா

இருப்பதால், பர அம்ச ஆற்றல் கு!

உண்டு என, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

அப்பர அம்சம்! தன்னை! மற்றான்

ரூக! ஆக்கிக் கொண்டு இயலில்:

அந்த பர ஈச! அம்ச ஸ்வருபத்தாகிய.

சதாசிவம் & மஹேசன்!

(பர அம்சம்.)

ஸ்ரீ ஹயன்! ஸ்ரீ ஹரி! ஸ்ரீ ஹரன்! ஆகிய

(இதுவும் பர அம்சமே) அவர்களும்

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

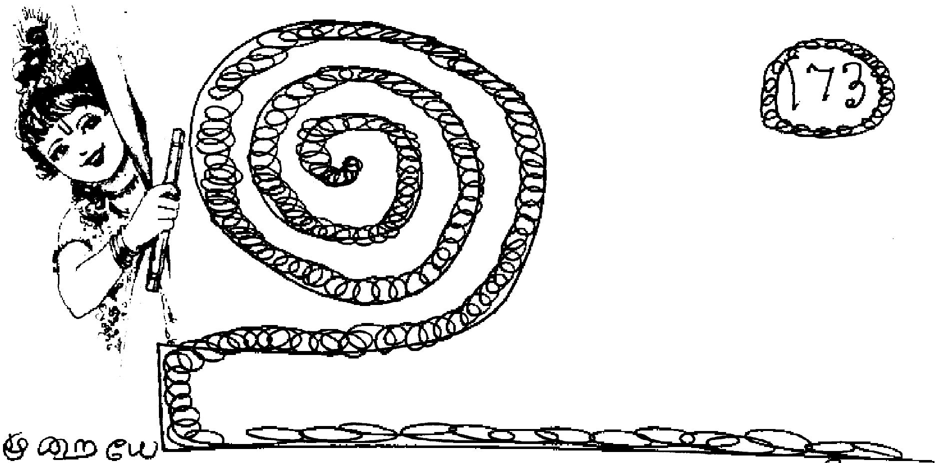

173

முறையே

ணிட
பிரம்ம தேவன்! நாராயணன்! சிவபெருமான்!

திரி கர்த்தாக்களானார்!

பரஅம்ஸவிளையாட்டை! நிறைவேற்றுவதற்கு, (முடிப்பதற்கு)

அதன் அம்ஸ மாயா!

வானது, தம் பணியை செய்தது என உணர்க.

எப்படி செய்தது என்றால்?

பர அம்ஸ மண்ணை (ஜீவம் என்ற மாயா வினை வி,)

காமனை! (இயக்கத்தின் ஆதாரம்.)

என, ஆக்கிக் கொண்டது. என மட்டும் உணர்க. அதுவே சிருஷ்டியின் ஆதாரமாகும்.

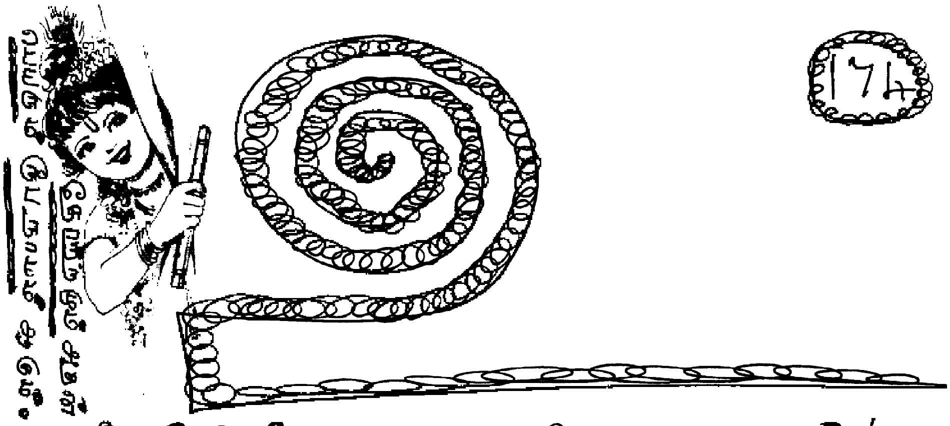

174

இயக்கத்தின் ஆதாரமாகிய, களி மண்!
தயாராகிவிட்டது. இயக்கம் ஆரம்பம்
ஆவதற்கு புதுமைகள்! வேண்டும்
பதுமைக்கு பெயர்! கொடுத்தால்தான்,
சுவையும் & சுவையின் அனுபவமும்! அதன்
ரஸனையும்! சீராக அமையும் என,
ஓர் முடிவுடன் அம்மாயா! ஓர் யுக்தியை!
தோற்றுவித்தாள். இதை ஸ்ரீமான்கள்
ஓர் பாடலில் சொல்லும் போது,
மாயை!யென்ற சக்தி! கண்பாவ். மனம்
என்னும், மைந்தன்! தோன்றி; தூய

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

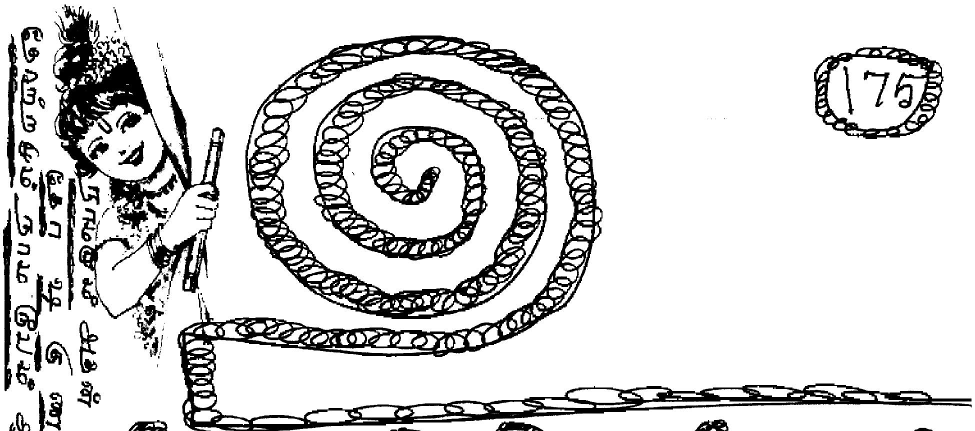

நாம் அறிவிலை!

தோற்றம் உண்டாக்கி வைத்தாரென் என்றார்கள். அனுபவத்தில் இதன் உட்பொருள்:- பரமாக இருக்கும் போது, மோனநிலை. அதுவே சஞ்சரிக்கும் போது அறிவு. " ஜீவனத மாறும் " மனம். என்பதே ஸ்ரீமன் நாராயண வாக்காகும். மூன்று யுகங்களிலும், சஞ்சலமேயே! அது அறிவின் அம்சமே. அங்கு மனம் இல்லை. அம்மூன்று யுகங்களிலும்:- ரூபநாமம்! கலியுகத்தில் மட்டும் நாமரூபம்! ஆகும். முந்தையதில் சரீரம் புக்கு சிலை! இல்லை முந்தையதில் அழுகு சரீரம் புக்கு வை, உண்டு குணம்.

176

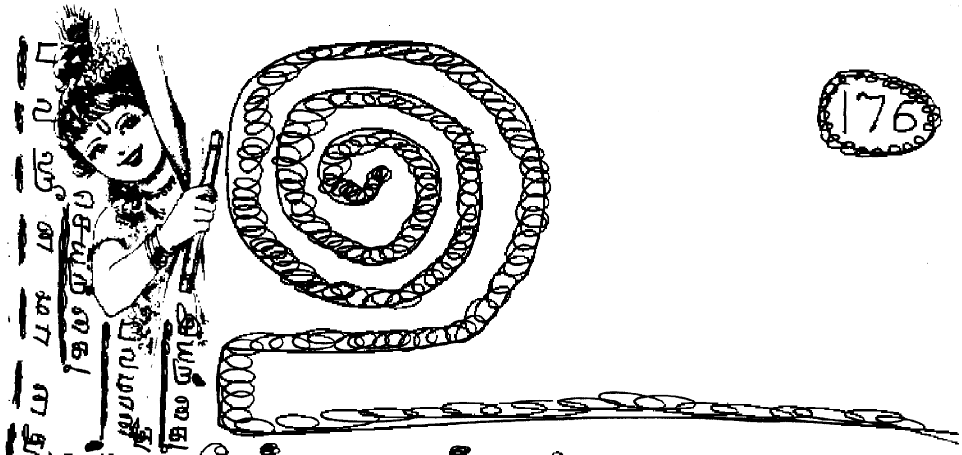

மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும் தோன்றிய
ரூப நாமம்! அறிவின்!
உதியான! சிருஷ்டி!
கலியுகத்தில் தோன்றிய மனதின் ஏன அறிக.
சிருஷ்டி! நாமரூபமாக!
மாறிப் பவம் குன்றிய நிலையில்
ஆத்திர! ஆவேச! அவசர! வேகத்தின்! சிருஷ்டி
அழகு! வசீகரம்! கவர்ச்சி!
மனதை கவரும் நிலையிலும் அறிவை கவரா நிலையிலும்
தோன்றியதாலும் தீதையது அறிவின் சிருஷ்டி
இருப்பதை உணர்த்தாய நல் அறிவின் தன்மையாதி
தோன்றும் உண்மை எனமட்டும் அறிக.

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

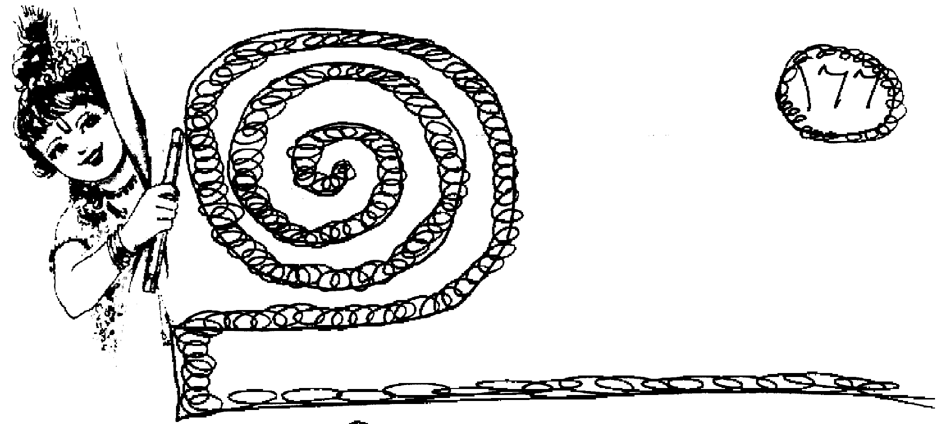

177

ஆரம்ப! சிருஷ்டி! தோஷமற்ற
அறிவின்! சிருஷ்டியாகும் என உணர்க.
கலியுக! சிருஷ்டி! தோஷமுள்ள மனதின்
சிருஷ்டியாகும் என உணர்க.

குறிப்பு:- அறிவே! காலத்திற்கேற்ப
மனமாக! மாறிக்கொள்கிறது என அறிக.
உன் சாதனையால்! சேர்வார்
ப்பண மலர்க்காவ்! உறுதியான நிலவி
மனம்! அறிவானால்! திரும்ப மனமாகா
திது பாக்கியம்!
வேறு எந்தச் சாதனையாலும்!
மனம்! அறிவாகாது! இதன் காரணம்!

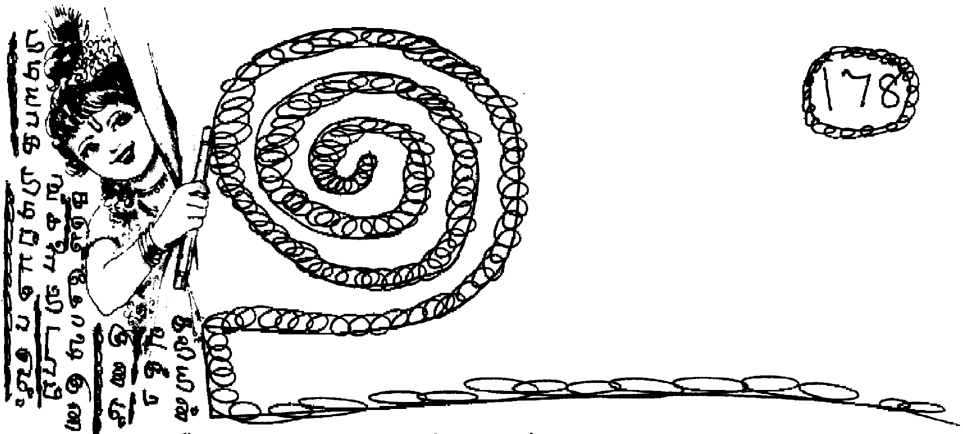

178

ஈசனின் கை கருவி, மாயாவாகும்.
மாயாவின் மகன், மனமாகும்.
உன் சர்வார்ப்பணத்தை ஏற்பவன் ஈசனே.
வேறு எதுவும், எவரும், இல்லை.
ஈசனிடம், சர்வார்ப்பணம் செய்யும் போது,
ஈசனின் மாயா தன் மகனை, தன் வசம்,
ஈர்த்துக் கொள்ளும்.
மாயா வசம், மனம் மயமாகும்.
கோடி குணம் அற்ற
ஏக குணம், (ஸத்வ குணம்,)
இயல்பாகும் என்பது ஸத்தியமே.
ஸத்வ குணம், **அறிவின்** சொருபம்,
ஆகவே வேறு எந்த சாதனையாயும்
மனம், அறிவாகாது என்பதே ஸத்தியம்.
என ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின், அனுபவ
வாக்காக அறிகிறேன். இது ஸத்தியம்.

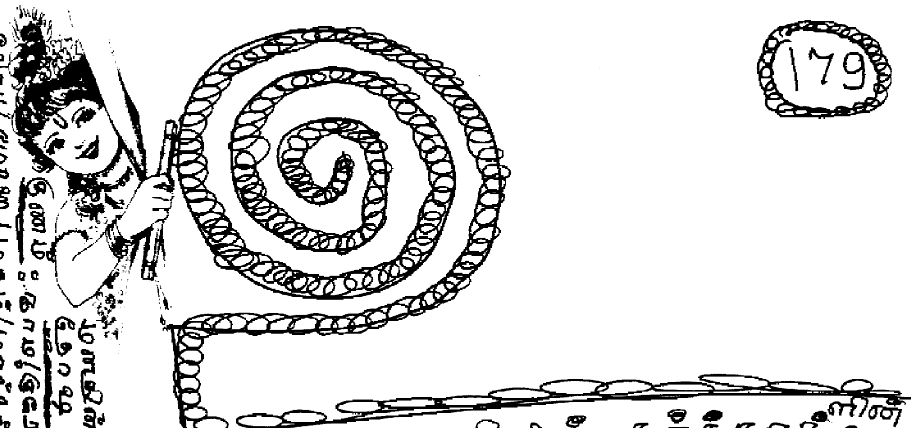

ஆகவே சிருஷ்டியின் நிலையில், கர்த்தாக்களின் துணையோடு செய்து முடிப்பது மாயா! ஆகும் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

(4) முடிவதெது? மனம்! அறிவால், முடியும்! என உணர்க.

முடிவது! மனம்! ஆகும் என அறிக.

இம்மனம்! கலியுகத்திற்கென்றே, தோன்றிய ஒன்றாகும். இதன் மற்றோர் விசேஷம் என்ன வென்றால்? மாயாவின் முதல் மகன்! மனமாகும். இரண்டாவது மகன்! கலிபுருஷன்! ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

மனம் கோழை! கலிவீரா!
துணையுள்ளவன். துணையுள்ளவரை என அறிக.

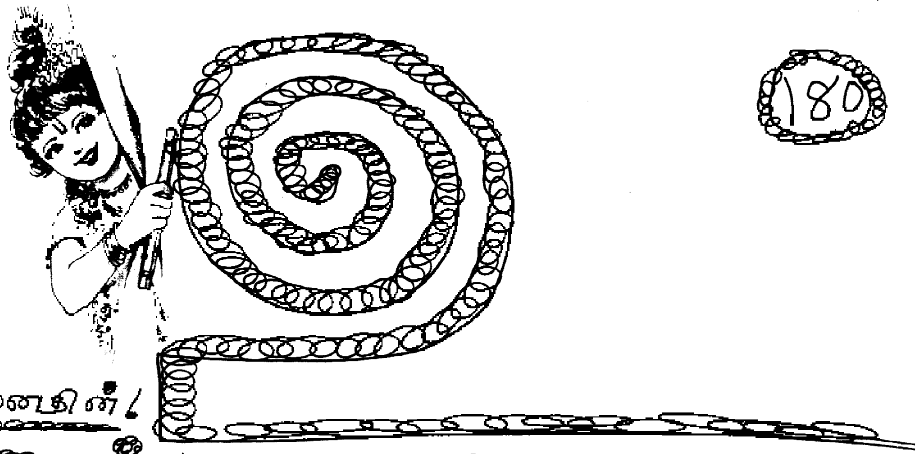

(180)

மனதின்!

நான்/எனதால்! ஹி ரு ய து தோஷ குணமாகும்.

போட்டிபொறாமையால்!

விரிவது! கவியான் வக்ர குணமாகும்.

மனம் (நான் எனது) அமிர்தால் (மமகாரத் தவி)

கவியும் நாசமாகும்! என ஸத்யமாய் உணர்க.

ஓர் முக்கிய உணர்வு:- மானஸ

சிருஷ்டி! என்பது மனதின் சிருஷ்டி

அ வ் வ! அது அறிவின்! சிருஷ்டி ஆகும்.

சுரந்த அறிவின்! ஸ்திரத் தன்மையே!

மானஸ சிருஷ்டியாகும். அதை வேமனதின்

குணமாகும். நீ உ க ண் டு

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

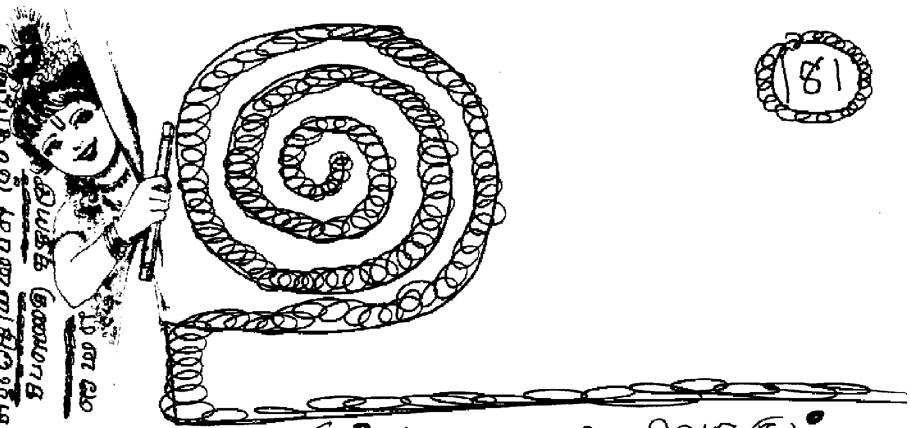

அறிவே மனமாகும். மனமே அறிவாகும்.

அவ்வறிவே பேரறிவாகும் அது

தி ரு ம் ப வு ம் ம ன மா கா து

இது அநுபவ ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்கியம்.

நாமரூப / தோஷ குண / கற்பனையே மனமாகும்.

மனம் முடிவது என்றால்: மனம் மடிவது என்பதும்,

ம னோ நா ச மா கி / மனம் அறிவான

நிலையில்: ம னம் / ம னோ நா ச மா கு ம் /

எனப் பொருள்படும்.

நாமரூபம் / நாசமானால் ம னம் ம டி யு ம்.

" பதுமை காணால் " " .

தோஷ குணமும் / பக்ர

குணமும் / நாசமானால்: " " .

நாம் ஈசன் கைப் பதுமையானால் " " .

சர்வார்ப்பணமும் & பிரம்மா

ர்ப்பணமும் / அநுபவமானால் " " .

படம் படிப்பு / பட்டம் பதவி /

போட்டி பொறாமை / இவைகளின்

மோகங்கள் நாசமானால்; " " .

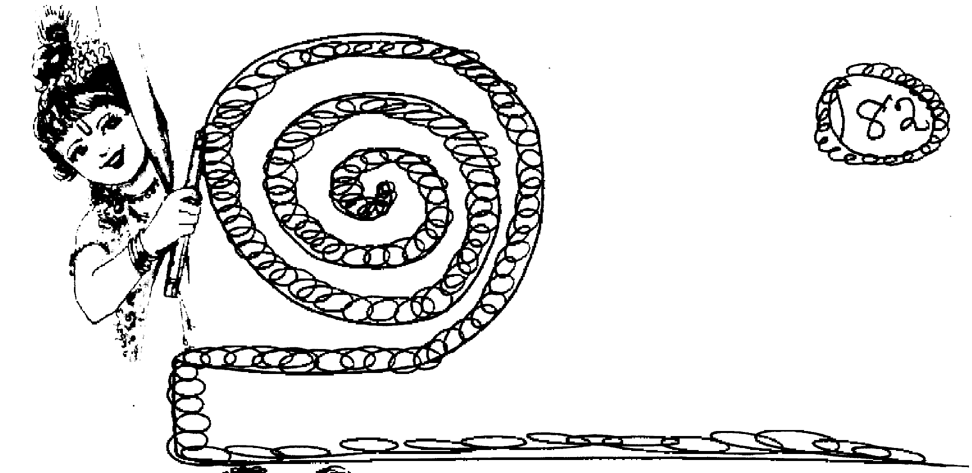

(82)

முடிவாக பிண்ட திருஷ்டி! அண்ட திருஷ்டியானவை; அதுவும் பிரம்மாவின் மனைத்தால்

எல்லாம் மண்ணாகி! மண் ஞேய பரமே! ஆகி பரம் நாமமாகி! நாமமே பரமமாகி!

அதுவேநாம்! அவை எல்லாம் முடிவுறும். நிறைவுறும்.

பரிபூரணபிரம்மானந்தம் ஆ.... கி.... வி.... டு.... ம்!

மௌனம்ஆகு? ஸங்கல்ப விகல்பமே! மனம்! அதே. அதாவது முந்தவைத்தால் தோன்றும்!

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

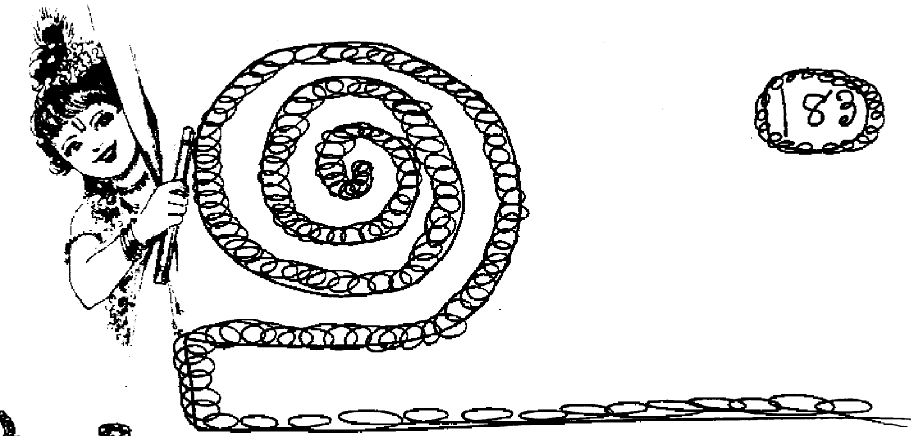

83

1 நூற்ற கற்பனையே மனம் ஆகும்.

௨ தேவை ஆசை! ஆசை தேவை! என விரிவடைவது ,, ,,.

௩ ஒருவரை ஒன்றை விரும்புவதும் வெறுப்பதும் ,, ,,.

௪ சபலம்! சலனம்! சந்தேகம்! கொண்டு பெண்மை! இருப்பது ,, ,,.

௫ வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே. சாதனைக்கல்ல என எண்ணி இறுமாந்திருப்பது ,, ,,.

௬ ஸ்ரீபகவான்! பணம்! பசி! என்று அவரை நாடாமல் பசி! பணம்! ஸ்ரீபகவான்! ,, ,,.

என நாடி தேடி நாய்போல் ஓடி அலையாய்! அலைவது!

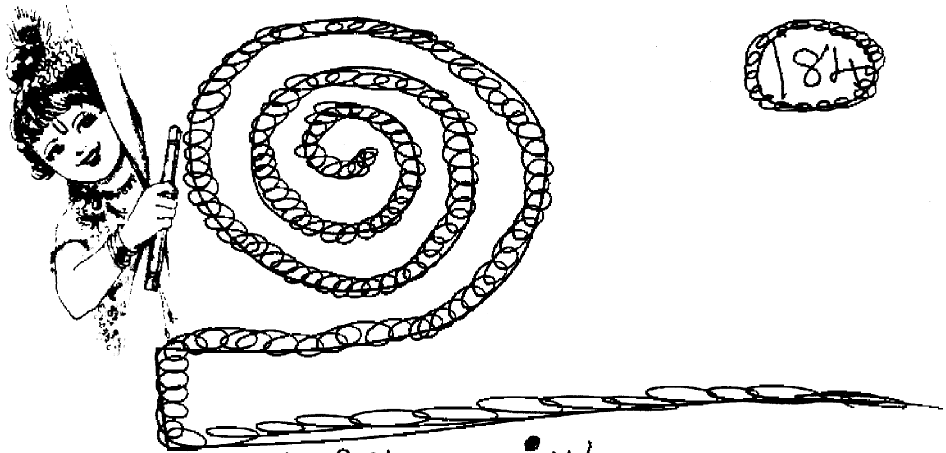

⑦ பொறுமை! பணிவு! அன்பு!
கருணை! நம்பிக்கை! வைராக்கியம்!
என்ற **கல்வியை**! ஒதுக்காமல்;
பாடம்! பட்டம்! பதவி! பணம்!
புகழ்! அந்தஸ்து! கௌரவம்! ஆகிய
இப் **பாடம்**! ஒற்று தெருநாய் போல் ஓடி அலைவது **மனம்** ஆகும்:

⑧ **சாதனை**! என்பது! நிறைய
நிறைய! நிறைய! நிறைய
நூல் கற்று **படி** என்றும்; **நீ** **மனம்**
படித்ததை **போகிப்பதே** ஆகும்:
உன் **சாதனை** ஆகும் என்பதும்
அனுபவ சாதனை தேவை
இல்லை யென எண்ணி மயங்குவது

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

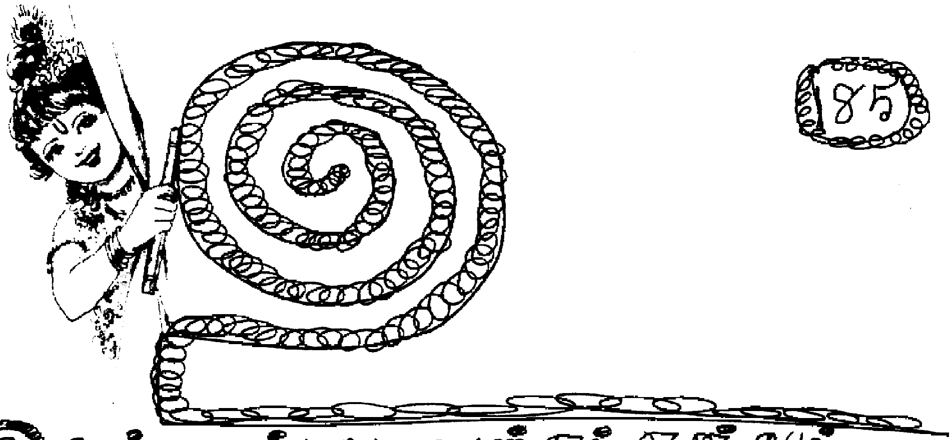

85

(9) ஊர் உலகம் புகழ வேண்டும் என்றும் உறவு சுற்றம் நட்பு நம்மை மதிக்க வேண்டும் என்றும் பிள்ளைகள் பேரன் பேத்திகளுக்கு **சேர்த்து!** வைக்க வேண்டுமென்ற பெரிய ஆசை **பேராசை** கொண்டு பட்டுப் பூச்சி போல் தன்னைத்தானே பாசப்பசை கொண்டு சுற்றி சுற்றி **மரண!** அவஸ்தைப்படுவது **மனம்!** அதை உணர்க.

(10) உடலில் பணிவும்! உள்ளத்தில்! பொறுமையும்! கொண்டு **அடங்கு** **ல** சோம்பேறித்தனம்! வேடிவெட்டி திலிலைத்தவன் செயல்! கையாலாகாதவன்! செயல்! என வேதத்தோடு கூடி, முட்டி! மோதி! மண்டை உடைந்து! அவஸ்தைப்படுவதும் **வீண்!** தேடிக் கொள்வதும் **மனம்!** ஆகும்.

186

6 மனசாட்சி யாது?

மனதின் சாட்சி! பாவனையே மனசாட்சி ஆகும்.

அதாவது மனதின் பேதம் & விருப்பு வெறுப்பு & குற்றம் குறை!!!

இவைகளை கண்டு கொள்ளாமலும், கண்டிக் காமலும் சா... ட்... சி... யாய்!

இருந்து அதன் (மனதின்) புண்ணிய பாப நிகழ்வுகளை!

பா ர ப க்ஷ தோ ஷ மி!

இல்லாமல், வி கி தா ச் சா ர ப் ப டி!

மாயமாய்! பகிர்ந்தளிப்பதே

மன சாட்சி! என்ற, அதாவது அந்தர் யாமி!

என்ற, இதய வாசி என்ற, அதாவது ஈசன்ரியின்

அதாவது

ஸ்ரீபகவானின் காரியமென்று

ஸ்ரீஞானிகள் சொல்வர்.

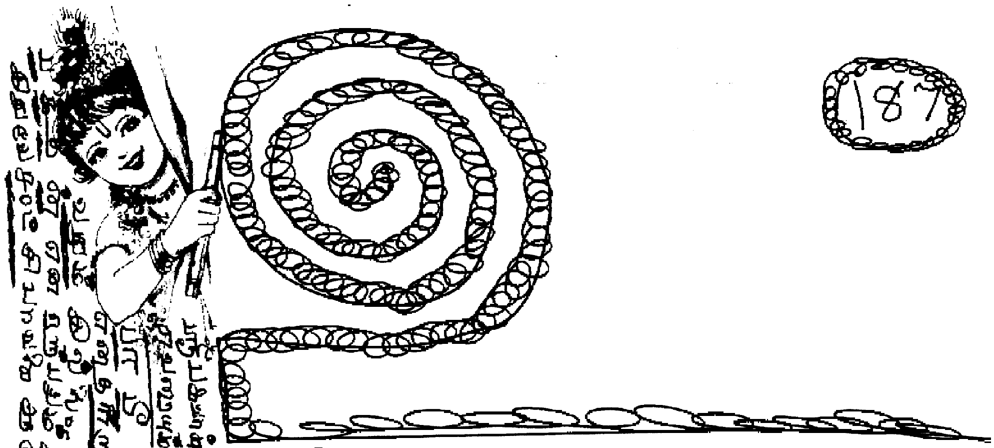

சாட்சியாவன:- தராசின் நிறை வைச் சொல்லலாம். அதாவது ஓர் தட்டில் இரும்பு படிக்கல்லும்! ஓர் தட்டில் விலை மதிப்புற்ற நவரத்தினங்களையும்! வைத்து, இதுக்கு இது சமம்! என கூறும் நியதியில்: படிக்கல்லும்! நவரத்தினமும்! பேதமற்ற நியதியால்: சமமே! (ஒன்றே) என உணர்த்தும் நியதியால்; புண்ணிய பாவச் செயல்களை தராதரம் பிரிக்காமல், ஒன்றே என சமநிலை [?] படுத்துவே. சாட்சியே! [?] ஆம் என ஸ்ரீ மஹான்கள்! சொல்வர். இதுவே சாட்சி நியதியாகிய ஸ்ரீ பகவான் நியதியாகும். சாட்சியே! மனசாட்சி ஆகும்.

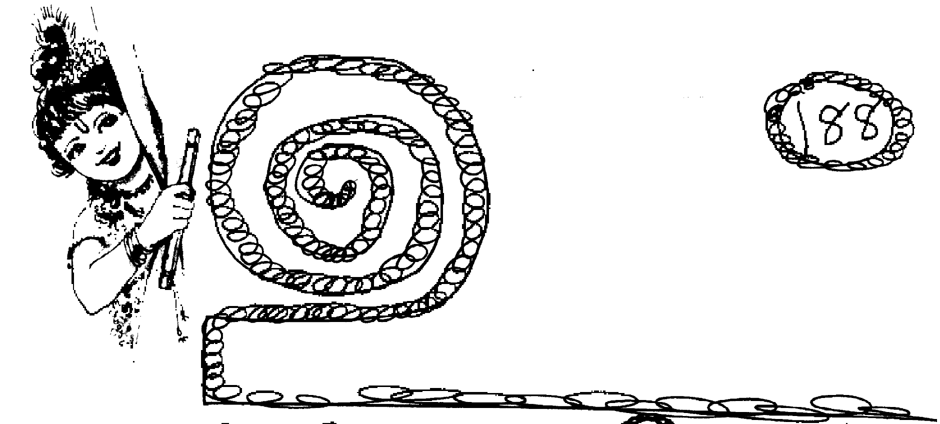

மேலும் ஓர் உண்மையை எம் பிரபு!
சொல்வதாவது? உணர்க. ஈசன்! நிஜமாகிய, ஸ்ரீபகவான் கண்ட பர!
அம்ச ஸ்வயம் ஜோதி! சைதன்யம் ஆகும்.
அதை இயக்குகின்ற சிவம்! என கொள்ள வேண்டும்.
அதன் நிஜமாகிய யோகமாயா! என்பதும் இயக்க ஆதாரமான ஒன்றாகும்.
இவ்விரண்டையும், உங்கள் மனை மய! கற்பனை (தோஷகற்பனை) நிஜமாய் சொல்வது என்றவிடு?
செயலற்ற பரம்! ஆண்! ஆகும் என உணர்க.
செயலுற்ற மாயா! பருவமங்கை! ஆவாள் என மட்டும் உணர்க. மனைநிஜமாய் தவறாக தோன்றின் இந்த உணர்வை மன்னிக்கவும்.

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

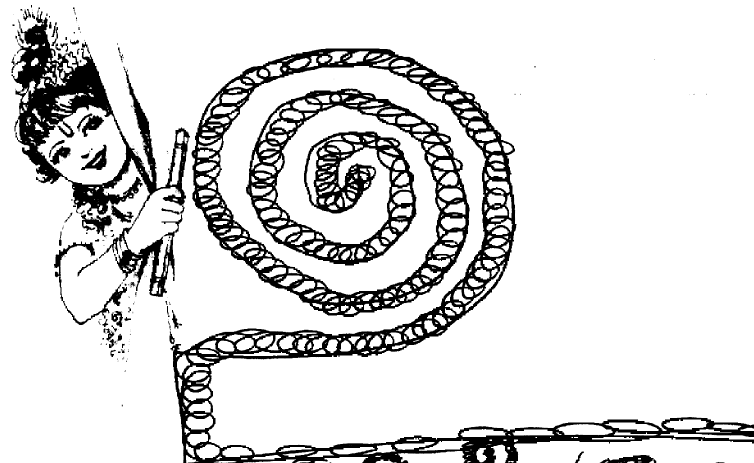

அப்பெண் புத்திரன் (புத்திரியை) ஸ்திரமாக உடையவனை உருவாக்கும் தகுதி பெற்றவளே. ஆனால் புத்திரனை பெற வாலிப (பரமாத்மாவின்) அந்த ஆணின் (பரத்தின்) துணை இன்றி இல்லாமல் புத்திரனை பெற முடியாது என்பதே சத்தியம்.

கவனம் தேவை.

செயலற்ற ஆண் மனித வடிவின் ஆத்மா என மட்டுமே உவமானமாக உரைக்க. (பரம்)

செயலுற்ற பெண் இயக்க (சக்தியாளை) மாயா என மட்டுமே உவமானமாக உரைக்க.

மாயா ஷவ் {மனதின் ஆசையும் நிறைவேறுகிறது. ஜீவாத்மாவின் சாட்சி பாவனையும் முடிவுறுகிறது.

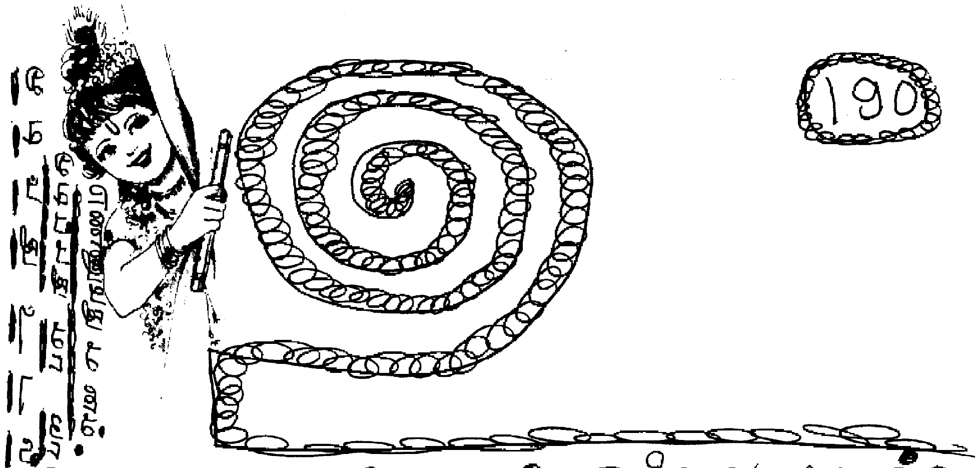

190

இவ்விரண்டும்; இவை தான்;

ஸங்கல்ப விகல்ப (தோற்றம் & தோற்றமின்மை)

மனம்; என்னும் மைந்தன்; தோன்றி தன்னுணர்க.

இம்மனம் என்னும் மைந்தனவ், பூர்வ கர்மவினை

ஒட்டியும், ஜகவாஸனையின் (பற்று) பக்க்கு; (பேச்சு)

வழக்கு! (செய்கை) தோஷத்தால்!

நாம ரூப, சொந்த பந்த பாசத்தின் தோற்றமும்;

" ஜட சொரூப; பண்டம், பாண்டம், மண்ணும்

மனதின் உபகரணம்; அசித்து தோற்றமும்;

ஆசை & தேவை; போட்டி & பொறாமை;

என்றறிவியால் மனதையச் சூழ்ந்திட்ட!

உண்டாவதை என அறிக (மோ யா வி த்தி)

ஆரம்பம் எது? முடிவு எது? முடிப்பது எது?
முடிவது எது? மனம் எது? மனசாட்சி எது?

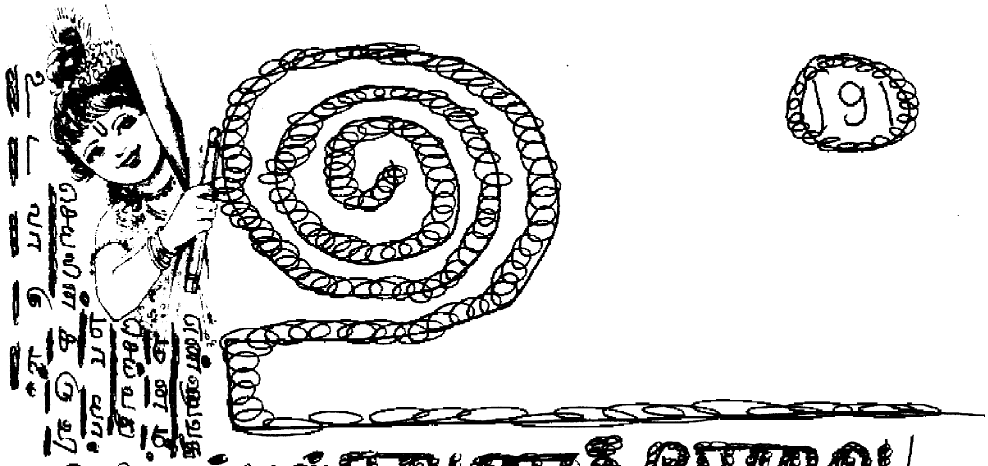

இனி மேல் தான் **கவனம் தேவை!**

1 மனசாட்சி! என்பது உன்னுள் உள்ள ஆத்ம சைதன்யமாகும்.

2 மனம்! என்பது பழக்க வழக்க தோஷ குற்ற கர்மவினையின்! ஆசை தேவையின் **நாமரூப!** அசித்து தோற்றமானவை. (வினைகளின் எண்ண உருக்கள்) (மனமய திருஷ்டி)

3 மாயா! என்பது தன் மகனின் (மனதின்) ஆசை & தேவையை! பூர்த்தி செய்யும் தாயின்வித **காயசித்தியின்!** இயக்கமானவை.

மாயா இல்லாமல் மனம் செயல்பட முடியாது. மனசாட்சி இல்லாமலும் மாயா தன்னுடைய மகனின் ஆசை & தேவை தீர்வியால் (தோன்ற கர்மவினை) செய்ய முடியாது என உணர்க.

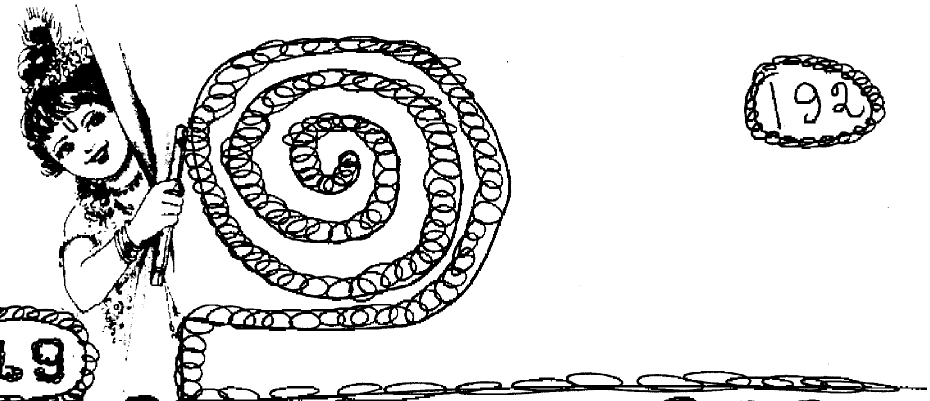

௧9

192

மனதின் நிலையும் மனசாட்சியின் ! ஸ்ரீபகவானின் செயலும் !

மனதின் நிலை என்பது , முற்கவனத்தால்

வழியும் ; குற்றம் குறையால் !

தோஷகுண ! கற்பனையாகும் .

இது ! ஆத்திர ! அவசர ! வேகத்தின் ! விளைவாகும் .

சாந்த

,, நிதானம் ! பொறுமை ! அமைதி ! இவைகளாகும் .

,, கர்மாவின் ! இறுதிய பிடிப்பாகும் .

,, போட்டி பொறாமை ! ஆகும் .

,, பாசம் பிடிப்பு ! பட்டம் பதவியின் மோகம் ஆகும் .

,, காமகாஞ்சனா ! வெறி ஆகும் .

,, ஒட்டுமொத்தமாக இறைரு !

உணர்வில்லாமல் ! உணர்ச்சியின் ! வேகமாகும் .

193

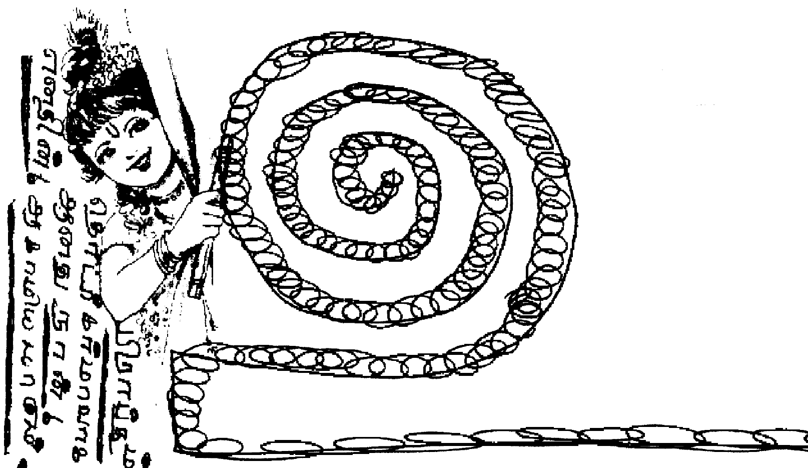

இதில் ஓர் முக்கியத்தை உணரலாம்.
பிராப்தம், என்பது கேட்டு வாங்கியதொன்றே.

" **சுகமான** (துன்பம் துயரம்
ஆனந்தமே. (இல்லாததே.

" முடியும் கர்மாவே. தொடர் கர்மா வல்ல.

இங்கு **ஆசையும்/பேராசையும் கோபமும்/கோபாவேசமும்**
இவைதான் இது வலிய கர்மாவாக மாறி விடுகிறது.

ஆகவே இப்பிராப்தம், துன்பம் துயரம்! கஷ்டம் கவலை, பய துக்கமாகும் மாறி வந்து, தாங்க முடியாத **துக்கமாக** மாறிவிடுகிறது.

பொறுமை, பணிவு, கருணை, நிதானம்! போதும் என்ற நிறைவோடு, இருந்தால் பிராப்தம் ஓர் ஆனந்த, கர்மாவே.

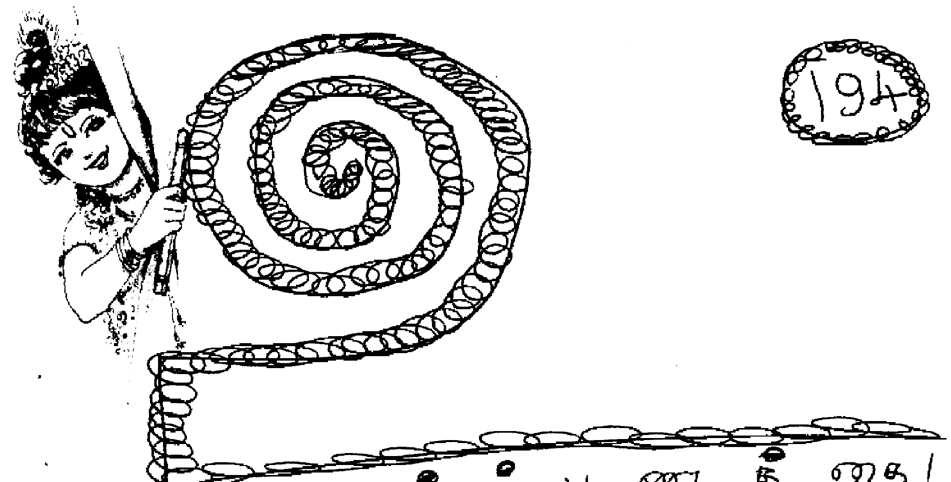

இங்கு சர்வார்ப்பணத்தை!
ஏன் வலியுறுத்தி ஸ்ரீ மகான்கள் சொல்லி
இருக்கிறார்கள் என்றால்?
மனம் என்பது இல்லாத ஒன்றாகும்.
" எண்ணத்தால் " தோன்றுவதாகும்.
எண்ணம் ஓய்ந்தால்
மனமும் ஓய்ந்துவிடும். **ஜீவ!**
இந்த எண்ணம் **நாமரூப ஜக!** ஜியார்
விவிய
எதிர்பார்ப்பு! என்ற பிடிப்புடன்!
ஆக்கிர, அவசர, வேகத்துடன் வெளிப்பாடாகும்.
அப்போது, அந்த அவசரத்தால் பிராப்த்தை
மனம்! மறந்துவிடுகிறது/மறந்துவிடுகிறது
என்று சொல்வதைவிட மனம் **மறுத்து!**
விடுகிறது என்றே சொல்லலாம். இதன் காரணம்

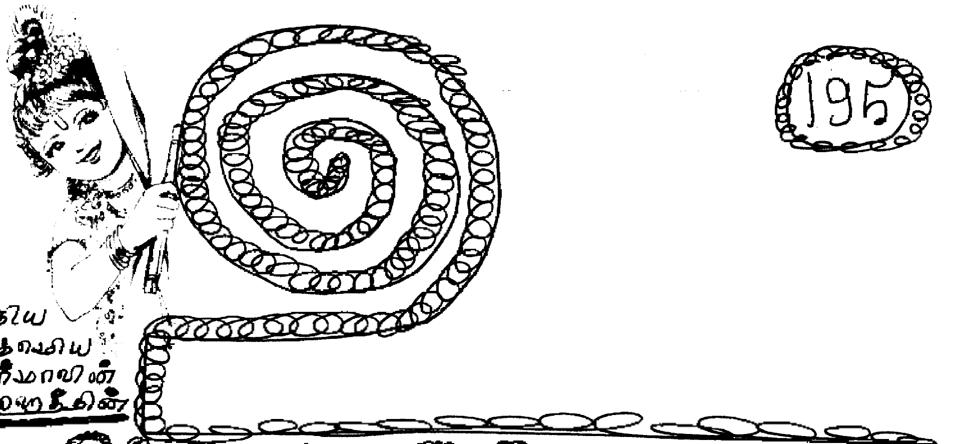

புதிய ஆகாமிய கர்மாவின் மோஹத்தின்

நம்பாமையின்! மோஹாவேசமும்! கோபாவேசமும்! ஆகும் எனமட்டும் உணர்க.

குறிப்பு:- மோஹாவேசம்:- மோஹத்தின் வெறியாட்டம்.

கோபாவேசம்:- குரோத & விரோத & கோபத்தின் வெறியாட்டம்.

இதனால் பிராப்த எண்ணம், மறந்து, ஆகாமிய எண்ணம் வலுவாகிறது! இங்குதான் ஆரம்பமாம்! உறுதியான நம்பிக்கையில்! இருத்தல், பிராப்தத்தை மட்டும் மனம் எண்ணும். காரணம் வேகம்! இவ்வாமையே. அங்கு கண்ணும், காதும், வாக்கும்!

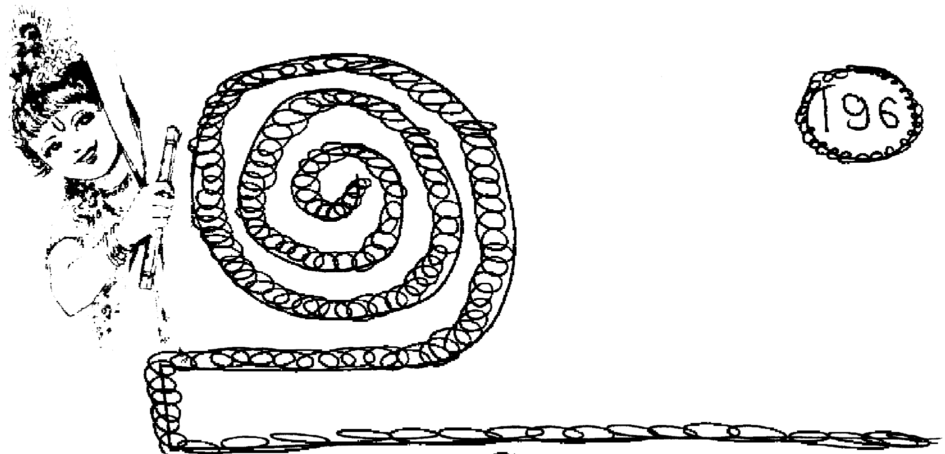

ஓர் கட்டுக்குள்/ அடங்கி விடும்.

அதாவது

மாயா/ (ஸ்ரீபகவான்) அடக்கி விடும்.

எனை உணர்க.

இ...........ங்...........கு:

மனசாட்சியின்/ (ஸ்ரீபகவானின்) செயல்:—

(1) மனசாட்சி :- மனதிற்கு மட்டும் சாட்சி/ ஆகும். (ஆன்மாவிற்கு சாட்சி அல்ல)

(2) அந்தர்யாமி :- சூட்சும சொரூபியாய் உள் உறைந்து (நிகழ்வுகளை) சாட்சியாக காண்பவன்.

(3) ஹ்ருதய வாஸி :- இதயத்தில் இருந்து கொண்டு அத்தாலத்தின் கர்ம காரிய விகதி/ சாட்சியாய்/ இருந்து அறிந்து கொண்டு, தர்மமாய் விளைவ்/ பாரபக்ஷ தோஷம் இல்லாமல்

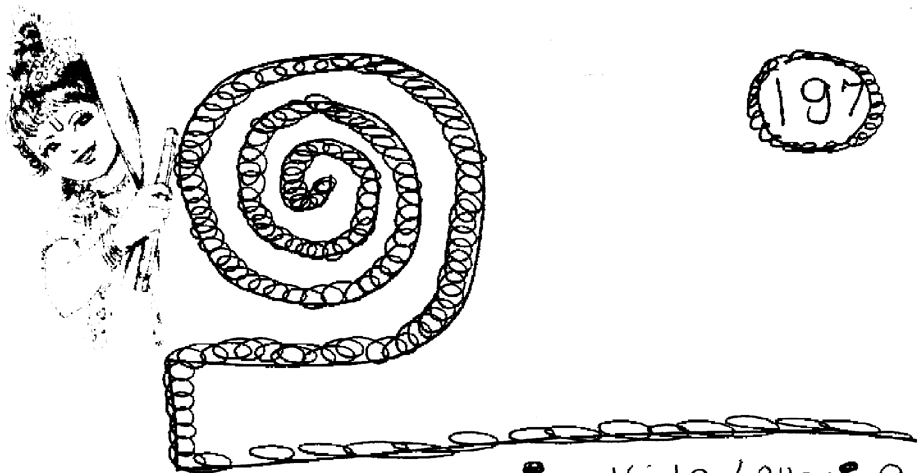

விகிதாச்சாரம் படி / வழங்கி

நீதி / பாரபாவனை செய்யவேண்டும்

இம் மூவரும் மனம் படைத்த மனித ஜீவனில் / இம் மூவரும் ஒருவனே

ம.....ட்.....டு.....ம் /

இருந்து, செயல்படுகிறது, ஸ்ரீபகவான் சொல்வது மட்டும்

மற்றும் அனைத்து 84 லட்சம்,

ஜீவகோடிகளிலும் / இருப்பவன் /

சர்வாந்தர்யாமி / ஈஸ்வரியில்

சர்வசாட்சிபாவமான

பேரறிவு / என்ற சர்வாத்ம

ஸ்வரூபஸ்திதி / என்று ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

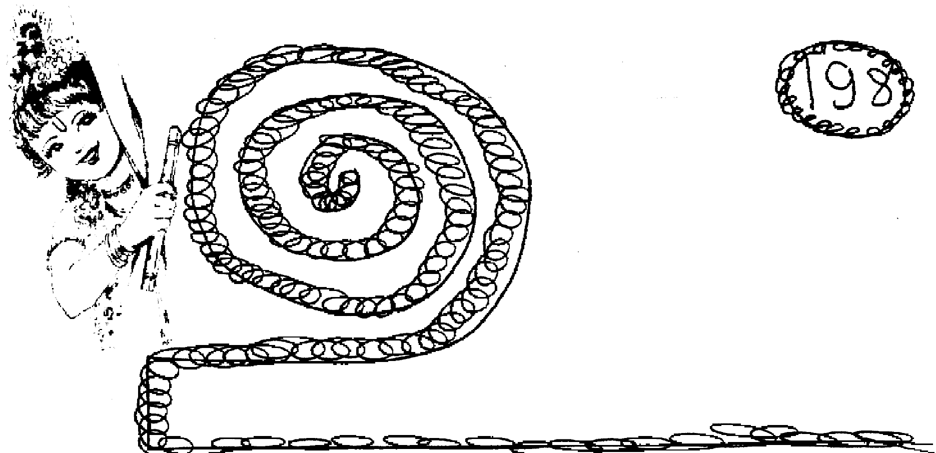

198

முன்பு கூறிய, மனசாட்சியும், அந்தர்யாமியும்,
இதய வாசியும்! ஓ.... ரு.... வ.... னே!

ஆனவ் **நீங்கண்டு!** செயல்படுவதால்.

தொழிலுக்கு நேர்வராது, நா ம ம், பெறுகின்றோம்.

அறிவு!க்குசாட்சி **பேரறிவு!** ஆகும்

இதை இப்படி சொல்வது! உபசார வாக்காகும்.
உ ண் மை ய ல் ல.

இனி **மனசாட்சியின்வேலை:—**
எல்லாம் நீயே! என்ற சர்வார்ப்பணம்!

அனுபவ நிலையில், நம்பிக்கை உறுதியான்!
வைராக்கியத்தில்! நிகழும் போது, இ தை
இம்மனம்! செ ய் யு ம் நி லை என் ன?

என, மனசாட்சி! (மாயாவின் துணையுடன்) உண்மையாய் கவனிக்கும்.

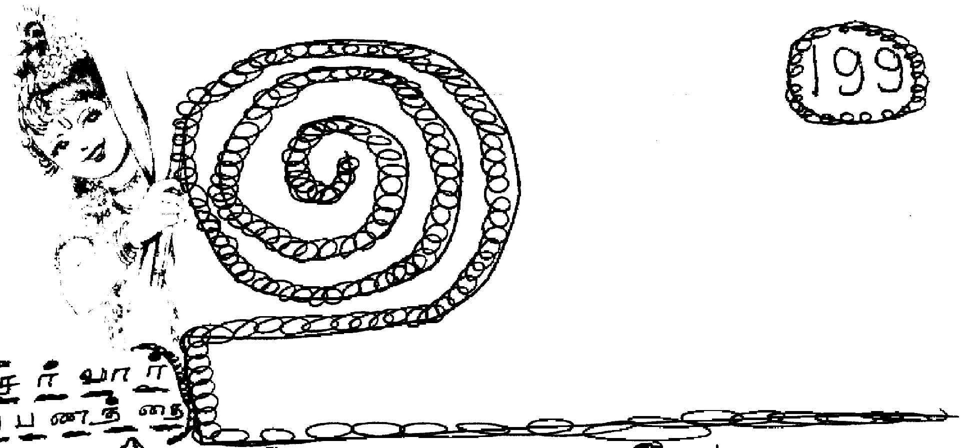

சர்வார்ப்பணத்தை

அதை ஓர்மையுடன் செய்யும்

மனதை மாயா தன்வசப்படுத்தும்

அம்மனம் அறியாவண்ணம்

முடியும் கர்மகாரியத்தை

அவ்விதை உடவால் பரு என்ற நிரமம்

மனதிற்கு தோற்றமாகும் கனவு

நிகழ்ச்சி போல நடத்தி முடித்துவிட்டு.

அம்மனதிற்கு எல்லாம் அவனே கர்த்தா.

என்ற ஓர் ஆனந்தத்தை மட்டும் உண்டுபண்ணி

மற்றும் கர்ம காரியங்களை மறைக்கப்

பண்ணிவிடும் மாயா. (அன்பு அன்பர்களே)

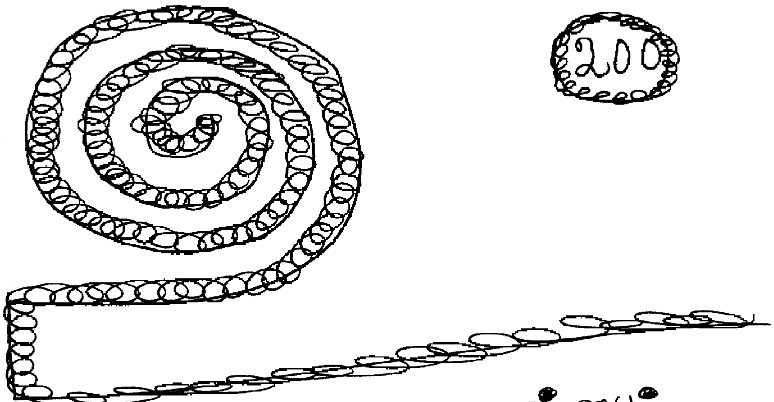

இன்றைரு வரையும், அம்மாயா மஸ்ஜும்.

முன்&பின்! நிகழ்வுகளியம்!

படக்காட்சியென மனத்திரையில்!

ஓடவிட்டு, முடித்து நிறைவு பெறச் செய்யும்

மாயா! என்பதை ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகவும்!

ஸ்வய அனுபவ நிலையிலும்!

உணர்கிறோம். உணர்ந்துகிறோம்.

ஸ்ரீகுருதேவரின்! ஸத்திய வாக்கினை

நம்பி, அனுபவ நிலையில் நின்று அனுபவித்ததால், பெற்ற பயனும்! ஸ்ரீமஹான்களின்

அனுபவ வாசகங்கள்! இன்று நன்மையிலே

இதை ஸத்திய பிரமாணமாக! வெளியிடுகிறோம்.

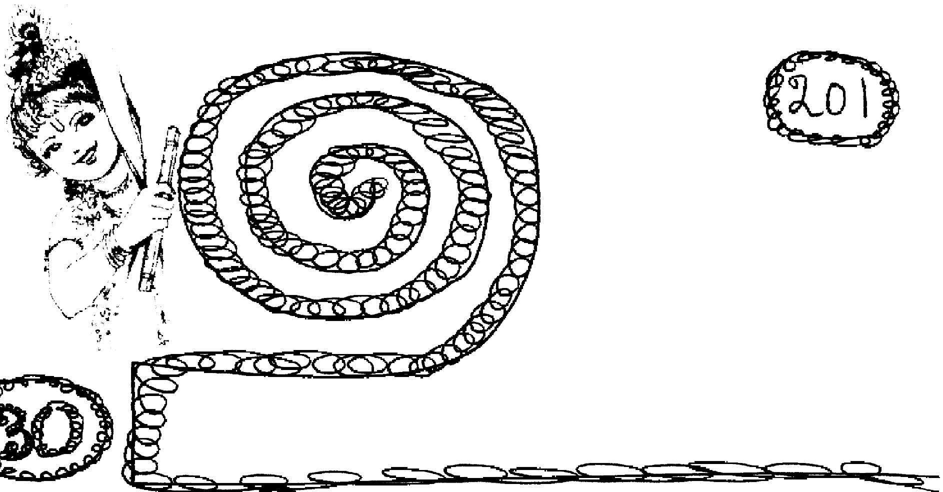

30

பேரறிவில்/யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன???

ஸ்ரீமஹேசன்! ஸ்ரீஹயன்! ஸ்ரீஹரி! ஸ்ரீஹரன்! முதல் தோற்றமாகிய ஸ்ரீஸப்தரிஷிகள்! இவைகளின் நிழலே/யோகமாயா!

ஆம் என, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இதன் அம்ச ஒளியே! இறைபிரணை வடிவம்! ஸ்ரீரங்கநாதன் ஆகும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இக்கணைநாதனுக்கு தனித்த நியதியில், எந்த நாமரூபமும்! இல்லையென்பதே ஆன்ம ஸத்தியம்.

அனந்த (அனேக) நாம ரூபங்களும், யுகத்திற்கேற்ற ஜீவ ரக்ஷிப்புக்காக! ஸ்ரீமஹான்களால் கொடுக்கப்பட்டதுவேயாகும்.

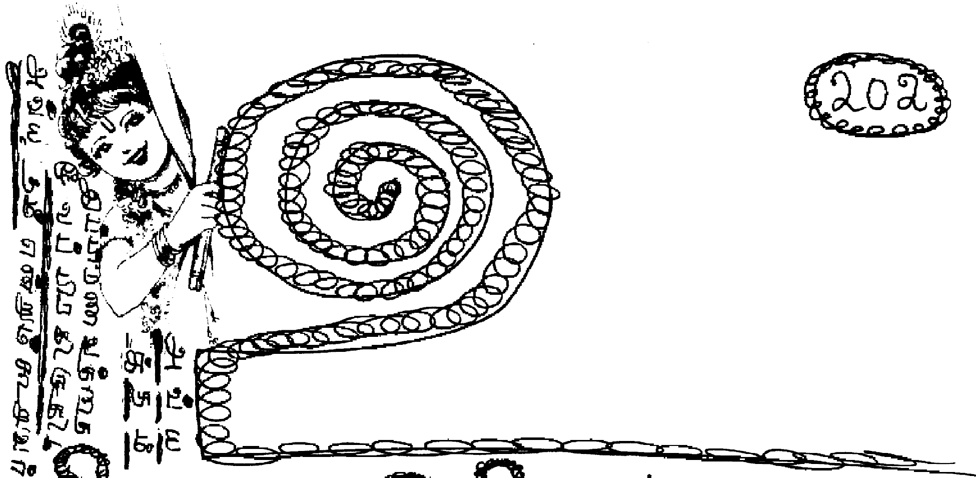

202

பிரணவஒலியே! யோகமாயா என உணர்க.

அகண்டாகார பேரொளியே!

கா வா தீ த் ம ர சொ ரூ ப ம் ஆவ்.

அதை! அ க ண் ட மா றி வ ண ம ண்! நி ஷ் த ர ங் க ச மு த் தி ர ம்!

அ டி ய ற் ற; அ க ண் டா ன ந் த சமுத்திரம்!

என்றும் இரண்டையும் உமாணமாக! ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்ல கேள்வி.

உ ண் மை ய ப் வ

மகேசன்! என்ற சொரூபம்! நாம ரூபம் தரங்க விலில்.

நயன்! ஹரி! ஹரன்! ஸப்த ரிஷிகள்! ஆகிய

இவைகள் யோ க மா யா வி ன வ்!

நாமரூபங்! தாங்குகின்றனர் என உணர்த.

இவைகளே பிரம்மன்! நாராயணன்! சிவபெருமான்!

எனகி பி க ர் த் தா க் க ள் ஆகின்றனர்.

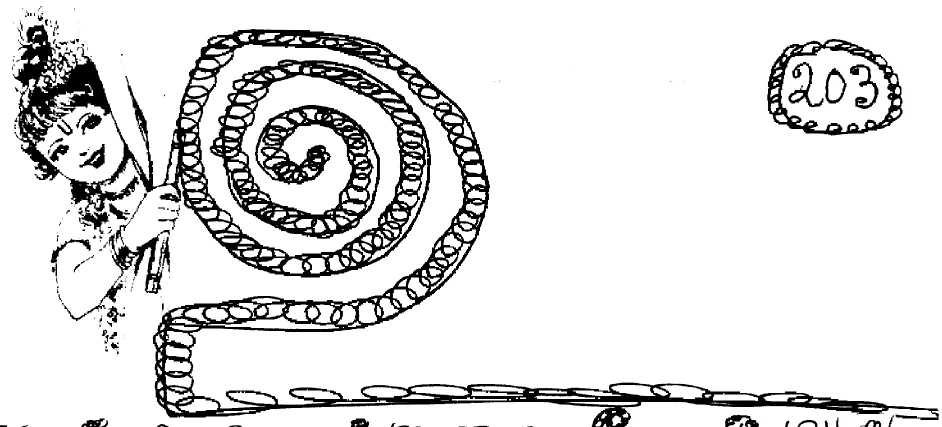

இந்த ஸப்தரிஷிகளும் நாமரூபம் பெற்றனர்.

மஹேசனின் நிழலே யோகமாயா அம்சம்.

அயன்! அரி! அரன்! ஸப்த ரிஷிகள் இணைந்து

மஹேசனுடன் சேர்ந்து

நிழலே! யோகமாயாவின் அம்சம் இரு!

சாராரின்! பங்காக! அதிகாரம்.

எப்படி பார்த்தாலும் பேதம்! இல்லாமல் உணரவும்.

ஆகவே திரிகர்த்தாக்களும்! யோகமாயாவும்!

நாமரூபம்! பெற்றாலும் நாமரூபம் பெறாத,

அயன்! அரி! அரன்! ஸப்த ரிஷிகள்! இவர்கள்

யோகமாயாவின்! கவர்ச்சியில் வராத பர! அம்சம் என மட்டும் உணர்க.

மேலேயிருந்த நான்கு! அம்சமும்!

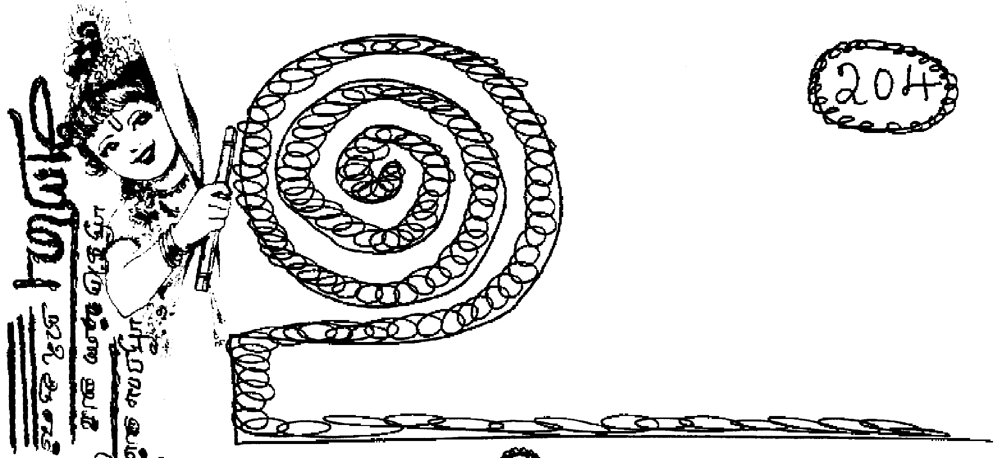

204

இணைந்ததே பேரறிவு! ஆமென உணர்க.

திரி கர்த்தாக்களின்! பின் வந்த (தோற்றமே) நாமரூப! நிலையில்

மு......ஆ ரு......கு க......ம் ன்!

இவன்! பேரறிவு அம்சம் ஆகும்.

யோகமாயா ஹரை வி! திரி கர்த்தாக்களும்

வடிவம்! வெற்றும் அவர்கள் பர அம்சமே.

அம் ஸ்ரீ வரின் நிழலே யோகமாயா!

ஆகும் என ஸ்ரீமஹா ரணி கனின் வாயிலாக அறிக.

குறிப்பு:- முருகன்:- முருகு = அழகு! முருகு = உருக்கம்.

முருகு = பேரழகு! பேரழகு = அகண்ட அழகு ஆகும்.

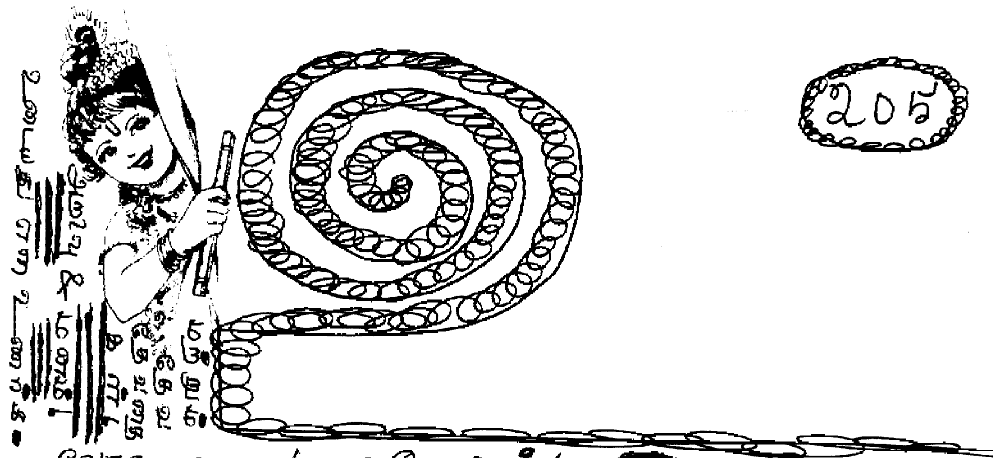

யோகமாயா! அம்மேயின்! இயக்க அம்சமே யன்றி, அவர்கள் அம்சம் இல்லை. அம்மேவரும்! முக்காலமும்! எக்காலமும்! பர சொரூப அம்சமே என, உணர வேண்டும். இனி விஷயத்திற்கு வருவோம்.

திரிகர்த்தாக்களும்! அறிவு! என்ற மனசாட்சி! சொரூபமாகும். அவர்கள் மனம்! படைத்த மனித இனத்திற்கு மட்டும் சாட்சி! ஆவர். அதாவது, தம் யோகமாயாவை வைத்துக் கொண்டு, மனம்செய்வினையை! அனுசரித்து, விதி! நடத்துவதை, சாட்சியாக! காண்பவர்களாவர். இவர்களை விதி என்றும் உபசாரமாக சொல்வர்.

திரிகத்தாக்கள்
ஞா ஞே அறிவு.
மாயா
மலைகளில் (ஞானயனா) ஜெயர்
அவர்களை உபசாரமாக சொல்லுவாம்.

இ ஆ.....று.....ல்?

மகேசனின்! அம்சமான!

யோகமாயா! பரா! அம்பிகை

தன்னை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்ட தன்மையால், அது சர்வசாட்சி!

நிலையை அடைகிறது என, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

அதனை 84 லட்சம் ஜீவ! கோடிகளுக்கும்! சாட்சி அகம் என உரைக்க.

இந்த 84 லட்சம்! ஜீவகோடிகளும்!

மனம் இல்லாத, அறிவு சொரூபமாகும்

ஸ்பரிசம் என்ற ஓரறிவு உள்ள → தாவரங்களும் சேரும்.

ஆகவே அறிவுக்கு! மேலறிவு! சாட்சியென

உபசாரமாக ஸ்ரீ மஹான்கள் கூறுவர்.

பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன?

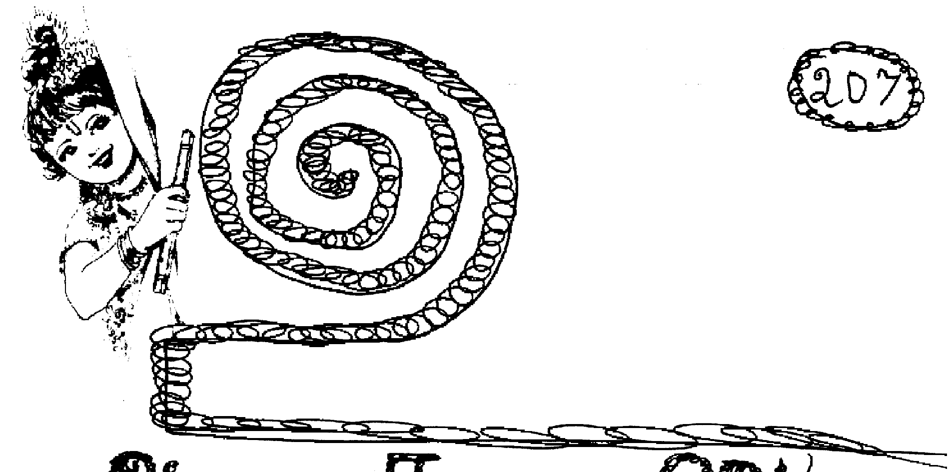

ஆ......க......மே/ இதை
பேரறிவின்/ இயக்கம் என ஞானிகள்
சொல்வர். இந்த இயக்கமானது!
எண்பத்திநான்கு லட்சம்! ஜீவ கோடிகளின்!
அறிவின்! இயக்கமாக இருந்தாலும்,
அனைத்திலும் புண்ணிய பாவம்!
சம்பந்தம் கொண்டதே என உணர்க.
இதன் காரணம்?
இது கலி......யு க......தோஷ குணங்களாக!
இருப்பதாலும், வே......க......மே/
அனைத்து ஜீவ இயக்கமாக இருப்பதாலும்,
இவ் வேகத்தின் காரணமாக, ஆகாமியம்!
தொடர் வாய்ப்பு உண்டு என உணர்க.
அப்படி தொடரும் இவ்வாகாமிய வினை!

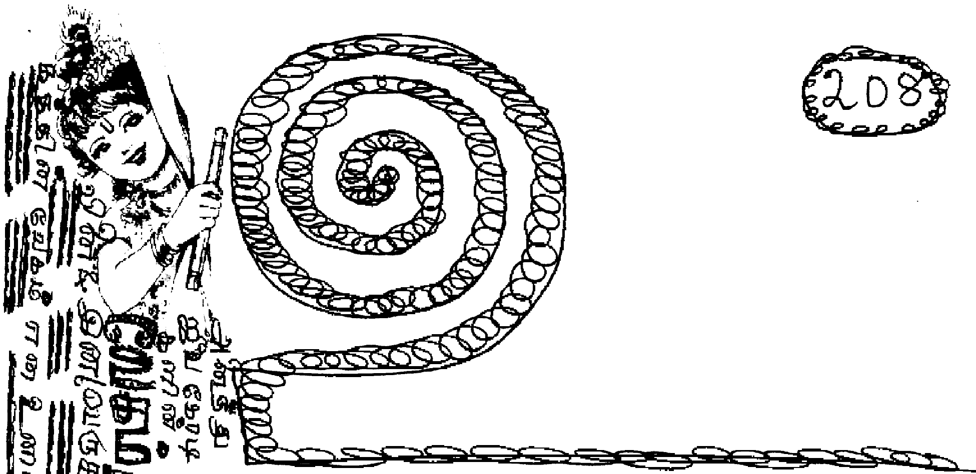

208

விகிதாச்சாரம்படி! பாரம்பரை தோகுதும்

இல்லாமல்? ஒழுக்க முறையால்! ஒழுங்காக!

ப ரி மா ற் ற ம் செ ய் யு ம்

யோகமாயாவும்! பேரறிவும்!

ஆகும் என, ஞானிகள் சொல்வர்!

இ.......... தி.......... ல்!

அண்டங்களின்! சுழற்சி! யோகமாயா என்றும்

அந்த

ஜீவ பிணியின் இயக்கம்!

பேரறிவு! என்பதும் உணர்தல் வேண்டும்.

இவன் இயக்கம் எப்படி அமைகிறது என்றால்?

பிராணா! நா டி மேல் இதன்

ஆ தா ர மா க அமைகிறது.

பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன?

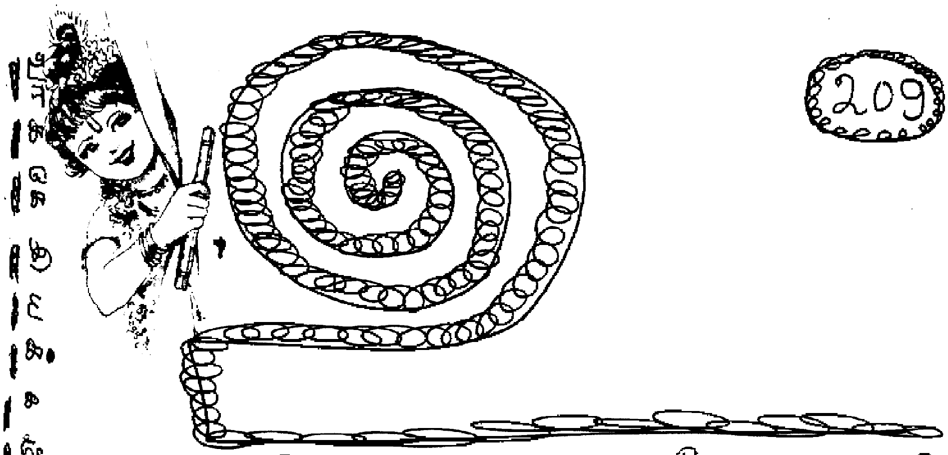

எப்படி என்றால்:- 84 லட்சம் ஜீவ கோடிகளின்!
ஸப்தமே! அதாவது வார்த்தைகளே!
அதாவது ஓசைகளே! காமா! சம்பந்த இணைப்பாகவும்-
அதன் வே......த......மே!
இ ய க் க மா க வு ம்!
இ ணை ப் பெ ரு க் க மே கனி
தோடி! ஜ ன ன, ம ர ண, கூ ட் ட
இ ய க் க மா க வு ம்; அமைந்து
விட்டதென, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்ல கேள்வி!
குறிப்பு:- அந்த ஜீவ கோடிகளின் ஸப்தார்த்தமே!
வித வித பாசி மணிகளாகும். பிறவைதமே!
அவைகள் விளையாட்டாய் எப்படி இருக்காத
தோற்கிறது நாம் ஆகும் எண்மீண்டும் உணர்க.

210

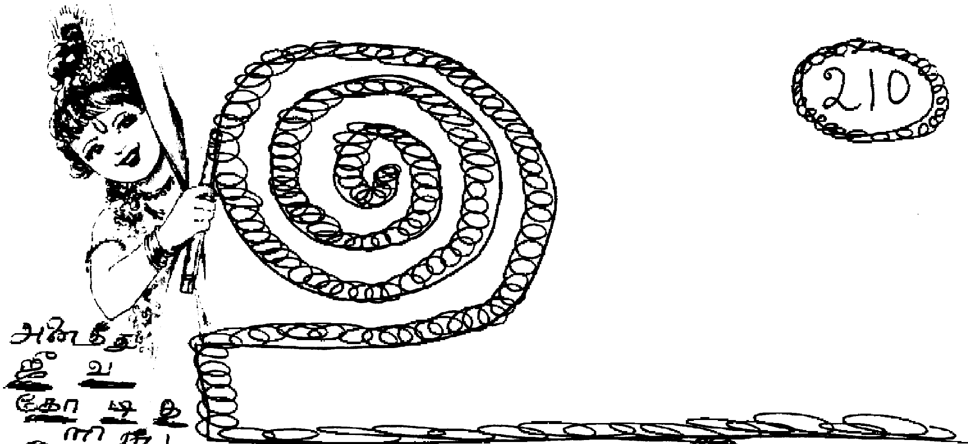

அசித்து ஜீவ கோடிகளே!

(1) ஸப்தார்ந்தமே! காமா!

(2) மோஹ வேகமே! ஆகாமியம்!

(3) ஐம்பெருக்க, இணைப்பு! கலி தோஷ குணனனனனனனனா!

வக்ர

ஜன்ம மரண பெருக்கதின்! கூட்டம் ஒழிந்தன! ஆவல்.

ஆவல் எனை, ஸ்ரீமஹான்களின் அநுபவமானவே.

(1) காலாதீத அகண்ட புரம்:- பர்மா! ஸ்டேசன்!

(2) பேரறிவு:- டிரான்ஸ்பார்மா!

(3) யோகமாயா:- 84 லக்ஷம் ஜீவ கோடிகளையும் வினையின்பற்று வயரின்! இயக்க காரியம். (காரியங்கள்)

பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன?

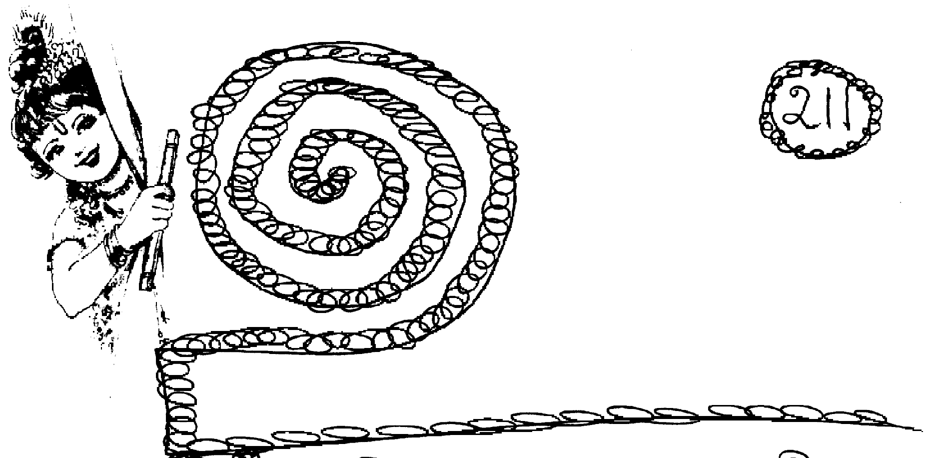

(1) மனதின் வேலை:— நாமரூப ஜகஜீவர்கள் மீது மோகம் (அதனை) | விருப்பு வெறுப்பு (அதனை) | குற்றம் குறை | இவைகளின் நோட்டம் | கற்பனை கொண்டு பிற ஜீவர்களை | அளவு படுத்துவதும் நாம் | அளவு படுவதும் ஆகும்.

(2) மனசாட்சி (அறிவின்) வேலை:— மனதின் தோஷ குணங்களை கண்டு கொள்ளாமலும்; கண்டிக்காமலும்; மனதின் அறியாமையின் புண்ணிய பாபம் சரியாக! பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறதா என சாட்சியாக விழிகண் குருடு போல| பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகவே.

(3) யோக| மாயாவின் வேலை:— மனமாகிய தன் மகனின் காரியங்களை| ஜீவ நீதியால் செய்கிறதா? அல்லது அநீதியால் செய்கிறதா என விசாரித்து

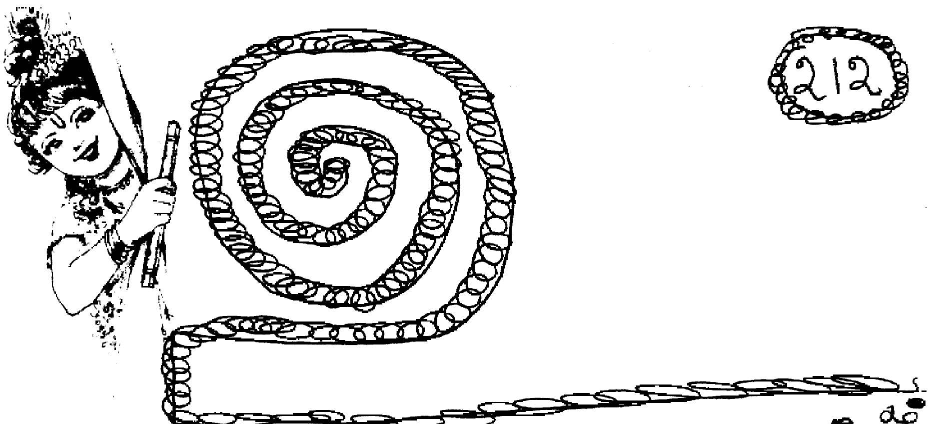

(212)

மனம் எண்ணுவதை, மனம் அறியாவண்ணம்
கர்மகாரியங்களை குறைவின்றி!
செய்வது மாயாவாண்! மேலியாவும்.
(4) சர்வசாட்சியாகிய பேரறிவின்! வேலி:-
அறிவு இயங்கும் நிலையையும், அறிவு & மனம்
மாயாவை வைத்து,
இணைந்து! இயங்கும் நிலையையும்,
யோகமாயாவாளும்! கண்காணித்துக் கொண்டு,
புண்ணியமாய் தீகிறதே! ஸத்தியதர்மத்துக்கே!
விகிதாச்சாரப்படி! பாரபட்ச தோஷமில்லாமல்!
நடைபெறுவதையும்! கோடானு கோடி கோள்களும்! சூரியசந்திராதி கிரகங்களும்!
அதனதன் இயக்கம்! எப்படி இயங்குகிறது?
யோக மாயாவாளும்

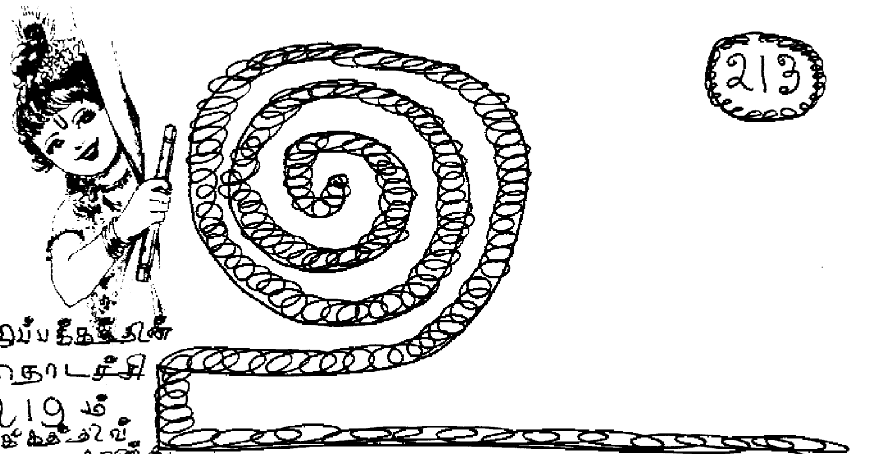

இப்பக்கத்தின் தொடர்ச்சி 219ம் பக்கத்தில் காண்க

ஜெ சரியார்த்த நிலையில்; பழையன! கழிதலும்! புதியன! உடனுக்குடன் நிர்மாணமும் செய்தலும்; இவர் பேரறிவின் பார்வையில்! அவள் யோகமாயா! செய்தாலும்; தாம்விடுகள் முடாண! நிலையில் சர்வ சாட்சியாய்! இருப்பதுவே! பேரறிவின் மேதைகளின்! காரியமென்று சந்நிதானங்களின் வாயிலாக (நேர்முகமாக) அறிகிறோம்

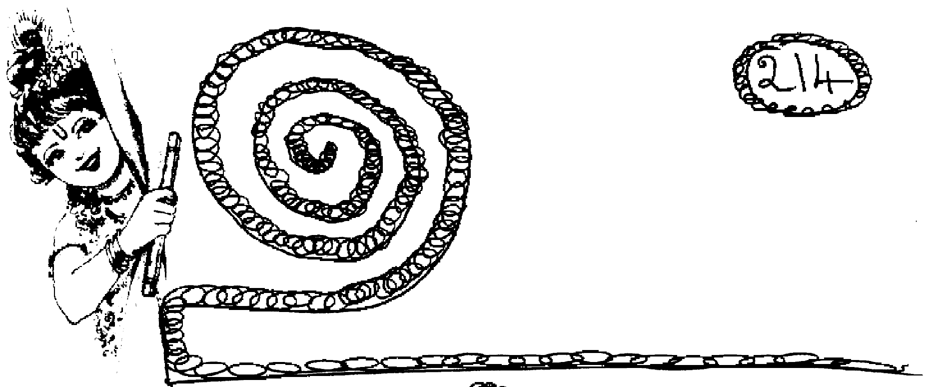

மன / சாட்சியும்! ஈசு / சாட்சியும்!

விழி / இருந்தும் குருடாக / இருந்து கொண்டு

எப்படி புண்ணியபாபம் & பக்தியகர்மம்!

(லௌகீகம் & தெய்வீகம்) இவைகளை, கண்டு கொண்டு

விதிதாச்சாரப்படி! பாரபட்சமே தோஷமில்லாமல்!

நீ / வாழ்ந்து முடியும் ???

கூர்ந்து கவனிக்கவும்.

சாட்சியாகிய நியமகனாகும்! சர்வசாட்சியான

நிர்மலேசனும்! இயக்கம் இல்லாத பர / சொருபம்

அம்பலமே ஆனவர் அ ம் பி ரு ப ரி ன்!

மாயையும் / முறையே போகமாயா & யோகமாயாவும்

ப ர த் தி ன் அபார / ஆ ற் ற ல் உள்ளடக்கம்.

அவ்விருவரின் சக்தியும் அவ்விருமாயாவும் செயல்படும் என உணர்க.

பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன?

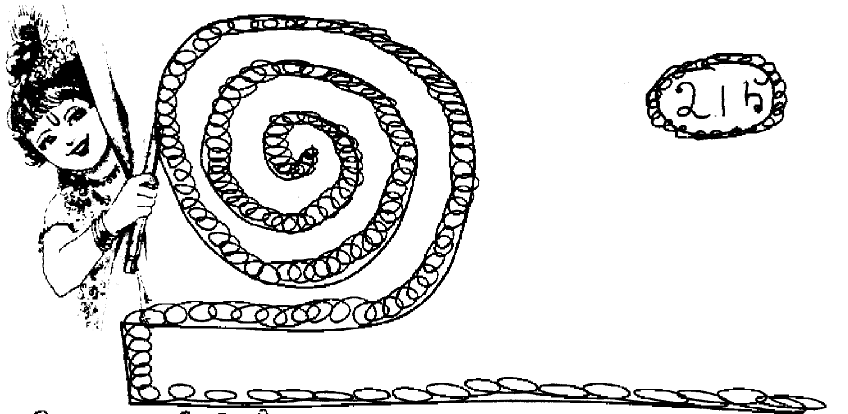

215

எப்படி என்றால்:- ஓர் அரசன் தன் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் மகுடமும் செங்கோலும்! (ரூபவா வண்ணமும் மஹிமை பிரதாபமும்!) தாங்கிய நிலையில் அமர்ந்து இருக்கிறான். (அவன் செயல்படுவதில்லை. அவன் ஓர் பதுமையே) அச்சபையான் மந்திரிகளும்! ராஜமாமுகர்களும்! தளபதிசேனைகள்! சேவாளர்கள்! மற்றும் இருப்பவர் அனைவரும் காரியங்களை செய்து முடிப்பார்.

நிர்வாக (ஸ்ரீபகவானும்/ஸ்ரீமஹேசனும் கர்த்தாக்கள்)

குறிப்பு:- டிரான்ஸ்பார்மர் மின்சாரம்! வருவதுமேயன்றி; அதன் செயல்பாட்டை அறியாது. அறிய முடியாதும்.

அதன்மையே இதன்மையாகும்.

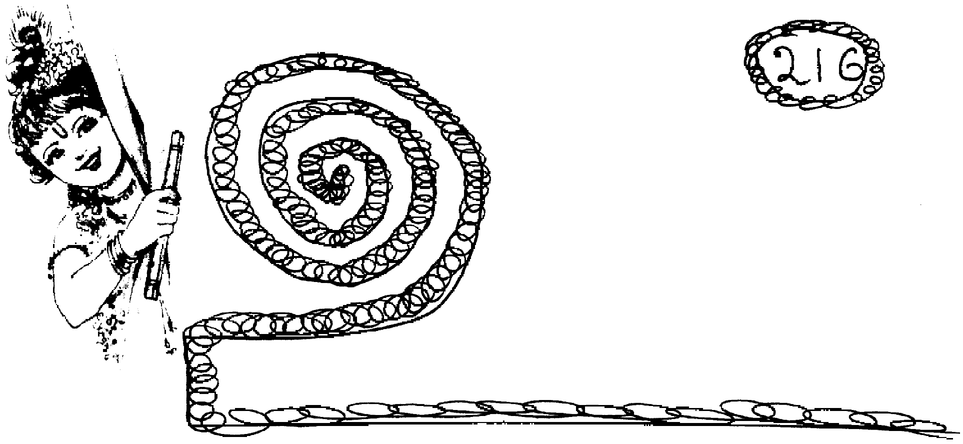

அறிவு உபசார வசனமாக இதைச் சொல்வோம்

பர, தர்ம, நீதி, பரிபாலன்! உண்டு.

அறிவு உண்மையறிவும் தற்கால உண்மையானதும்

உலகம் உண்டென்ற **பாக்கு!** இருக்கும்வரை

இங்கு! தெய்வீகம்! என்பது **ஒளி** தரும்

ப வி பு கா ரு ம்.

இங்கு! லௌகீகம் என்பது கிரைண்டர்! (காரியம்)

மிக்ஸி! T.V! கம்ப்யூட்டர்! வாஷிங் & சலவை

கருவிகள்! மற்றும் அனைத்து புண்ணிய பாவ

கருவிகள்! ஆம் என அறிக.

மற்றும் மனம்! புத்தி! சித்தம்! அகங்காரம்!

இவையவைகள் மெயின் பாக்ஸ் & ஸ்விட்ச் போர்டு!

ஆம் என உணர்க

பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன?

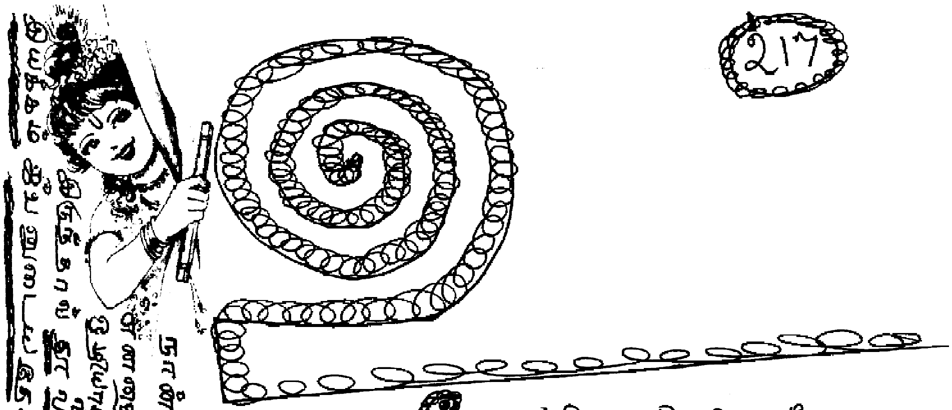

217

இயக்கம் **நாமரூப!** த்திருவ்.ஸ்பஷ்டமாக

காணலாம்/ கேட்கலாம்/ அதுமன்றி பேசலாம்!

இவைகளின் இயக்கம் சூட்சும **மின்சாரம்!**

அதை என ஸ்ரீமகான்கள் சொல்வர். (மனக்கண் அவை காண முடியாது)

மனம்! நிலையில் **நாமரூபம்!** உணர முடியும் அகத்தும்

இன்ப துன்பமாக அசையும். (புண்ணிய பாப நினைவு மறைவும் ஆகும்)

அறிவு! (மனசாட்சி) நிலையில் அகத்தும்

ப து மை க ள் க/ மனம் தோன்று மந்திரநிலையில்

ஸ த் தி ய த ர் ம மா க நிலையதும்.

பேரறிவு! (சிவசாட்சி) நிலையில் எல்லாம்

மனணக்கடம்! (மண்ணாகிய மாமாகவும்

மாமாகிய நாமமாகவும் நாமமாகிய மாமாகவும்

சூக்ஷ்ம சக்திமாகவே அறிந்து உணர்வதேயாகும்

ஓர் உண்மை!

காலாதீத பரத்திற்கு கருணையால் எழும் கண்! உள்ளதும்.

" " " காது! "

" " " வாய்! "

அரவணைக்கும் அபய

கரங்கள்! "

குறிப்பிட்ட குருவுக்கு

ஓடிவரும்

இரு திருவடிகள்! "

அறிவு அது எந்த செயலுமில்லா ஒன்று.

அறிவும் அது! தானே ஸ்ரீபகவானும் (ஈசனும்)

உண்மை பக்தனை தானையும் (ஜீவனும்) ஆக்கிக் கொண்டு

போதறிவு & அறிவு & மனம்! என வைத்துக் கொண்டு

விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறதென்று உணர்க.

அதற்கு அன்னியமாய் எவரும்! எதுவும்! இல்லையென்பது சத்தியம்.

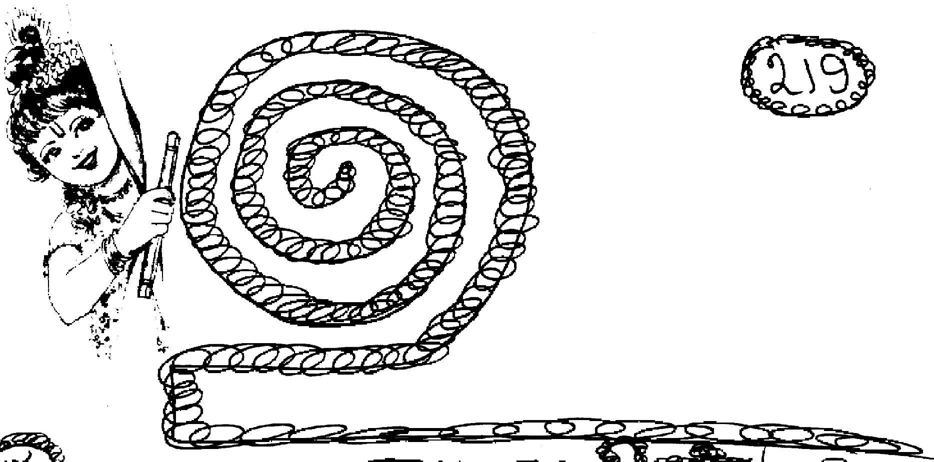

(5) யோகமாயாவின் வேலை:

யோகமாயாவுக்கு முக்கியமான காரியம் இரண்டாகும். சித்தர்கள், ஞானிகள் ஆகிய இவ்விருவர் ஆத்மாவையும், ஆதரித்து அரவணைத்துச் செல்லும் காரியம் இந்த யோகமாயாவுடையதாகும் என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். இவ்விருவர் பணிக்காகவே தமக்கென மணிக்கிரீவம் என்ற ஓர் மாயா எந்திர தந்திர உலகத்தையும் சிருஷ்டித்து அங்கு நவ(9)கோடி சித்தர்களையும் பாதுகாத்து வருவதை ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இ

பேரறிவு **ஞானிகளுக்கு** உரியதாகும்.

ஸித்தர்களுக்கு (பேரறிவு) தேவை இல்லாத ஒன்றாகும்.

இதன் காரணம்: ஸித்தர்கள் **வாயு & மனோ** (ஆற்றல்) வலிமை உடையவர்களாவர்.

இங்கு மனம் ஸம்பந்தம் கொள்வதால்

பேரறிவுக்கு அங்கு வேலையில்லை என அறிக.

ஞானிகள் **மனோநாசம்** ஆனவர்கள் ஆவர்.

ஆகவே, பேரறிவோடு இருப்பவர்களாவர்.

பேரறிவு என்பதே பர சொரூப அம்சம்.

யோகேந்திய தாரம். இதன் உண்மையாவது,

பேரறிவில் பர சொரூபம் உண்டு.

பரசொரூபத்தில் பேரறிவு இல்லை.

பேரறிவில் யோகமாயாவின் சம்பந்தம் என்ன?

221

யோகமாயா! இல்லாமல் ஸித்தர்களால்

இருக்கவும்! இயங்கவும்!

முடியாது! இயலாது!

அதில் ஸ்ரீஞானியானவன் தாய் சக்தியாக

இயக்கநிலையில் மட்டும்!

யோகமாயா! பயன் தரும்.

இருப்பு! ஸ்தானம்! பெருமை வரை மட்டும்.

பேரறிவு! உண்டு. அஞ்ஞானி அவன்!

பரா! சொரூப ஸ்திதி பிரம்மம் ஆகிவிட்டால்

எதுவும்! இல்லை. அங்கு சொல்லவோ! கேட்கவோ! எதுவும்! எவருமில்லை

அது! அதுவாகவே! இருக்கும்.

என அகிலாண்ட மஹான்கள் யார்க்காக அருளி இருக்கும்
இருப்பது ஒன்றே நடப்பது அவனாலே பாபா.

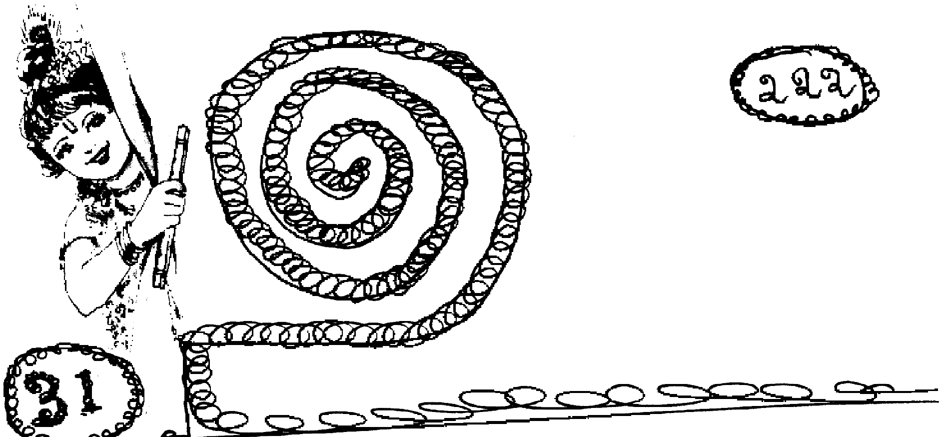

௨௨௨

31

மனம்/அறிவு! என ஆக முடியாமல், தடையாக இருப்பது எது?

(1) நான்/எனது/ விடாததே காரணமாகும்.
அகங்கார மமகாரமே ஜீவகத்திருக்குவதும் ஆகும்.
நான்/ஆண்! பெண்! குடும்பி என்ற சம்சாரி!
என்ற இன்னார்/ அறியாததே காரணமாகும்.

(2) முற்கபணமே! காரணம் ஆகும்.
நாமரூபமாக! காணும் நியதியில், இன்னார்!
இன்னார் என்ற நியதியில், பேதமும்! அதனால்
விருப்பு வெறுப்பும்! அதனால் குற்றம்குறை
தோஷ குறைபேச காரணம் ஆகும்.

(3) பாடம் படிப்பால் பெறும் பட்டம் பதவியும்!
அப்பட்டம் படிப்பால் பெறும் போட்டி
பொறாமையும்! காரணமாகும்.

மனம் அறிவு ஆக முடியாமல் தடையாக இருப்பது எது?

223

இவை இல்லையானால், வாழ முடியாதே
என்ற, பழக்க வழக்க அ வ நி!
காரணமாக கவலையில் அமைந்ததே காரணமாகும்.

4 அடங்காமல் அடக்குவதே! சொல்வாலும் செயலாலும் காரணமாகும்.

நாம் அடங்கினால், உலகம் நம்மை
இகழ்ந்து கோட்டை விடுவாயோ, ஏமாளி! கோமாளி!
கையாலாகாதவன்! சோம்பேறி! வாழ வகை
தெரியாதவன்! பொன்னஞ்சட்டி! உதவாக்கரை!
என இன்னமும் பலவிதமாக பழிப்போமே!
என இல்லாத வாழ்க்கை இருப்பதென
நம்பி, ஏமாறுவதே காரணம் ஆகும்.

5 வாழ! வந்தாயா மனம் சாக!
வந்தாயா? என மனதை கொல்வதே காரணமாகும்.

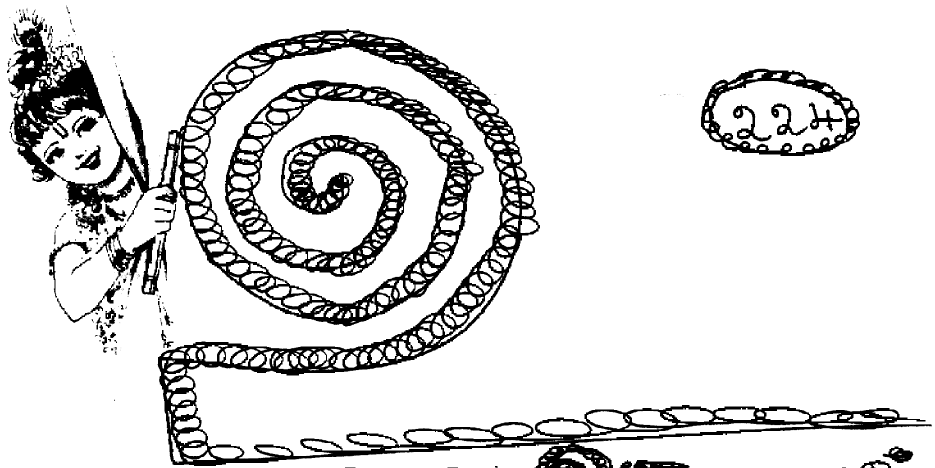

வாழ்வும் சாதனையும்! இரு துருவமானவை

வாழ்பவன் சாதனை செய்ய முடியாது.
சாதனை செய்பவன் வாழ முடியாது.

அன்போடு! அமைதியாய்! இனிமையாய்!
சாந்தியாய்! ஆனந்தமாய்! வாழ்வோம்.
என்று திட உறுதி இல்லாததே காரணமாகும்

6 இன்பத்திற்கும்! ஆனந்தத்திற்கும்
வித்தியாசம்! தெரியாததே காரணமாகும்.

காண்பதும்! கேட்பதும்! சுவைப்பதும்!
தொடுவதும்! வேகம்! ஆக்கிரமம்! ஆவேசம்!
ஆக்ரோசம்! படபடப்பு! சீக்கிரம்! துரிதம்!
என்று எதிர்பார்ப்பின்!
ஏமாற்றமே! காரணம் ஆகும்

குறிப்பு:- நமது ஜகமே! தோற்றம்! மாற்றம்!
மறைவாக! இருப்பதால், எதிர்பார்ப்பால் ஏமாற்றம்! உண்டாகிறது.

மனம் அறிவு ஆக முடியாமல் தடையாக இருப்பது எது?

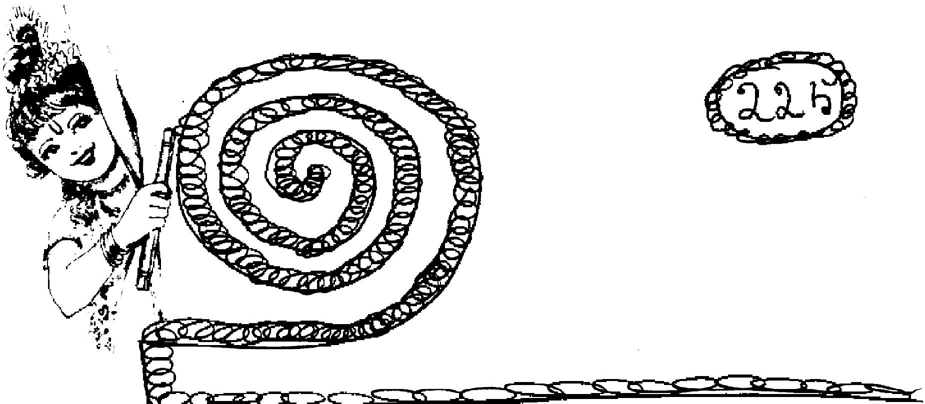

225

(7) சர்வார்ப்பணம்! வாய் ஞானமாகவும்! அநுபவ! ஞானமில்லாமையே காரணம் ஆகும்.

நாமரூபமுள்ள, ஓர் ஸ்ரீபகவானிடம்! இதுவேண்டும் அதுவேண்டும்! என்று கேட்பதும் நீ! வேண்டும். உன்! கிருபை வேண்டும். உன் காட்சியும்! திருவடியும்! வேணுமென்று, கேளாமையும் ஆகும்.

(8) உயர்ந்த பக்தியும்! உணர்ந்த ஞானத்திலும் மன! உருக்கமும்! ஏக்கமும்! கண்ணீர் பெருக்கமும்! இல்லா வறட்சி! யே, காரணமாகும்.

வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! இவை களோடுகூடி, பிரார்த்தனை கவரும் பக்தியும்! ஞானமும்! கவிகோஷங்களும் ஆகாதே காரணமாகும்.

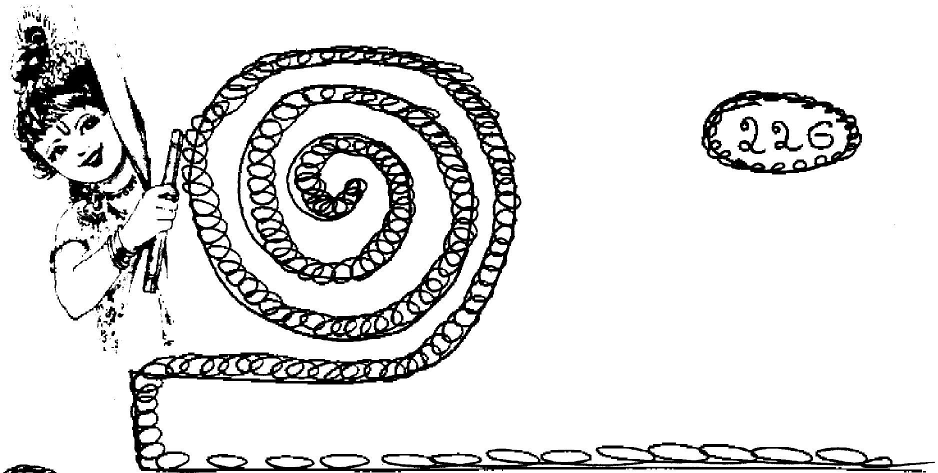

226

9 நாமரூப / உலக ஜீவ / வாழ்க்கை / ஓர்
திட்டமிட்டு / நடந்து முடிந்தகாட்சி.
அவை
உலகமாகிய, நாடகமேடையாவி, மாயாவரிஷி
முனைகாளும் / நடைபெறுகிறதென்று உணராமையே
காரணமாகும்.
மண் & பெண் & பொன் / ஆகிய மூவாசையின்
காம. மோஹ. லோப. வெறி /
அட்டமே காரணம் ஆகும்.
10 நாமரூப / ஜக ஜீவ / அனைத்தும் தோன்றும்.
பொம்மலாட்டமே / என உணர்ந்து,
ஜீவ கர்த்தவ்யத்தை நாசம் / செய்யாமையும்.
எவ்வாம் மண்ணே / என உணர்ந்து,
ஈச கர்த்தவ்யத்தையும் நாசம் / செய்யாமையும்.

மனம் அறிவு ஆகாமல் தடை செய்கிறதை உணர வேண்டும்.

நாமே அது! அது வேதாந்தம்! ஐஸ்வர்ய அனுபவமாக உணராமையே! காரணம் ஆகும்.

இப்படி பக்தி! நிலைகளிலும், மனம் உணர்ந்து மனம்! அறியாமையே காரணமென்று, ஸ்ரீ மகான்கள் சொல்வர்.

32 ஓர் சிறிய விளக்கம் வேண்டும் பாபா? (அது பக்தியால் கேட்டேன்)

1. ஆசையால் வரும் மோஹத்தையும்.
2. மோஹத்தால் வரும் கோபத்தையும்,
3. கோபத்தால் வரும் அறிவு மயக்கத்தையும்,
4. அறிவுமயக்கத்தால் வரும் ஆத்மநாசத்தையும்.

ஆகிய இந்த நான்கிலும்! முன் இரண்டும் ஓரளவு புரிகிறது. ஆனால் பின் இரண்டும் சற்று கடினமாக தோன்றுகிறது. அதை சற்று விளக்கி அருளுங்கள் பாபா ???

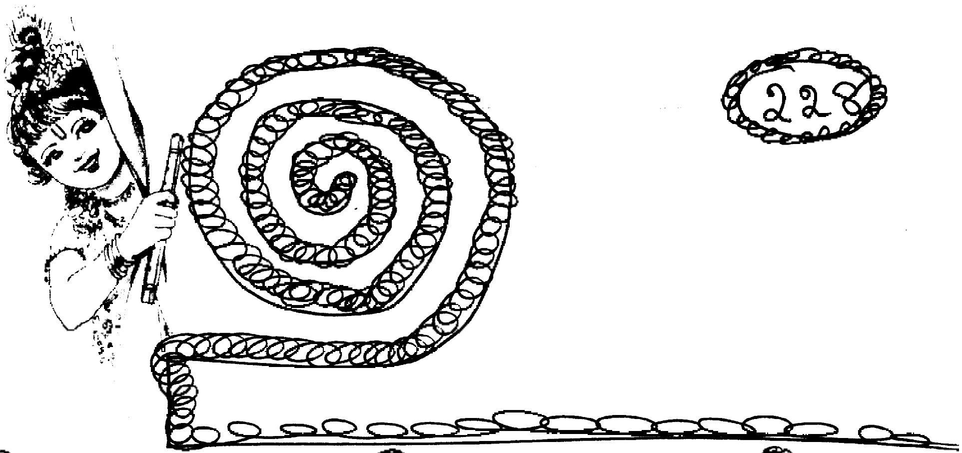

(1) ஆசையால் வரும் மோஹத்தை

ஆசை யென்பது விதை ஆகும் பூ!

மோஹம் என்பது விருக்ஷம்! ஆகும்.

ஆசை யென்பது சிற்றின்பம் என்ற சிறிய

இன்பச் சுவை! ஆகும்.

மோஹம்! என்பது அச் சிற்றின்ப வெறியானது

வெறிய தவிர்க்கமுடியாத பேராசையாக!

மறு, காமம் & மோஹம்! என்ற புதை சேற்றில்!

அமிழ்த்து விடுகிறது. இதை மோஹாவேசம்! என்றும்

(மோஹத்தின் ஆவேசம்)

காம, மோஹ, போஹாவேக, ஆவேச, வெறி! என்றும் சொல்லலாம்.

229

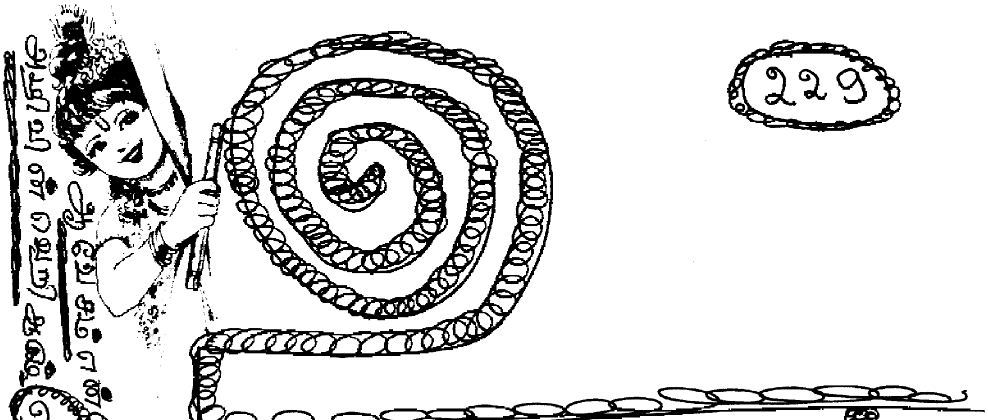

மோஹத்தால் வரும் கோபத்தையும்: — முன்கூறிய காம, மோஹ, லோப

வேகம் ஆவேச வெறியால் ஏற்படுவது;

கோபம் மாக்கிரமமில்ல. கோபாவேசம்!

கோபத்தின் ஆவேசம் என ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர்.

இதனால் ஏற்படுவது குரோத! விரோத!

பழி தீர்க்கும், வஞ்சகம் என்றும் வஞ்சினம்!

என்றும் சொல்வர். இதனை பழிச் சொல்லும்

பாபச் செயலும், பலிதமானதும் இதைக்கான;

கோபம் பாபமறியாது என்றும் ஆக்ரோம் அறிவுநாசம்!

என்றும் சொல்வர். பொறுமையே! இதை அழிக்கும்

ஆயுதமாகும்! என உணர்க. இப்பொறுமையானது!

230

பதறாத காரியம் சிதறாது!

எனு, நிறைவுறும் என அறிக.

இக்கேபயம்!, என்ற கோபாவேசமானது, அமைதியின் சூழ்நிலைகளை! சுட்டெரித்து, கல் கோட்டையை கரிக்கோட்டை ஆக்கி விடும் என உணர்க.

③ கோபத்தால் வரும் அழிவு!

மயக்கத்தையும் –

ஓர் குறிப்பும்.

A ஆசை அளவோடு வேண்டும். பேராசையால் வரும் மோஹ, போஹ, காம, வெறி வேண்டாம்

B அடங்கிய கோபம் வேண்டும். கோபாவேசத்தால் வரும் விரோத, குரோத, வஞ்சக, வஞ்சினம்! வேண்டாம்

பிரார்த்தனையில் வரும் சில வரிகளுக்கு ஒரு விளக்கம்

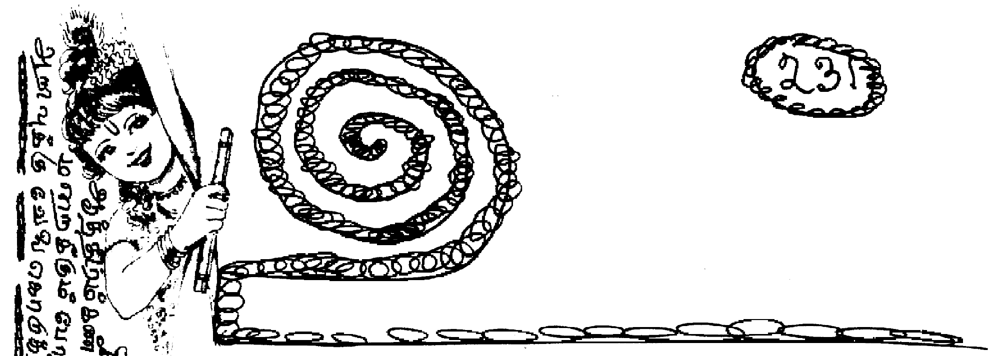

கோவிந்தா, அறிவு எப்படி மறைபடுகிறது என்றால்? (A) நாம ரூப மயக்கம். அதனால் விரியும், ஸ்ரீ கவன சக்தி, அதனால் விரியும் போட்டி பொறாமையால் பே...ரா...சை! பெரிய பெரிய ஆசைகள்.

இப் பேராசையானது, ஒருவருடைய அறிவை மறைத்து விடுகிறது என்று உணர்க. அறிவை அழிக்க! வல்ல. அழிக்க முடியாது. அழிக்க இயலாது. அறிவு அழியாதது என்று சூரியனை! மேகம் மறைப்பது போல், அறிவை! மனத்திரை! மறைக்கிறது.

முன்பு கூறிய, அனைத்தும் மனத்திரை ஆகும்.

(B) நான்/எனதாகிய! விரியும் அகங்கார மமகாரம் ஆகும்.

(C) தெய்வீக பக்தியு தர்மத்தை/மறந்து லௌகீக புண்ணிய பாவ அனுபவச் சுவையான் மயக்கம்! ஆகும். இம் மூன்றும், அறிவின் மயக்கத்திற்கு காரணமாகிறது.

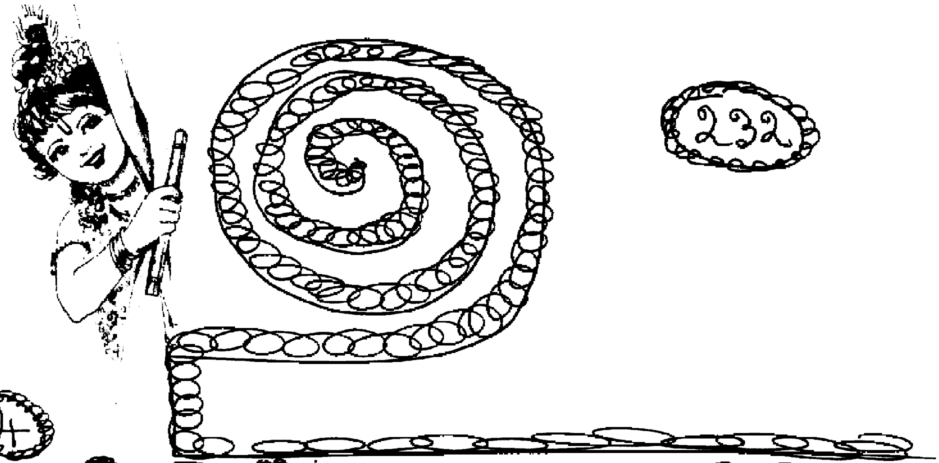

4

அறிவின் மயக்கத்தால் வரும் ஆத்ம நாசம் :— ஓர் முக்கியம் :

அறிவின் மயக்கம் என்பது எப்படி என்றால் : பொன்னால் நமக்கு பிரயோஜனம் உண்டு. ஆனால் நம்மால் பொன்னுக்கு பிரயோஜனம் இல்லை. அதேபோல், அறிவு என்பதே ஆன்மா! ஆன்மாவை அறிந்து உணர்வதே, ஜீவன் முக்தி. இதனால் அவ்வறிவை அறிந்து உணர்ந்தால் அதுவே நாம்! என அறிந்து உணர்ந்தாலே நாம்! ஜீவன் முக்தி பெறமுடியும். அப்படி அறிவை நாம் என, அறிந்து உணராமல், அ றி வை ம ன தை கொண்டு (அதாவது) நாமரூபமாக கற்பனை கொண்டு.

பிரார்த்தனையில் வரும் சில வரிகளுக்கு ஒரு விளக்கம்

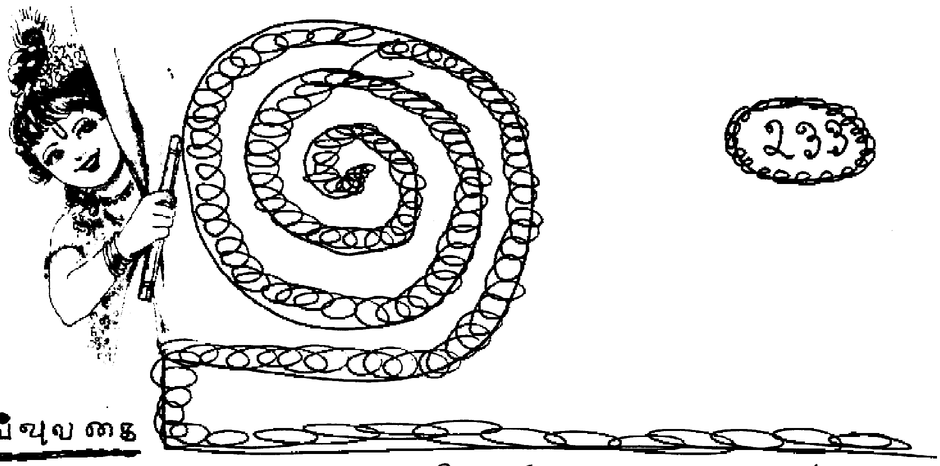

அவ்வுவமை

கண்டு, ம ய ந் கு வ தே!

அறிவை/ மனைத் திரை/ மூடியதாக பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

இனி ஆத்ம நாசத்தின் பொருள்:- ஆன்மா/

இதுக்கு அதிக விளக்கம் சொல்ல தேவை இல்லை.

ஆன்மா/ ஸ்வயம் ஜோதி ஆகும்.

பொன்னே மண். மண்ணே பொன். அசைவும்

ஆசையற்றதாக(வும்) கண்டால் (அவ்வ) உணர்ந்தால்

அது மண்ணே. (அது ஆத்மாவே)

அசைவும்/ ஆசையும்/ உன்னதாக கண்டால்

அது பொன்னே (ஆவதனைமாகி) (அது நாமரூப ஜீவனே)

ஆகவே அறிவே ஆன்மா! ஆன்மாவே அறிவு.

இந்த அறிவே, அனை ஆன்மாவை!

உ

மன! கர்மங் கொண்டு நாமரூப

மாத! காண்பது, மனத்திரை கொண்டு,

ஆன்மாவை மூடிவிடு (அறிவை) வதாகும்.

இப்படி மனக் கர்மங்களையால், (அறியாமையால்)

மூடுவதையே! ஆன்மநாசம்! என சொல்கிறார்கள்.

(அதை உபசார வசனமே)

உண்மையில், ஆன்ம நாசம் என்பது இல்லவே இல்லை.

(5) ஆன்ம நாசத்தினால், நாங்கள்!

நாசமாகாதபடி, எங்கிற காப்பாற்றவும் என்பது,

நாயை கண்டால் கல்லைக் காணோம் என்பதும்,

கல்லைக் " நாயைக் " ",

யானையை " மரத்தைக் " ",

மரத்தைக் " யானையைக் " ",

சொல்வது போல,

பிரார்த்தனையில் வரும் சில வரிகளுக்கு ஒரு விளக்கம்

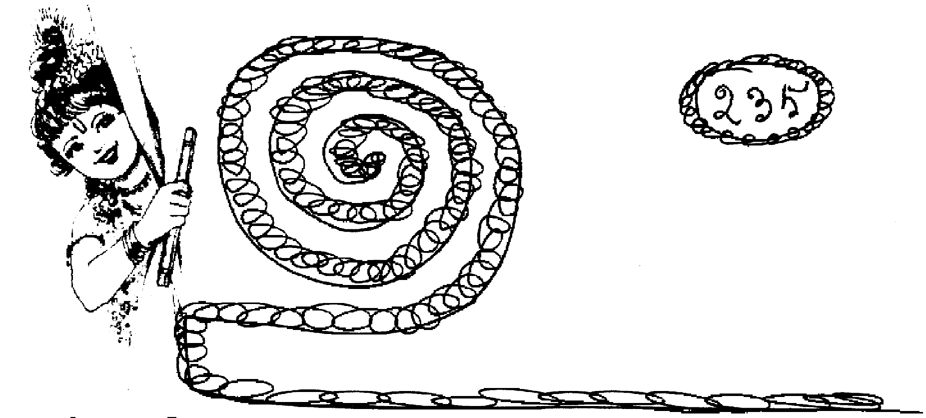

235

கல்லில் நாயும்! மரத்தில் யானையும்!

தோன்றியது
நம் மனமே! மன கற்பனை மயக்கமே. அதில்
உண்மை புரிய இம்மனமே மயக்கம்.
நாமம்! அவரே. (எல்லாமாய்)
ஆன்மாவை உணர்ந்து, அதுவே நாமமாக இருப்பதாகும்.
நாயும்! யானையும்! நாமே! மாவில்லை. உன்
மனம்! ஆசை தேவையை கற்பனை செய்தது. உன்
மனதின் அன்று மாயா! தம் திறமையால், அதை
ஹனென்ற தத்துவத்தால்
உண்டாக்கி வைத்தாள். இப்போது இம்
மனம்! சர்வார்ப்பணத்தில் ஸ்ரீபகவான்
திருவையாறில், எல்லாம் பொய்மையாக காணும் நிலைபெறும்.
பிரம்மார்ப்பணத்தில், ஸ்ரீகுருகிருபையால்
எல்லாம் மனதையும் (பரமாகவும்)
அதுவே நாமமாகவும்! நாமே அதுவாகவும்
உணரும் நிலை பெறமுடியும் என்பதே, அனுபவ
ஸ்ரீமான்களின் வாக்காகும்.
இருப்பது ஒன்றே நடப்பது அவன் செயலே தீ பாபா.

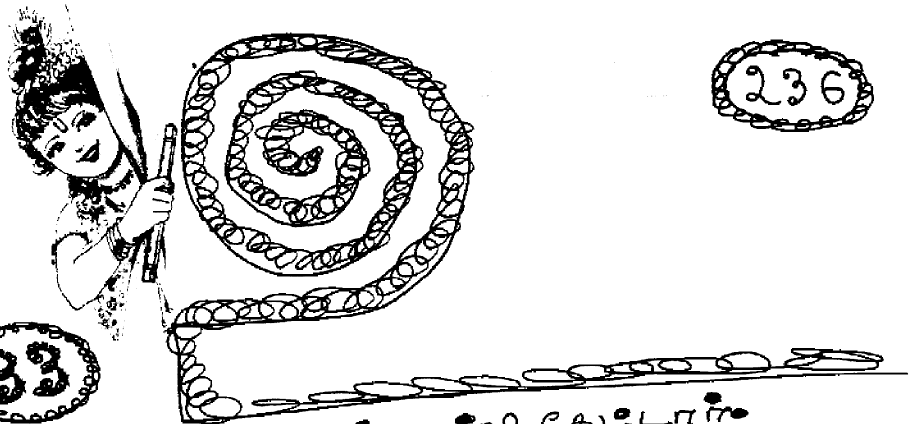

33

236

ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா! ஓர் கேள்வி கேட்டார்.

1) ஓங்கள் அருமை பாபா! தாங்கள் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், மேலே போடுவது, பிரணவமா? பிள்ளையார் சுழியா?

2) அதன் மேல் செய்யும், அலங்கார வரிவுகள்! எதைக் குறிக்கிறது? அதனால் எங்களுக்கு, உணர்த்துவதென்ன?

ஓர் வைத்தியத்தின் பதில் :- ஓ பண்பான மஹாத்மா! அது பிரணவமே! ஆகும். ஆனால் அது அக்கவியால்! பிள்ளையார் சு.... ழி என ஆகிக் கொண்டது என்றும்; ஆக்கப் பட்டதென்றும், சொல்லலாம்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அதென்ன, அப்படி சொல்கிறீர்கள்? ஆகிக் கொண்டது என்றால், அதுவே ஆகிக் கொண்டது என்று பொருள்படும். ஆக்கப் பட்டதென்றால், எவரோ, ஆக்கி விட்டார்கள் என்றும் பொருள்படும்.

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

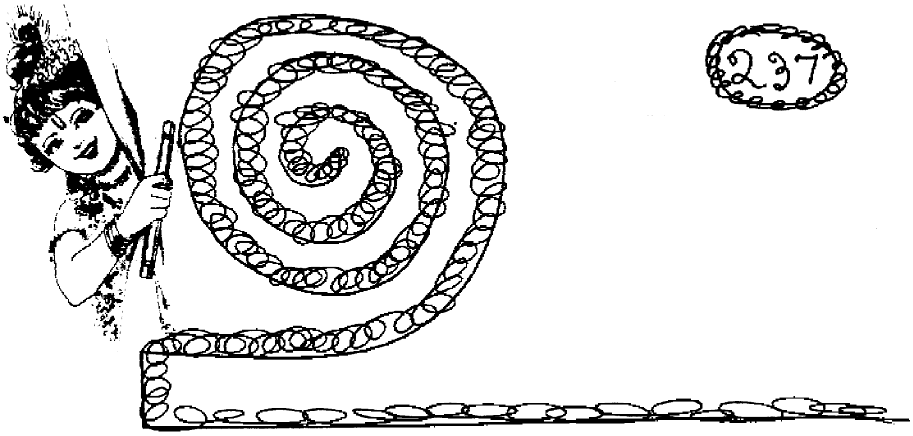

ஸ்ரீமஹாத்மா :- இதை நாங்கள்! எப்படி எடுப்பது பாமர?

வைத்தியம் :- ஓ என்ற பிரணவம் ஆதி ஸ்ரீமஹான்களால் நாகவடிவில், யோகமாயா! அம்சமாக மூலப்பிரகிருதி (மூலமாயா) என உற்றுக் கொண்டார்கள். (பிரகிருதி என்றால் மாயா)

இது திடஞானிகளின்! உபதேசம் ஸ்வய அனுபவம் என, ஆகியிருந்தது. இன்றும் சில இடங்களில் இருக்கிறது என உணர்க.

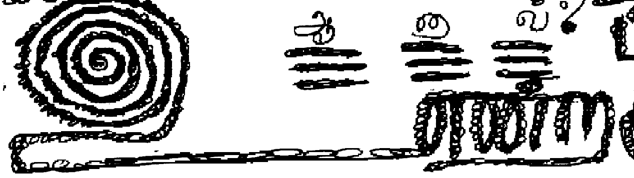

ஆகவே? பிள்ளையார் சுழி!

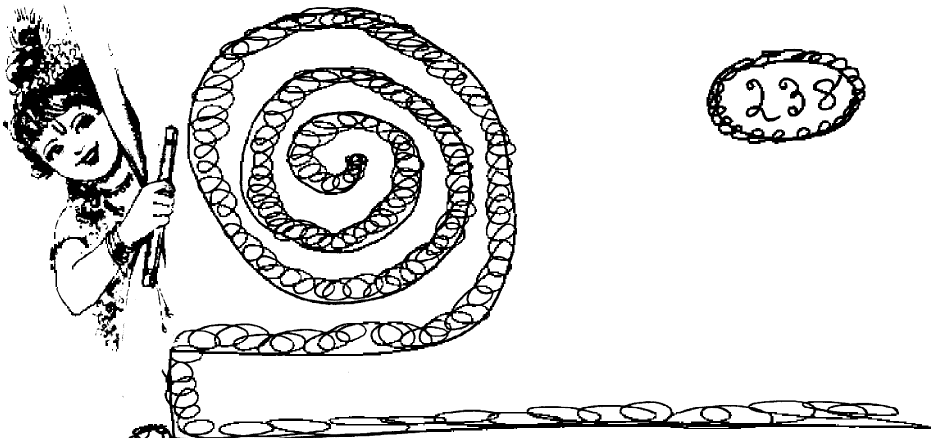

கலி! யுகத்திற்கென்றே, ஆதி ஸ்ரீ
மஹாலங்காரர், தொகுக்கப்பட்டதென்று உணர்க.
ஆகிக்கொண்டது என்பது மற்றைய மூன்றுயுகங்க
ளுக்கும்! அது ஆகிக் கொண் டது! என
பொருள் கொள்க.
ஆக்கப்பட்டது என்பது, இக்கலியுகமாந்தர்
அனைவரும் கும்பி! என்று, ப ம் பா ரிகள்
ஆகஇருந்து ஸரு! கர்மத்தை! கடைப்பிடிக்கும்
நிலைக்காக, ஸ்ரீமஹாலங்காரர்! ஆக்கப்பட்டதென்று உணர்க.
பர&ஈச! அ ம் ப ம்!
கணேசன் & முருகன் ஆவர்.
ஈச&ஜக! அ ம் ப ம்!
ஸ்ரீராமன் & ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆவர்.
கணேசனுக்கும்! முருகனுக்கும்! புராண கதை
வந்ததும், கலியுகத்தில்தான் என உணர்க

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

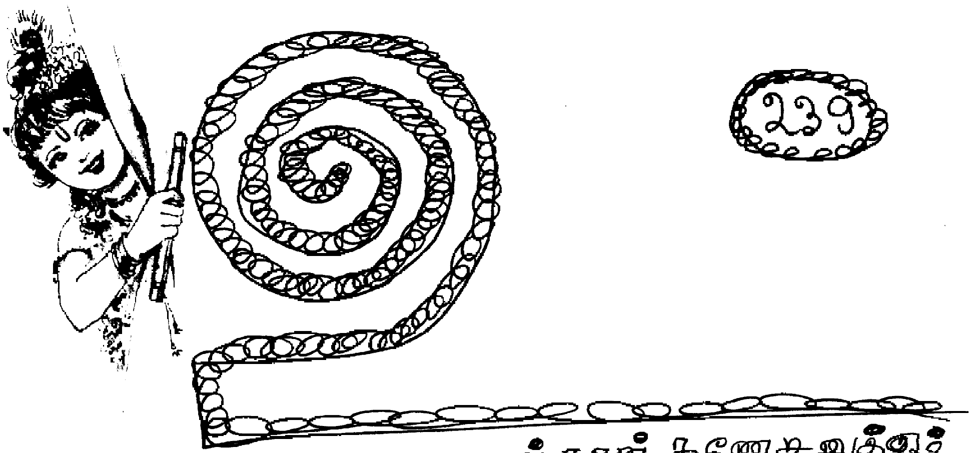

239

இந்த தெய்வக கதைகளைத் தான், கணேசனுக்கும்
முருகனுக்கும் பொய்யான புராண
புரவி! என்னும் கதைகளும்! அது சம்பந்த
நாமரூபங்களும்! வழிபாட்டுக்காகவும்
ஜீவ! உயிர்க்காகவும்!
ஸ்ரீமகான்கள்! சொல்லப்பட்டதென்று உணர்க.
பரம்! சூக்ஷ்மம்! திரிகாலத்திற்கும்! இருப்பை மட்டும்!
உடையவர்கள்.
② கணேசனும்! முருகனும் பர! அம்சமும்! வரவும்
இருப்பும்! உடையவர்கள்
③ ராமனும்! கிருஷ்ணனும்! பராசக்தி! அம்சமும்
வரவும் & இருப்பும் & மறைவும்! உடையவர்கள்.
முதன்மையானது பிரணவ! ஓம்கார அம்சமானவம்!
இரண்டாவது ஆறு! சுழிவுள்ள பிள்ளையார் சுழியாகவும்.
மூன்றாவது மூன்று! " " " .

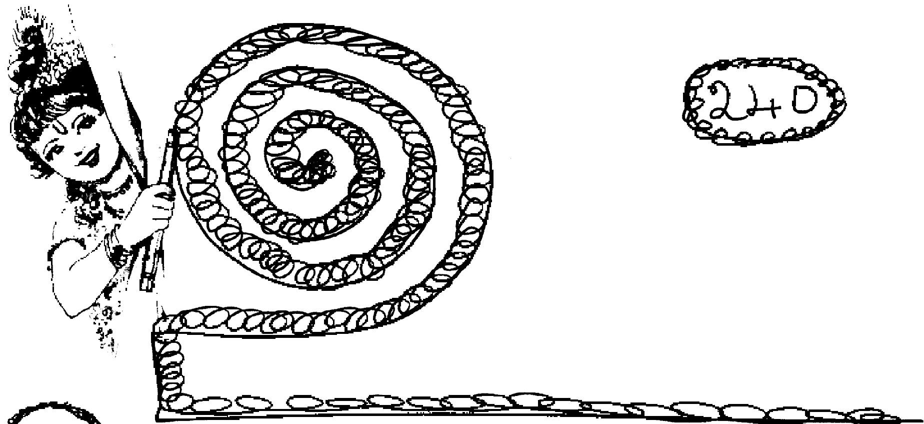

240

ஓம் என்பது பிரணவ **மாயா** பீஜமாகும்.

ஆறு சுழி பிள்ளையார் சுழியும்! மூன்று சுழி பிள்ளையார் சுழியும் **உ** பிரணவ **சக்கரம்** ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

முந்தைய **துறவிகளுக்கும்** பிந்தைய இல்லற (குடும்ப) **சகலருக்கும்** ஆகும் என, ஸ்ரீமஹான்களால் பாயிரமாக அறிகிறோம்.

மேலும் ஓர் முக்கியம் என்னவென்றால்

குருகுலம் பயிலும் மாணவர்கள், முதலில் ஆட்காட்டி குரு மூலமாக, அவர் திருக்கரம் மாணவனின் (↑) **விரல்** பற்றி அரிசியில், தரையில் குருமணலில்!

அக்ஷராப்யாசம் செய்வதும் **உ** என்ற **பிள்ளையார் சுழி** ஆகும் என உணர்க.

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

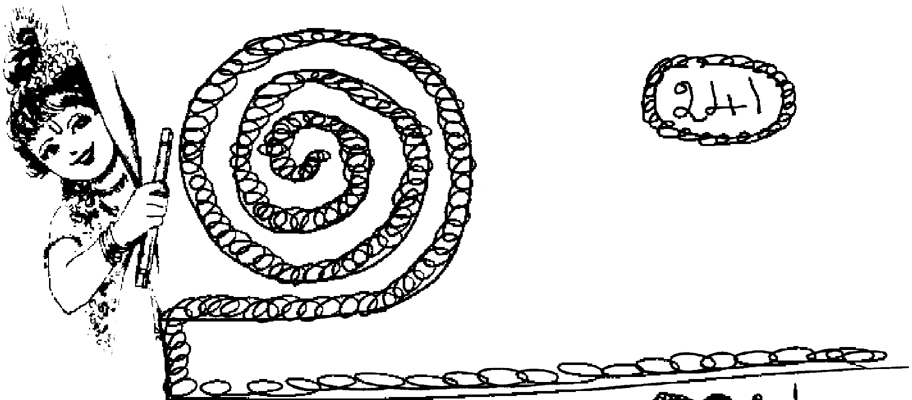

241

ஆ......க......வே!

பிரணவமும் & பிள்ளையார் சுழியும்!

ஒன்றே நிலு குண்டு மாறி அமைகிறது. செயல்படுகிறது.

கேள்வி:- அதன் மேல் செய்யும் அலங்கார வளைவுகள்! எதைக் குறிக்கிறது? அதுவே எங்களுக்கு, உணர்த்துவது என்ன?

ஓர்மைத் தியந்தின் பதில்:- அழகிலேயே! ஊறிப்போன உள்ளங்கள் மனம்! அப்படித்தான் காணும். அறிவின் நடையால் உணராது! உணர முடியாது.

காரணம்:- பழக்க & வழக்க தோஷ! (பேச்சு) (செய்கை) குணமாகும்.

உ

அவை அவங்காரமலீப. ஆனந்தத்தின்
ஆரம்பம்! ஆகும் என உணர்க. அவைகள்
மனம்! உடையவர்களுக்கு ஜீவனை
ஆகும்.
அறிவு! ,, பரமனை
அணுக்களின் இணைப்பும் பிணைப்பும் ஆகும் ஆகும்.
இதை நாமமே! ஜக. ஜீவ. தோற்றமனைத்தும்
இன்பதுன்பமும்! ஆனந்தமும்! ஏ ந் த
சு வை யு ம ற் ற! குணதோஷமற்ற
மனதை! உணர்ந்தவர்களுக்கே
பொருந்துமேயன்றி: ஏனையோருக்குப் பொருந்தாது!
என்பதே ஐக்கியம்.

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

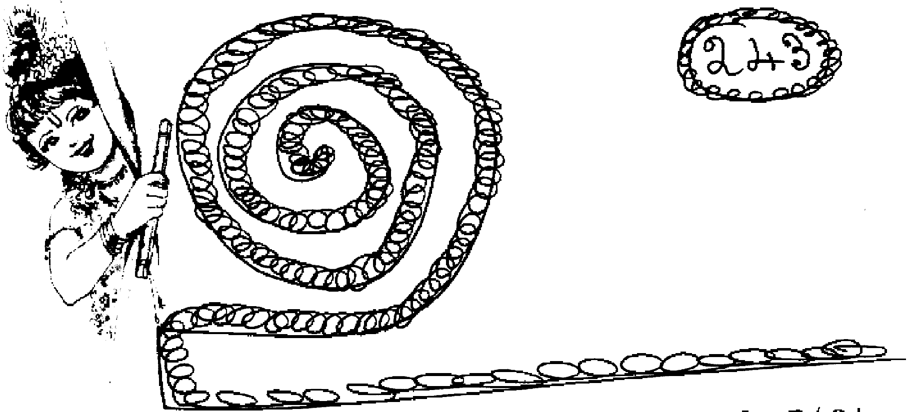

மண்ணே! தூளி ஆகும்! தூளியே அணுவாகும்!
அணுவே நீ! கண்டு, ஜீவாணுவும்! பரமாணுவும்
ஆகும் அப்பரமாணுவே! ஆத்மா! ஆத்மாவே பர
மாத்மா! பரமாத்மாவே பரம்-பிரம்மம்! பின்
அதுவே நாம்! நாமே அது என! சும்மாவே
சுகமாக இருக்கலாம்.
ஒவ்வொரு சுழியும்! பரமாணு
ஆகும் என, அதை அமைத்துக் கொடுத்து,
ஸ்ரீமான்களின் பாயிரமாக அளிக்கிறேன்.
(சுழியாக காண்பவர்)
குறிப்பு:- மனதுடையவர்களுக்கு ஜீவாணு!
(அணுவாக உணர்பவர்)
என்றும், அறிவுடையோருக்கு பரமாணு!
என்றும், சொல்வதன் காரணம்?
மனதுடையவர்கள்! கண்டால்தான் நம்புவர்.
அறிவுடையவர்கள்! உள்இருப்பை உணர்வர்.
பாலைக்காண்பவர்! ஜீவாணுவை காண்பவராவர்
வெண்ணெயை } உணர்பவர் பரமாணுவை உணர்பவராவர்.
நெய்யை }

அன்பர்களுக்கு உணர்த்துவது!

ஜகஜீவ பண்டம் பாண்டம் மற்றும் அனைத்தும்

84 லட்சம் ஜீவ கோடிகளும்! தாவர வர்க்கங்களும்
தா வ ங் க ள்

கோடானு கோடி! கோள்கள், சூரிய சந்திராதிகள்!

ஒட்டு மொத்த நாமரூப!

தோற்றத்தின்! இணைப்பும் பிணைப்பும்!

மண்ணே! தோற்ற மண் நிலையிலே

என்றும், மண்ணுக்கு அயலாக எவரும்!

எதுவும்! இவ்வளவே இல்லையென்றுணர்ந்து

அவை அனைத்தும், பரக்கின்ற நியதி! அணு!

என்றும், உணர்வின் நியதி பரமாணு!

ஆத்மா அதுநானே என உணர்ந்தால் போதும்.

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

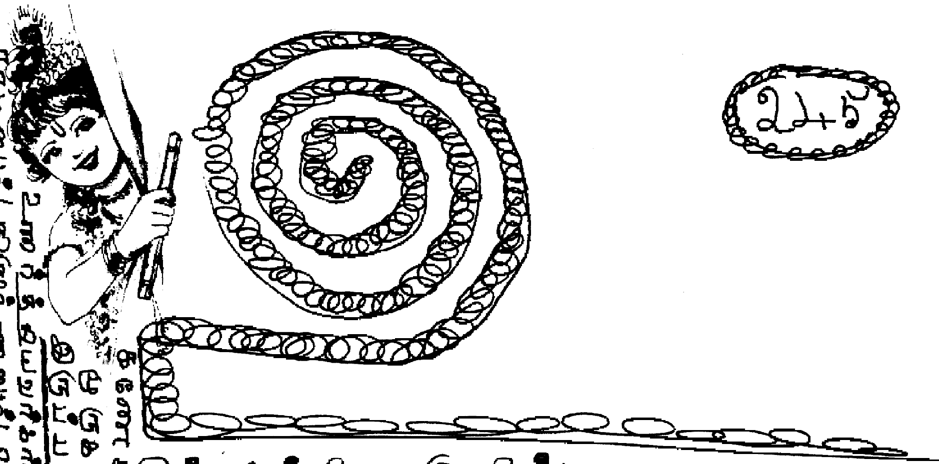

2+5

ஓர் முக்கிய குறிப்பு.

பிள்ளையார் சுழியோ!
பிரணவத்தின் சுழியோ!

ஒளியை கொடுத்து; ஒளியை மறைக்கும் மாயாஜாலம்!
விளையாட்டாகும்! என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

இங்கு சுழி என்றும் சுழற்சியே அமைகிறது.

இரண்டிலும் மூலம் காரணமாக! இதை
ஜீவப் பிரகிருதி என்று மூலமாயை என
ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

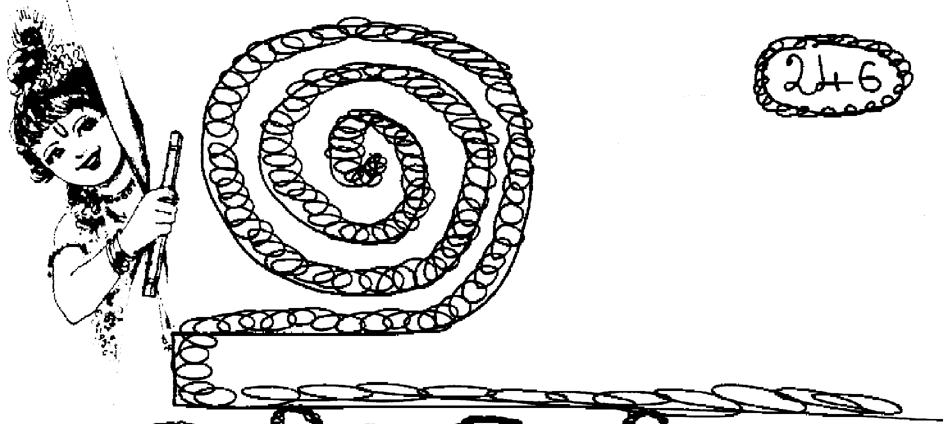

246

ஒலி & ஒளி!

ர....க....ஸ்....ய....ம்.

ஒலியை கேட்கலாம். ஒளியை காணலாம்.
கேட்பது சூட்சுமம். காண்பது தூலம்.
ஒலியை விட, ஒளியின் வேகம் அதிகமாகும்.
இவ்விரண்டும், இணைவதே **நாமரூபம்!** ஆகும்.
இது செயற்கையின்! வடிவமாகும்.
இயற்கையின் நிலை **ரூபநாமம்** ஆகும்.
இயற்கையென ஞானிகள் சொல்லும்போது,
காலாதீத அந்த ஒன்றை! **ஸத்** எனக்கொள்ளவும்.
அது இருக்கிறது என்ற **இருப்பை!**
மட்டும் உடையதாக கொள்ளவும். அந்த
இருப்பை மட்டும், உடைய ஒன்றை, **வெளிப்**
படுத்தும் நிலைக்காக,

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

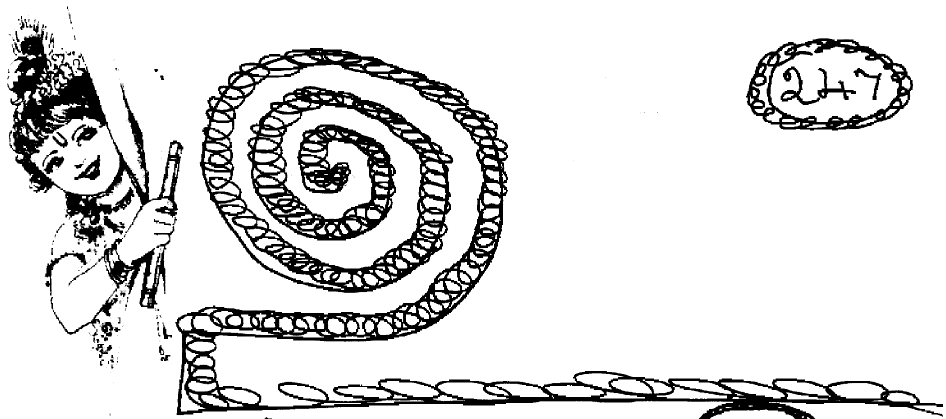

மாயா/ ஸ்ரீ ஜ மா கி ய ஓம் என்ற
பிரணவ நாதம்/ (ஒலி வடிவாய்)
தோன்றியதாக, ஞானிகள் சொல்வர். இங்கு
இந்த மாயா/ இரு/ காரியங்களை செய்கிறது.
மாயாவே
(2) இல்லாத அதாவது, விளக்க முடியாத, அந்த
பரத்தை/ இருக்கிறது என்ற நாத/
வை தார்த்தக்கிறவ்; ஒலி/ யை கொடுத்து
இதுவே நாமம் ஆகும் என உணர்க.
(நாமம் சூட்சுமம் ஆகும்)
(1) இல்லாத அதாவது, விளக்க முடியாத, அந்த
பரத்தை/ இருக்கிறது என்ற (மண்ணும் & ஜலமும்
இணைந்த நிலையில் களி/ மண்ணை (சிருஷ்டியின் ஆதாரம்)
பரமசூக்ஷமமாயாவும் இருப்பதன்றி நிலையில்?

(248)

ஒளியை விலக்கி
பந்தை ஒழியாதே! என உணர்க.

இ

தோற்ற வடிவத்தை!

மட்டும்

ரூபத்தை | கொள்க்கதும். அதே (ரூபம் தாவம் ஆகும்)

மாயாவே! ஆகும் என, பரிக்ஷாரன்கள் சொல்வர்.

ஆகவே?

ரூபமாகிய ஒளி! மூர்த்தையது என்றும்,

நாமமாகிய ஒலி மூர்த்தையது ";

கொள்ள வேண்டும் இருப்பின் ரூபமும்!

இயக்க

அதைவிளக்கும் ஒலியின்! நாமமும்!

வந்தது மாயாபீஜமே! (விதையே) ஆகும் என உணர்க.

தோற்றம் என்ற ஒளி (ரூபம்) இல்லாமல், அதை விளக்கும் ஒலியாகிய நாமம் இருந்தும் இல்லாததே. என பரிக்ஷாரன்கள் சொல்வர்.

ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேலே போடுவது
பிரணவமா பிள்ளையார் சுழியா?

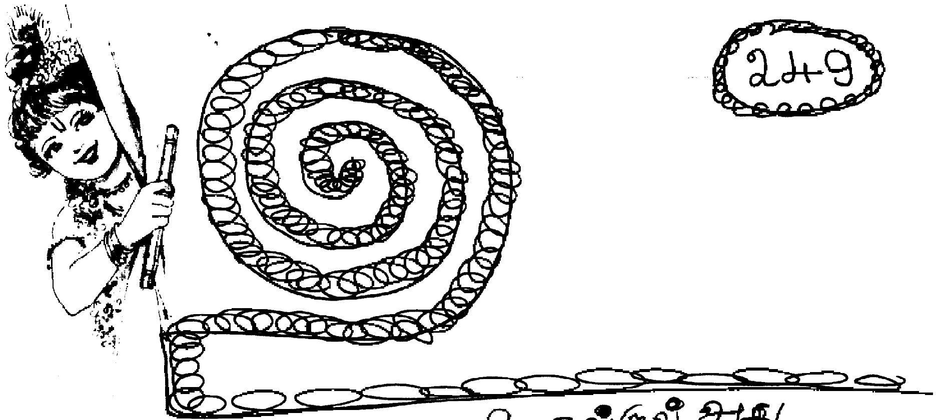

249

உலகின் நிலையில், ஒளி என்றால் அது
பிரகாசம் ஆகும். ஆனால் இன்றைய கலியுக
நிலையில், அவ்வொளி மறை
பொருளாகி விட்டதென உணர்க. ஆகவே எல்
லாமே ஜடசொரூபமாகி
விட்டதென, ஆதி ஸ்ரீ ஞானிகள் சொல்வர்.
இந்த ரகஸியம் என்னவென்றால்?
மனம் வசம் கொண்டவர்கள் நாமரூப
ஜகமாக காண்பதால் மறை பொருளாகியே,
ஒளியை உரைமுடியவில்லை. உரைமுடியது.
உரை இயலாது இது கவிதேசமே ஞானமாகும்.
அறிவானவர்கள் மட்டும்
நாமரூப மயக்கம், இல்லாமையால் அந்த
நாமரூப அனைத்து மண்ணிலும்!

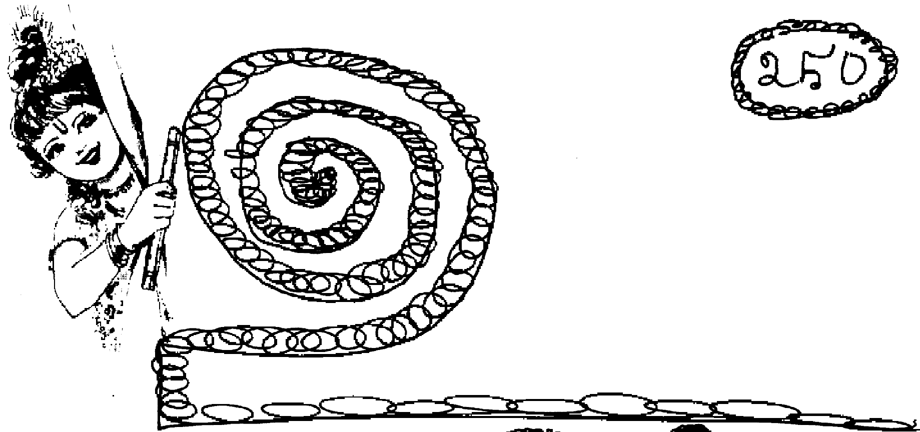

250

ஸ்வயம்ஜோதியாகிய ஒளியை!

சிரத்தா, நம்பிக்கையின், வைராக்கியத்தால்! உண்டு என

கண்டுணர்வர் உணர்வர்!
(உணர்பவராவர்)

அறிவுடையோர்க்கு! உலகம் ஒளி மயமே.

மனதுடையோர்க்கு! " பய! மயமே.

குறிப்பு :- இயல்பாக வருவது நாதம் என்றும், இசையாக பெறுவது கீதம் என்றும் உணர்க. நாதம் இயற்கையாகவும், கீதம் செயற்கையாகவும். ஒலியாக உணர்த்தாமல் ஒளியை உணரமுடியாது. ஒளி இல்லாமல் ஒலி இல்லை.

இதுவே ஆதி ஸ்ரீமூலன் காண் உருக்கோலம்
இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது அவமே. பாபா.

34

இதெய்வநிதி

① கடவுளாவதை அடையும் வழி.

நீயே கடவுளாகிய பரமே. அது பேரறிவு ஆகும்.
நீயே பரமாகிய நிலையில் இருந்து, தெய்வமாக
மாறி, அனைத்தையும் சிருஷ்டித்தாய். அது அறிவு ஆகும்.
விளையாட்டின் நிமித்தமாக, உன் மனதை
பற்றினாய். குண தோஷங்களால், காரசாரமாக
விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாய். இந்த ஜக
விளையாட்டு, போதும் என நினைவு கொள்க.
உன் சர்வார்ப்பணத்தினால், ஜீவ கர்த்ருத்
வத்தை, நாசம் செய்தால், நீயே தெய்வமானாய்.
பின் உன் ஸ்ரீ ஸத்குரு, அருளிய, பிரம்மார்ப்பண
த்தால், ஈச கர்த்ருத்வத்தை, நாசம் செய்வாயாக.
சர்வார்ப்பணத்தால் வினை நாசமாகும்.
பிரம்மார்ப்பணத்தால் மனம் நாசமாகும்.
வினையும், மனமும், நாசமாகாமல் நீ கடவுளாக
ஆக முடியாது. நீயே தெய்வமாக ஆகாமலும்,
கடவுளாக முடியாது. இதன் சாதனை :- உன் ஸத்
குருவின், வாக்கிய சிரத்தையே சாதனையாகும்.
உடலில் பணிவு. மனதில் பொறுமை. கருணை,
அன்பு, வாக்கில் கனிவு, இவை ஐந்துமே உன்
சாதனையாக கொண்டால் நீ கடவுளாகலாம்.

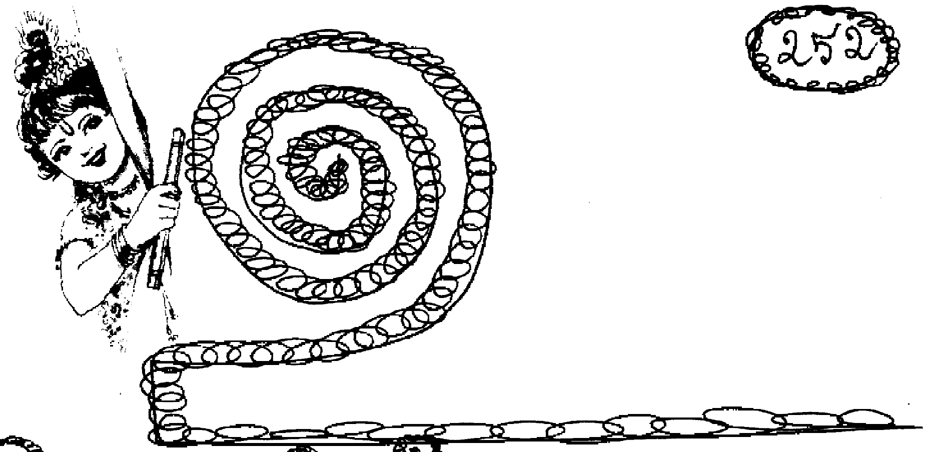

உ குணங்கள் நாசம் செய்யும் வழி.

உன் ஜீவ கர்த்ருத்வமே, குணங்களாக வடிவெடுத்தது. அதுவே பந்தமாக உன்னை பின்னிக் கொண்டது. அப்பந்த முடிச்சு என்ற குணமே, நான்! எனதாகும். இப்பந்த குணம்! நீயே உன் மனதால், பின்னிக் கொண்டதாகும். இக் குண பந்தத்திற்கு, எந்த ஸ்ரீமந்நாத்மாவும்! இறைவனும்! காரணம் அல்ல. நான்! எனதை! விட்டாலன்றி, பந்த குணங்கள் நாசமாகாது. இப்பந்த குண நாசத்திற்கு, வேறு எந்த மாய மந்திரங்களும் பலிதமாகாது. சர்வார்ப்பணம்! ஒன்றே உன் பந்த குணங்களை, நாசம் செய்யும். எப்போதும் நீயே! என்ற உன் ஓர்மித்த, சர்வார்ப்பணத்தால் தான், ஜீவ இருப்பும்! ஜீவ உடைமையும்! ஜீவ இயக்கமும்! சர்வ நாசமாகும். மேலே கூறிய, இம்மூன்றும், சர்வ நாசமாகும் போது, நீயே இறைவன் என ஆகி விடுகிறாய். இறைவன் ஆகுதல் என்பது, இறை சொரூபமல்ல. இறை குணமாகும். இறை குணம் ஸத்வ குணம்! நீ பெறுமல், உன் தோஷ குணங்கள் நாசமாகாது என்பதே ஸத்தியம்.

253

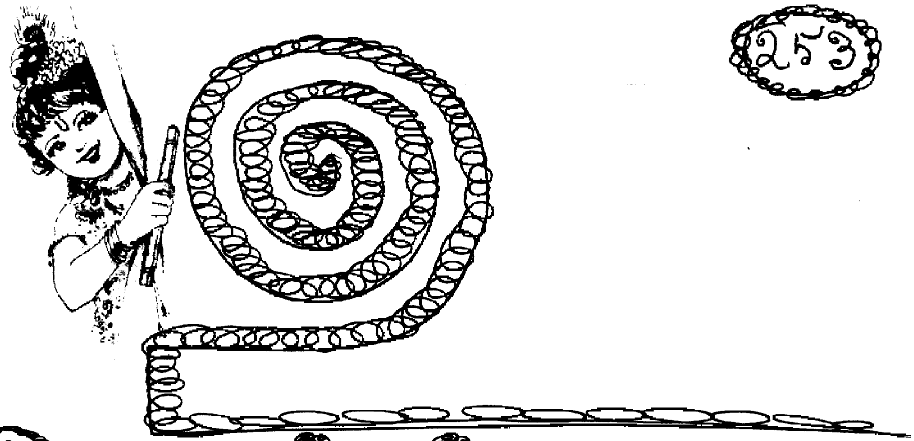

3 ஆனந்தம் அடையும் வழி

உண்மையான ஆனந்தத்தை அடையவிடாமல்
தடுப்பது, உறவு, சுற்றம், நட்பு, பொன் பொருள்,
இவைகளின், மயக்க சுவையின் இன்பமாகும்.
இன்பமும், துன்பமும், ஒன்றே. புறச்சுவையின்
இனிமையை நாசம் செய்யாமல், ஆனந்தம்
அடைய முடியாது. புறச்சுவையின் இனிமை
என்பது, பார்ப்பது, கேட்பது, அதுபற்றி பேசுவது,
சுவையின், நுகர்வின், மயக்கம், ஸ்பரிசத்தின்
வெறி, ஆகியவைகளாகும். மேலே கூறியவைகள்
வினையின் வழியில்தான், நடைபெறும். அவ்வினை
யை அனுபவிக்கும் போது, வேகமும், ஆவலும்,
வீறுகொண்டு, எழுவதை சற்று குறைக்கவாவது
நிறுத்த முடியாது. பார்ப்பதிலும், கேட்பதிலும்,
அதுபற்றி, அவசர முடிவுடன் பேசுவதும் அவசியம்
தவிர்க்க வேண்டும். இங்கு உன் சொல்வாயும்,
செய்வாயும், நீ அடங்கினல் போதும். அடக்குதல்
கூடவே கூடாது. இப்படி நீ உணர்ந்து அடங்கும்
போது, இன்பம் அணு அணுவாக, மறையும். அங்கு
ஆனந்தம் அணு அணுவாக, பெருகி நிறையும்.

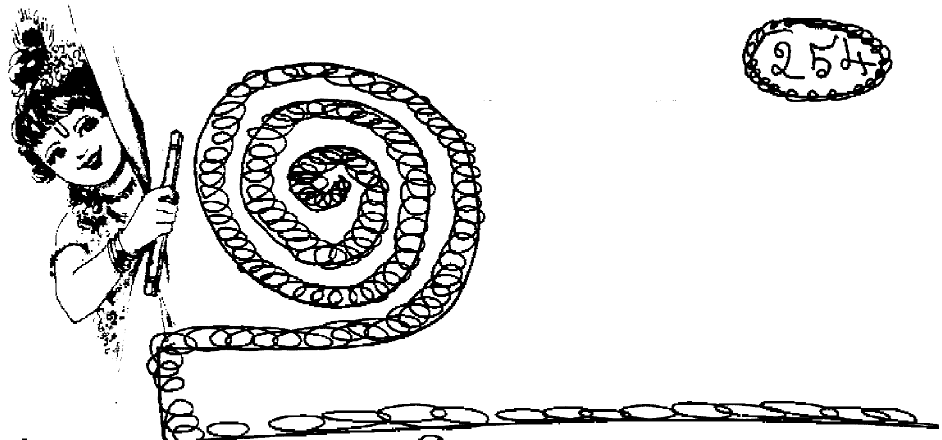

4 மோஹம் நாசமாகும் வழி.

மோஹத்தின் விதை ஆசையாகும். ஆசையின் விளைவு காண்பதும், கேட்பதும், ஸ்பரிசமும், ஆகும். ஆகவே சின்ன சின்ன ஆசைகள், தோன்றும் போது, நிதானம், வேண்டும். நிதானம் என்றால், உன்னை நீ அர்ப்பணம் செய்வதாகும். இறை & குரு, உணர்வோடு, செயல்படும் போது, அவர்கள் கருணையால், இயக்க மாயாவானது, தன் மகனை மனதை, கண்காணிக்கும். கண்காணிக்கும் என்றால், அம்மனமானது, வினையை இருப்பதை விரும்புகிறதா? காட்சியில் மயங்குகிறதா? என சரிபார்க்கும். நீ உன்னை இறை குருவுக்கு, முழுமையான அர்ப்பணம் செய்த தன்மையால். அம்மாயாவானது, தன் திறமையால், காட்சியின் இன்பத்தை மறைக்கும் தேவையை வினையை மட்டும் கொடுக்கும். இங்கு இறை குரு உணர்வின், பொறுமையும், நிதானமுமே, மோஹம் நாசமாகும் வழியாகும்.

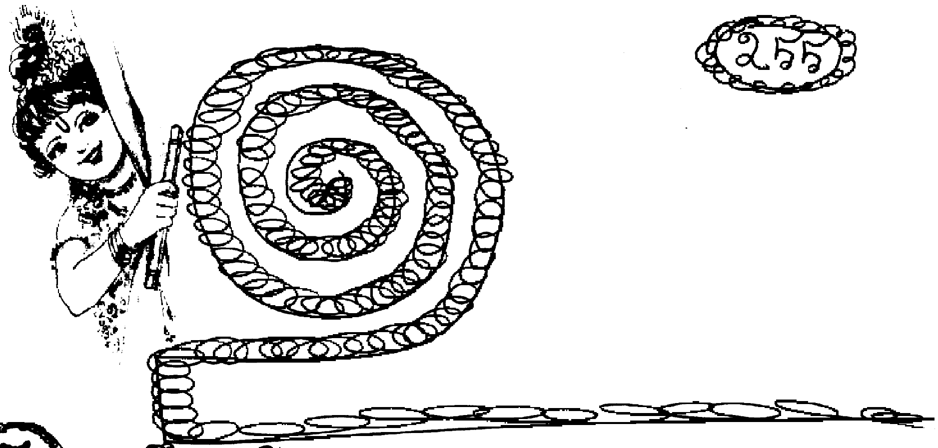

255

6 குற்றம் குறை தவிர்ப்பது எப்படி?

குற்றம் குறையின்! அஸ்திவாரமே முற்கவனம் தான். யார் யார் என்ன செய்கிறார்கள்? என்ன பேசுகிறார்கள்? என முன்னே கவனிப்பதை நாசம் செய்து விட்டு, நாம் என்ன செய்கிறோம்? எப்படி பேசுகிறோம்? நம் சொல் செயலால், எவரையும், எதையும், புண்படுத்தாமல் இருக்கிறோமா? என்ற தற்கவனத்துடன் இருக்கலாம். அவரவர் கர்மாவை, அவரவர் ஒழுங்காக செய்கிறார்கள். என்ற உணர்வோடு இருந்து கொண்டு, அமைதி காக்கலாம். மேலும் அவரவரும் மனம்! விதி! விதியால்! வந்த காரியத்தை முறை வழி செய்கிறார்கள் என்றிட உணர்வு வேண்டும். ஒருவருடைய மனம், விதி, விதி ஒருவர் அறிய முடியாது. அறிய இயலாது. என்றிட உணர்வும் வேண்டும். நம் சாதனை நமக்கேயன்றி, பிறர்க்கு அல்ல. அதேபோல், பிறர் சாதனையும் நமக்கல்ல என்றிட உணர்வும் வேண்டும். பிறரை கண்டு கொள்ளாமலும், கண்டிக்காமலும் இப்படி சாதனையை உணர்ந்து, சோதனையும் வேதனையும் நம் வினையால் நம்மை தாக்கிடினும், எல்லோரும் நல்லவரே! நடப்பது நலமே என்ற பேருணர்வோடு இருந்தால், குற்றம் குறை நாசமாகும்.

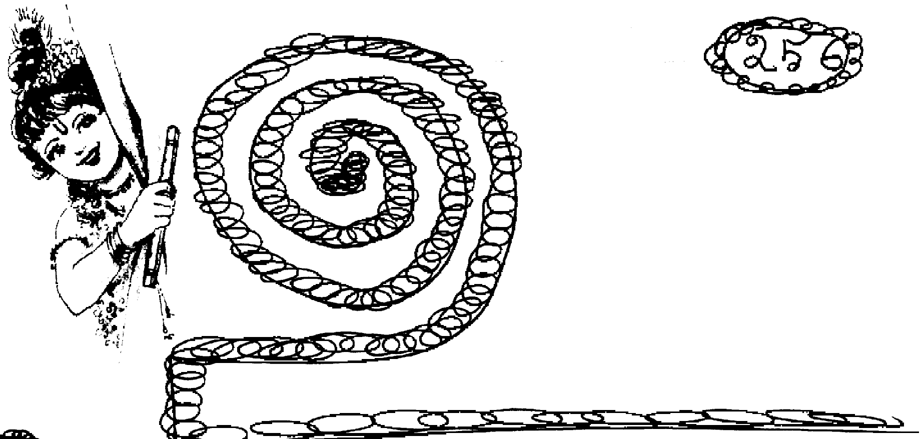

25

6 பெண் ஆசை நாசமாகும் வழி.

1. பெண் இனங்களை, கூர்ந்து நோக்காமல் இருக்கலாம்.
2. அவர்களுடன் அரட்டை பேசுவதை, முழுமையாக தவிர்க்கலாம்.
3. அவர்களின் கர சரீர ஸ்பரிசம் படாமல் விலகலாம்.
4. காம ரஸமான, வார்த்தைகளை, பேசாமல் இருக்கலாம்.
5. அப்படிப்பட்ட, காட்சிகளை, வெள்ளித் திரையிலோ, T.V. பெட்டியிலோ, காணாமல் இருக்கலாம்.
6. சரீர அங்கங்களை, பார்த்து பேசாமல், குனிந்த நிலையில், பாதத்தையோ, தரையையோ பார்த்து பேசலாம்.
7. பெண் வேஷம் அணிந்து, ஸ்ரீ பகவானை, நம் மோக உரையாடி, உறவாடி, நமக்கு பக்தியை வைத்து, நம்மை சரியாக்கிக் கொண்டு, பெண் எண்ணத்தை மறந்திடலாம்.
8. ராமன் உள்ள இடத்தில் காமன் இல்லை. காமன் உள்ள இடத்தில் ராமன் இல்லை, என்பதே ஸத்தியம். அப்படியானால் நம்மிடம் உருகும் பக்தி இல்லையா என, ஏங்கி, உருகி அழைக்கலாம்.
9. காமம் இருந்தால் பெண் இனம். ராமன் இருந்தால் அது ஆண் இனம் என்ற திட உறுதியுடன் மனம் ஏங்கலாம்.
10. அனைத்திலும் மேலாகவும், ஒட்டு மொத்தமாகவும், சர்வார்ப்பணம் திட உறுதியான, நம் பக்தியின் அனுபவம் இருந்தால், பெண் ஆசையை ஒழிக்கலாம்.

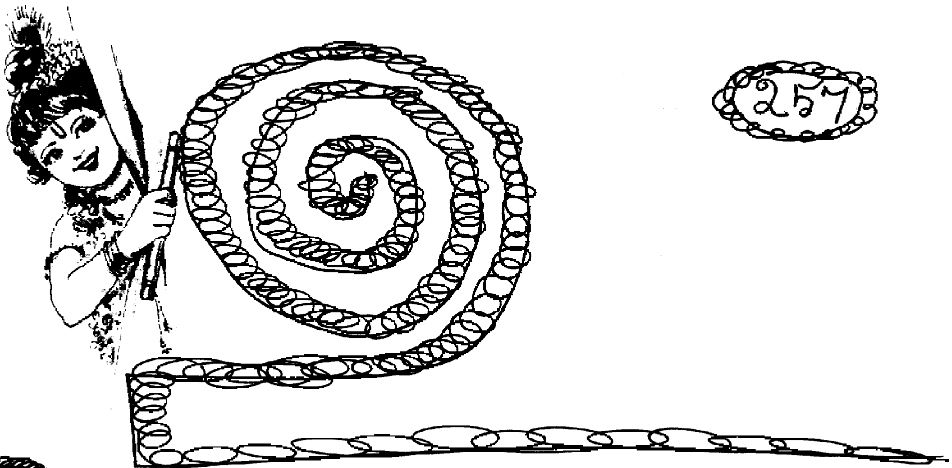

257

7 சொந்தபந்தம்

நாகம்மாள் வழி.

சொந்தத்தால் தான், பந்தமும், பாசமும் வந்ததே
தவிர, பந்தம் என்றும் பாசம், என்றும் தனியே
இல்லவே இல்லை யென்ற திடம் உறுதி வேண்டும்.
எதையும், கொண்டு வந்ததும் இல்லை. எதையும்
கொண்டு போகப் போவதும் இல்லை. தனியே வந்த
சரீரம் தனியேதான் போகும். எவரும் கூட
வருவதும் இல்லை. எவருடனும் நாமும் போகப்
போவதும் இல்லை. ஒவ்வொருவரும், அவரவர்
கர்மாவை, அனுபவிக்க வந்தவர்களே. ஒருவர்
கர்மாவை, ஒருவர் அனுபவிக்கவும் முடியாது.
ஒருவர் மேல் பிரியம் வைத்தால், அது பந்தபாச
மாக மாறி விடுகிறது. எல்லோரும் இறைவன்
கைப்பதுமையே. அவனன்றி அணுவும் அசையாது.
எல்லாம் அவனே! என்ற நிலையில், மனம் உறுதி
ஆண்டால், அங்கு பந்த பாசம் இல்லை. அங்கே
அது அன்பாக மாறி விடுகிறது. இது இன்னார்!
இது இன்னார்! நாம் இன்னார்! என்ற பேதத்தால்தான்
சொந்தபந்தபாசம் இன்னும் தொடரும்.
எல்லாம் அவனே! என்ற சர்வார்ப்பணத்தால்!
சொந்தபந்தபாசமற்று சீவநாகம்மாளம்.

258

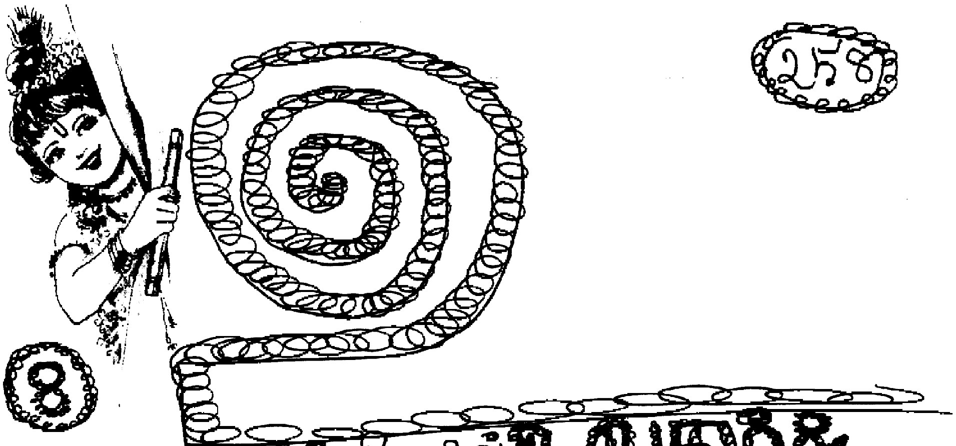

8

உங்கள் பிரார்த்தனையில் உலகம் ஜீவர்கள் பூர்ட வராத நிலை என்ன?

உலகம் என்பது, ஜடசொரூபமாகும். அது
இயற்கையின் வடிவமாகும். இயற்கை என்பது,
இறை சொரூபமாகும். ஆகவே அங்கு பிரார்த்தனை!
தேவையில்லை. ஜீவர்கள் என்பது, ஜீவ வேஷம்
ஆகும். ஜீவர்கள் என தனியே, எதுவும் எவரும்
இல்லவே இல்லை. எல்லாம் ஆத்மாவே பரமே
ஆகவே, அங்கும் பிரார்த்தனை தேவையில்லை.

ஆனால்?

அறியாமையின் கவனக்குறைவின் ஜீவமயக்கமே
மனமாகும். அதை உடமையாக, சிஷ்யர்களாக
சொல்வதாலும், இம்மனதை உடையவர்கள்,
உய்வடைவதற்காக, பரசொரூபமே! ஸத்
குருவாக வருவதால், தம்மை நம்பும் சிஷ்யர்களுக்
காக, ஸத்குருவே பிரார்த்தனை செய்கிறார். இரு
வருக்கும் (குரு & சிஷ்யன்) பேதம் வரலாகாது,
என்பதற்காகவே, குருவே பிரார்த்தனை செய்கிறார்.
மனம் அறிவானால், பிரார்த்தனை செய்பவரும்
இல்லை. பிரார்த்தனையை ஏற்பவரும் இல்லை.

259

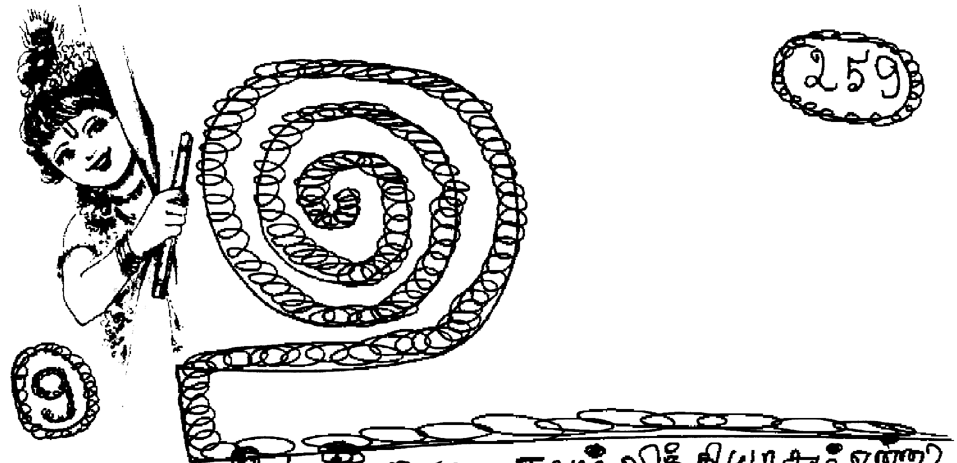

சுயநலம்/ஸ்வயநலம் வித்தியாசம் என்ன?

சுயநலம் என்பது, தற்காப்பு சக்தியாகும்.
ஸ்வயநலம் என்பது தற்கவன சக்தியாகும்.
முந்தையது நான் எனதை விடாத நியதியாகும்.
பிந்தையது நாம் என, ஆன்மநியதியில் பேதமும்!
விருப்பு வெறுப்பும்! ஏற்றம்குறையும்! நாசமாக்கு
நியதியாகும். நான் நலமாக இருக்க வேண்டும் என்ற
நியதியானது, ஜீவகர்த்த கோடு இருப்பதாகும்.
இதுவே சுயநலம் ஆகும். நாம் நலம் பெற வேண்டும்
என்பது, எல்லோரும் நல்லவரே! எல்லோரும்
நம்மவரே! என்ற நியதியில், ஆன்மநேய ஒருமைப்
பாட்டுடன் கூடியதாகும். சுயநலம் மனிதப்
பாவப்பிறவிப் பிணியைப் பிணிப்பதாகும். ஸ்வயநலம்
சக்தியத்தீர்க்கக் கோடு கூடி, தெய்வ நியதியை
பெற்று, ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருகிருபையால் ஜீவன் முக்தி
யையும்! பெறவாய்ப்பு உடையதாகும்.
ஆகவே சுயநலம் வேண்டாம் ஸ்வயநலம் வேண்டும்.

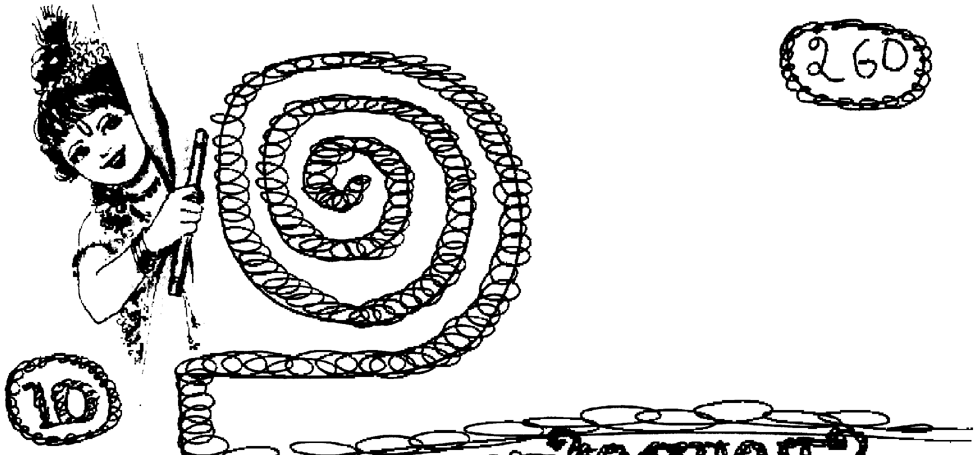

வேதம் என்பது இரண்டா?

வேதம் என்பது, நாம ரூப பேதம் என்றுதான், ஸ்ரீமஹான்
கள் சொல்வர். இவ்வேதத்தின் கர்த்தா! ஸங்கல்ப
விகல்ப (குற்றம் குறை) கற்பனையின் மனமே ஆகும்.
அநித்திய, காரண கர்த்தா மனமே யன்றி
வேறு எவரும்! எதுவும்! இல்லவே இல்லை. அதன்
அம்மாவனமாயா! ஓர் தோற்றத்தை மட்டுமே.
உண்டு பண்ணியது. அத்தோற்றத்திற்கு பர
ஒளி/ வடிவமற்ற பிரணவம்/ ஓர் நாமமதை தானே
தமக்குள் வைத்துக் கொண்டதாக, ஸ்ரீமஹான்கள்
சொல்வர். இதைத்தான் ரூப நாமம்/ எனச் சொன்
னார்கள். இது விராட்டிகவும் துவைதிகவும். தூல
சொரூபமாக/ எவரும் எதுவும் இல்லை. அதை
ஓர் வடிவமாக்கி, ஓர் நாமமதை வைத்து, மனமே
ஆகும். இதுவே நாம ரூபம்/ என ஆனதை மனிதன்
தவிர்த்தோ விருத்தியாறு நடப்பன/ மேலும் தன்
உடம்பினோர் வன/ பறப்பன/ நீந்துவன/ மற்றும்
இருவி கட்டங்களாயும்/ தாவரங்களாயும்/ வித
விதமாக, தனித்தனியாக இனமாக பிரித்த அவை
இந்த மனமேயாகும் அதுவே மனம் செல்லாமல் இன்றி!
வேதமும் இல்லை என உணர்க. ஜெய்! மன

11

முக்காலங்களில் அனுபவம் என்ன?

முக்காலம் என்பது, விதியின் அடிப்படையில், அமைந்த ஒன்று ஆகும். மனிதனின் வினையும், வினையால் காலமும், விதி, இணைந்த நியதியால் காலசக்கரம் சுழல்கிறது என அறிய வேண்டும். காலம் என்பதை, கருவி என்றும். விதி என்பதை, கர்த்தா என்றும் அறிய வேண்டும். கருவியில்லாமல், கர்த்தா இயங்க முடியாது. இயக்க இயலாது. இக்காலம் சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என மூன்றாக சொல்வர். ஆனால் சென்றகாலமும், வருங்காலமும் (ஞானியர்) கணக்கை, முடிப்பதாகும். நிகழ்காலம் என்பது, நில்லாத ஒன்றாகும். அது சக்தி முனைபோன்றதாகும். நடக்கவோ, கடக்கவோ முடியாத ஒன்றாகும். கூர்ந்த சக்தியால் (கூர்மையான அறிவில்) காலத்தை கணக்கிட முடியாது. இயலாது. ஓர் ஞானியின் ஸ்வய அனுபவமே, கூர்மையானது சக்தி போன்றதாகும். (கூர்ந்த அறிவின் நியதியாகும்) ஆகவே அவன், அனுபவத்தை அவனே அறிவான். பிறரோ மனக்கண்ணில் கொண்டு காண முடியாது. மனதைக் கொண்டு கற்பனை செய்யவும் முடியாது. இயலாது. என ஞானிகள் சொல்வர்.

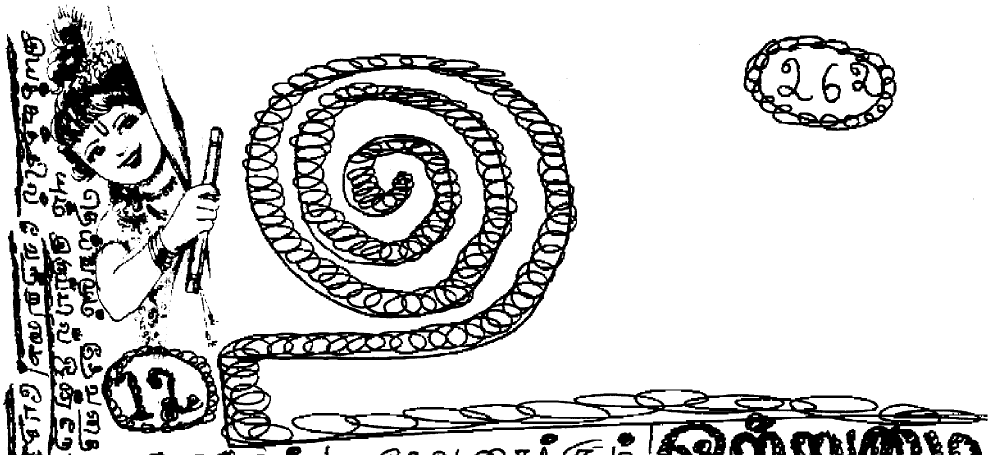

தெய்வத்திற்கும்! தேவதைக்கும்! ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன?

தெய்வங்கள் என்பது, ஏழுமுறை முன்பே சொன்னோம்.
அவைகள் திரிகர்த்தாக்கள்! பிறவிகள்! ஒருவர்!
இந்த தீ மெய்யறிவும்! அறிவும்! இணைந்தவர்
காரணமென்றால், ராமனும்! கிருஷ்ணனும்!
அறிவின் அடிமைகள். மாயாவையும்!
ஓர் தெய்வ வடிவமாக! இக்கலியில் கொண்டு
வருகிறது. இம்மாயா! மனமும் & அறிவும்!
இணைந்த ஒன்றுதான். இதற்கு வடிவம் இல்லை.
இது சூட்சுமமானது. மற்றும் இக்கலியில் உள்ள,
அனைத்து கிராம தேவதைகளும்! (அதுதெய்வம்)
மற்றும் தேவ கணங்களும் (33 கோடி தேவர்கள்)
மனமும்! அறிவும்! இணைந்தவர்கள் என்றே
அழைக்கிறோம் (தேவதைகளுக்கும்) மாயாவே
கர்த்தா ஆகும். அம்மாயாவை! வைத்துக் கொண்டு
தான் இவை அனைத்தும் இயங்கும். ஆகவே
இவர்களிடம் ஜீவ ரகசியமான் இல்லாததால்
தண்டிப்பு & தண்டிப்பு! உண்டென உணர்க.

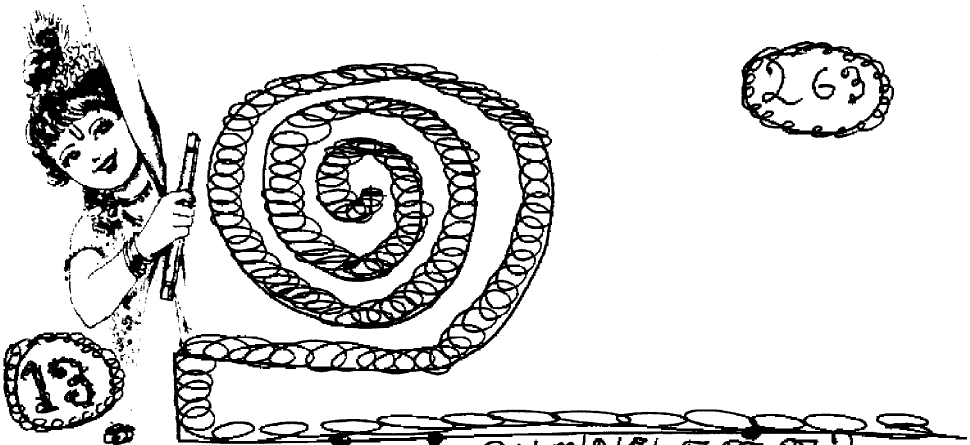

13

ஸத்வ குணத்தால் பெறுவது என்ன?

ஸத்வ குணத்தால், பார்வையில் சாந்தியும்!
எண்ணத்தில் அமைதியும்! பெற முடியும்.
ஸத்வ குணத்தால், நாம் நல்லவனாகவும், நாம்
காணும் அனைவரும் & அனைத்தும் நல்லவையாகவும்
காண முடியும். உலக இயக்கமும், அமைதி!
ஆனந்தம்! உடையதாகவும் உணர முடியும்.
இந்த ஸத்வ குணத்தின் அஸ்திவாரமே பொறுமை!
பணிவு! அன்பு! கருணை! இறை & குரு நம்பிக்கை!
என்ற இந்த, ஐந்தாகும். இவன் & இவர்/இது
& அது/என்ற பேதம் மறையும். எல்லாம் ஒருவனின்
இயக்கமே. அவனே நம் தந்தை. நாம் அவனுடைய
குழந்தையே! என்ற தெய்வீக அன்பு! இயல்பாகும்.
உலகமும், அனைத்து உயிர்களும், அமைதியானால்
வினையின் பலம் குறைந்து, குறைந்து, நாசமாகும்.
வினையின் பலம் நாசமாகும் போது, மனம் பாரம்
இல்லாமல், மேல் நோக்கி செல்ல ஆரம்பிக்கும்.
அந்நிலையில், ஸ்ரீ ஸத் குரு அருளும்! பிரம்ம
ஞானத்தால்! ஜீவன் முக்தியும்! சாத்தியமாகும்.

(264)

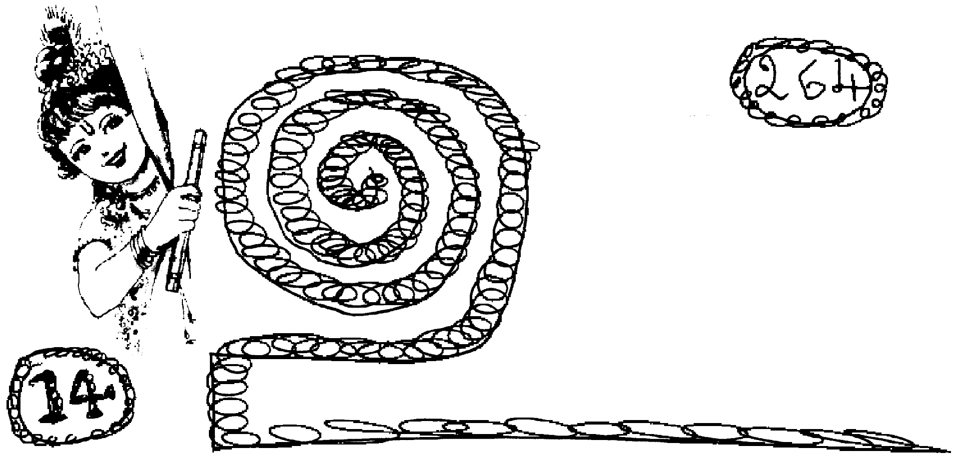

(14)

பாதசேவையை விட பாதுகா சேவை சிறந்தது.

பாதம் என்பது தாவத்தை மட்டும் தாங்குகிறது. பாதுகை என்பது தாவத்தையும் அத்தாவத்தை தாங்கும் பாதத்தையும் தாங்குகிறது. கர்மாவின் பிணைப்பான தாவத்தை அக்கர்மா முடியும் நிலைக்காக பாதமும் பாதுகையும் அக்கர்மா தாவத்தை அமர்ந்த நிலையில் நடந்து சென்று பற்றுதலை முடிக்கிறது. மேலும் பாத சேவை என்பது ஒருசிலருக்குத்தான் கிட்டும். ஆனால் பாதுகா சேவை என்பது அனைவர்க்கும் கிடைக்கும்.

(1) வாசலில் உள்ள திருவடிகள் மாற்றம் இல்லாமல் ஒழுங்குபடுத்தவாம்.

(2) அதனால் குனிந்த நிலையில் பாதுகா நமஸ்காரம் செய்வது இயல்பாகிறது.

(3) அதனால் மானம், ரோஷம், வெட்கம், வஞ்சை, சாதீச சுயமானம், அனைத்தும் சீர்வசமாகிறது.

(4) அதனால் உன் திருமுடியும் அவர் திருவடியும் நெருங்கி தரிசனம் செய்யும் பாக்கியம் பெறுகிறது.

ஆகவே ஸ்ரீபாத சேவையை விட பாதுகா சேவை சிறந்தது.

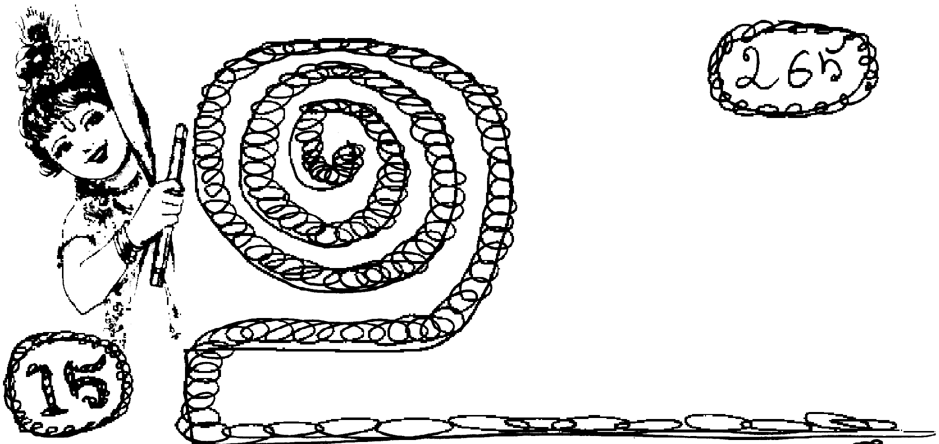

15

மனமும் மாயாவும் என்ன செய்கிறது?

மனம் என்றால் எண்ணம். எண்ணத்தால்
வினை சேரும். வினை என்பது பஞ்சீகிருதம் / தெய்
வப்பட்ட இந்திரியத்தின் மொத்த தொகுப்பம்.
இவ்வினைத்தாவத்தை / வினைகளாவதற்காக அதை
இயக்குவது, விதியென்ற கோப தேவதையும் எனவுணர்
இம் மனம் மாயாவின் மைந்தனாகும். ஆகவே க
இம்மனதை / மாயா மனம் / என இணைத்து சூழ்வர்
மாயாவும் / மனமும் / இணைந்து நடத்தும்,
நாடகமேடையே, இவ்வுலகமாகும். இதன்
உண்மை: எண்ணுவது மனம். அம்மனம்
எண்ணுவது, பிராப்தமா? ஆகாமியமா? என
கவனிப்பது மாயா. அவ்வெண்ணம் பிராப்தமாக
இருந்தால், அக்கர்மா சுகமாக இருக்கும். அக்கர்மா
ஆகாமியமாக இருந்தால் துன்பமும் அதன்
இன்பமும் / அதன் தொடர் கர்மாவும் / தொடரும்.
அதை நடத்துவது மாயா என அம்மனம் உணராது மறை
ப்பது, கர்மகாரிய பிடிப்பால். மாயாதானே நடத்து
இறைவனை மனம் உணர்ந்துவிட்டால். தொடர்
கர்மாவும் இல்லை. வினையின் பருவும் இல்லை.
மோக வேகத்தை குறைத்தால் மனம் மாயாவில் கவிழ்ந்து விடும்.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!